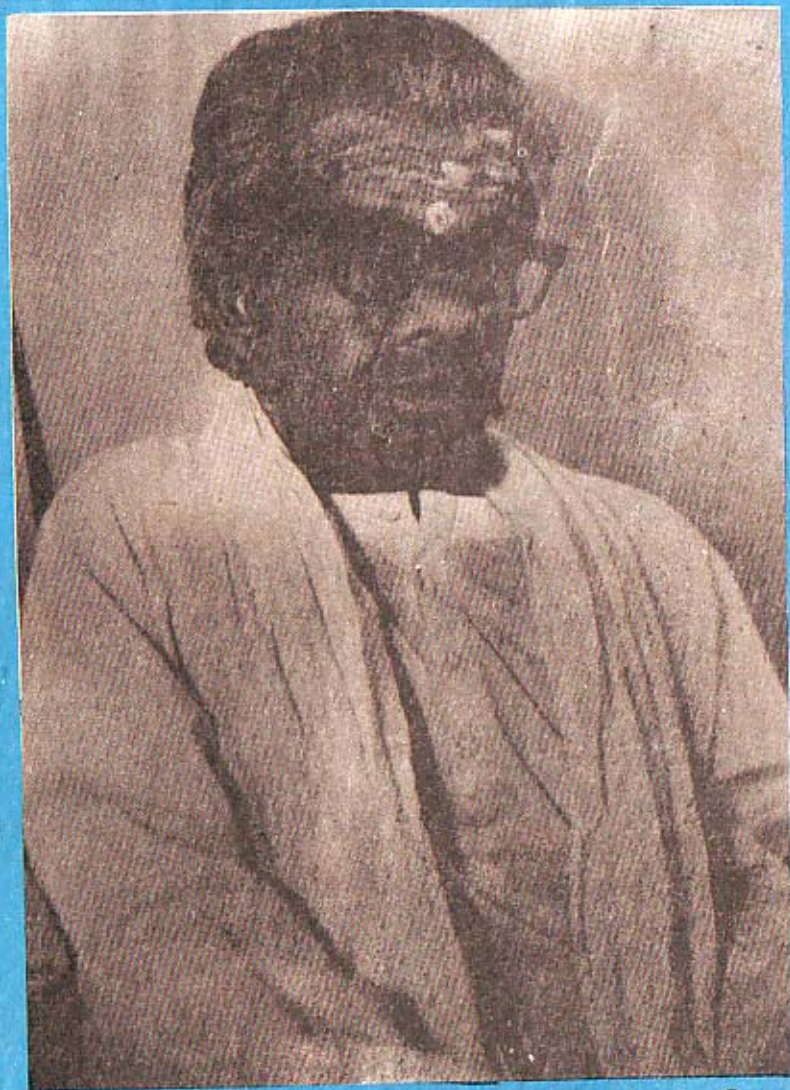

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஏப்ரல் - மே 1988

விலை 4 ரூபா

ஆசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

With the Best Compliments from:

MANOHARAN & VETTIVEL

ENGINEERS - CONTRACTORS

Managing Partners :

MR. S. K. MANOHARAPOOPAN

MRS. M. KARUNADEVY

Head Office :

**53, KANDY ROAD,
JAFFNA - SRI LANKA,
phone: 23870**

Branch Office :

**57, AMBALAVANAR ROAD
JAFFNA - SRI LANKA,
Phone : 24377**

**"ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதிமீனைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்"**

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

213

ஏப்பிரல் — மே — 1988

வெள்ளி விழாவை நோக்கி...

23-ஆவது ஆண்டு

உங்கள் நம்பிக்கைகளை வினாக்க மாட்டோம்.

கொஞ்சம் மெது மெதுவாகத்தான் மல்லிகை இதழ்கள் மலர் கின்றன. சூழ்நிலை அப்படி ஆர்வலர்களைக் கொஞ்சம் பொறுமை காட்டும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகின்றோம். உங்களது ஆர்வம் எங் களுக்குப் புரிகிறது. எங்களது சிரமத்தையும் சிறிது நீங்கள் தெரிந் திருப்பது நல்லது. மிகச் சீக்கிரம் தொடர்ந்து மாதா மாதம் மல்லிகையை வெளியிடுவோம்.

கடந்த ஓராண்டாக 'மல்லிகை ஜீவா மணிவிழா ஆண்டு' கொண்டாடப் பெற்றது. இங்கும் கொழும்பிலும் பல பாராட்டுக் கூட்டங்கள், நிகழ்ச்சிகளும் வைபவங்கள், மணிவிழா அழைப்பு விரிஞ்சுகள், மலர் வெளியீடுகள் நடைபெற்று முடிந்தது. இவற்றை ஒழுங்கு செய்து ஒரு சங்கிகை ஆசிரியராகக் கௌரவித்துக் கனம் பண்ணியதற்காகச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூறிக் கொள்ளுகின்றோம். மக்களின் நல்லபிப்பிராயத்தைப் பெறு வதற்கு இது நல்லதொரு வாய்ப்பாகும்.

எம்மீது கொண்ட பாரிய நம்பிக்கையை நாம் வீண்போக விடமாட்டோம். தொடர்ந்து இலக்கியத் தேடல் முயற்சியில் முயன்று உழைப்பதுடன் அதன் பெறுபேறுகளை மல்லிகை வாச கர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிப்பதிலும் நாம் உண்மையாக இருப்போம் எனக் கூறிக்கொள்கிறோம்.

இளம் எழுத்தாளர்கள் சிறுகதை, புதுக்கதைகள் என்பதையே திரும்பத்திரும்ப எழுதிக்கொண்டிருக்காமல் இலக்கிய ரசனையுள்ள கட்டுரைகளையும் பெரிதும் எதிர்பார்க்கின்றோம். புதுப் புது ஆலோ சனைகளை எழுதி அனுப்புங்கள். இந்த ஆகஸ்ட் மாதம் வெளிவர உள்ள 24-வது ஆண்டுமலர் அடுத்த 28 ஜனவரி மாவம் வெளி வரும் என்பதையும் தகவலாகத் தருகின்றோம்.

— ஆசிரியர்.

மக்களிடம் பந்தங்கள் தொடராத காலகாலம்

வண். 19தா நேசநாயகம் அடிகளாரை நான் முதன் முதலில் சந்தித்தது ஒரு புத்தக வெளியீட்டினாலும் எனது நண்பர் இரூ. வி. வி. நம்பையா அவர்களின் திருநெல்வி தொகுதி 'கடலில் கலந்தது கண்ணீர்' வெளியீட்டு விழாவிற்கு முக்கிய பிரமுகராக அவர் கலந்து கொண்டார். அங்குதான் நான் சந்தித்தேன்.

'மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை' என அனுதினமும் வறிய மக்களின் நல்வாழ்வின்காக உழைத்து வரும் இவரது உழைப்புத்தான் எங்கு கண்கம் தரும் முன்னுதாரணமாகும்.

அருட்திரு நேசநாயகம்

இவர் மாத்திரமல்ல, கொள்ளு காவல்களில் சொல்லொன்றுக் கஷ்டங்களுக்கு உட்பட்டுத் தவிக்கும் போயிருந்த குடாநாட்டு மக்களுக்கு வண் பிதாக்கன், இராமனுரம், தோண்டிச்சன், சூப்பன், மரியாமங்கலம், தோண்டிச்சன், பிராண்டிச்சன் போன்ற, விளக்கம் பந்தம், தேயிலை, ஜீவா போன்ற, ஜெயங்கொண்டம், அருவியாறு போன்ற மதத் துறவிகள் சாதி, மத பேதலின்றி சேவக மிகப் பெரிய சேவைகளை நேரடியாகப் பார்த்தும் பிரமித்துப் போயிருக்கிறேன்.

அருட்திரு நேசநாயகம் மனவிலை மீதும் துழிப்பாக என்மீதும் தனி அபிமானம் கொண்டவர். மனவிலைகளில் வளர்ச்சிக்காக என்னைக் காணும் கோறும் ஆலோசனை வழங்குவவர். இவ்விய ரசிகர், தரமான இலக்கியக் கருத்துக்கள் இந்த மண்ணில் அமரமாக வேரூன்ற வேண்டுமென்ற அசையாத நம்பிக்கை கொண்டவர்.

இவருடன் பழகுவதே இனிமையான ஓர் ஆர்வம். அன்பு செய்வதன் மூலமே மற்றவர்களை வென்றெடுத்துக் கொள்ளும் தனிச் சிறப்பு வாய்க்கப் பெற்றவர்.

இவர் பங்குத் துரவராகக் கடமைபாற்றிய அச்சுறு என்னும் கிராமத்தில் இன்றும் இவரைப்பற்றி வறிய மக்களால் அன்போடும் வாழ்த்திப் பேசுவதை என் காதாரக் கேட்டு மெய்சிவிர்த்துள்ளேன்.

ஆத்ம பரிசுத்தமானவர்களைத் தரிசிப்பதே ஒரு நல்ல அதுபவமாகும்.

— டொமினிக் ஜோ

இன்று உடனடித் தேவை:
புத்த நிறுத்தமும்
பேச்சுவார்த்தையும்.

இலங்கை மூற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் சமீபத்தில் ஓர் பேச்சுவார்த்தை வெளியிட்டிருந்தது.

அந்த அறிக்கை வாசகங்கள் கர்ந்து அவதானிக்கத் தக்கவை. ததாட்டில் வாழும் சகல தமிழ் எழுத்தாளர்களின் இதயக் கிணற்றுக்கு வார்த்தை வடிவம் கொடுத்து வெளியிடப்பட்டதுதான். அது அறிக்கை.

பாமர மக்கள் இதுவரை காலமும் சொல்லொன்றுக் கஷ்டம் பட்டுக் களைத்துப் போயுள்ளனர். தோடார்த்தும் அவர்கள் தகைய சிரமங்களையும் கஷ்ட நிஷ்டிரங்களையும் மட்டுத் திராணி மூலங்களாகவுள்ளனர்.

இந்த மண்ணுக்கும், இந்த மண்ணில் வாழும் மக்களுக்கும் தான் உடனடியாகத் தேவை. அது எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் து நினைநிறுத்தப்படுமோ அத்தனை கெடுவதாக அது தடைமுறைப் படுத்தப்பட வேண்டும். கரணம் கடத்துவதால் யாருக்குமே வாப கிடையா. பிரச்சினைகளின் உள் ஆழங்களைப் புரிந்து கொண்டு, இரண்டுபக்கமும் விட்டுக் கொடுத்து ஒரு சமரசத்திற்கு வருவது தான் மிகச் சரியான வழியாகும்.

இதைத்தான் இந்த நாட்டு எழுத்துக் கிணறுகள் ஒருங்கு சேர ன்கும்புள்ளனர்.

இந்த உள்வாங்குதல்தான் இ. மு. எ. சகின் பொது அறிக்கை யில் இடம் பெற்றுள்ளது.

பட்ட துயரமெல்லாம் போனும்.

இந்த மண்ணின் எழுத்தாளர்கள் எழுத்தாளர்களில் கருத்துக் கூறான். பாமர மக்களின் உதாரணத்திற்கு கருத்துக்களுமாகும்.

தமிழ்ப் பிரதேசமெங்கும் இந்த அபிப்பிராயத்தை எவ்வளவுத் து மக்கள் சமாதானத்திற்கான இயக்கத்தை நடத்தி வருகின்றார்கள். இது மக்களின் ஏகோபித்த குரலாக ஒங்கி ஒங்கிவருகிறது. அந்த நிறுத்தம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் பிரச்சினை களைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றே சமாதானம் விரும்பும் மக்கள் கோரிக்கை விடுகின்றார்கள்.

இதைக் கவனத்தில் எடுத்து மண்ணின் மீதும், வாழ்விடம் மீதும் சமாதான வெண்புரு நிறைத்துப் பறந்து நிறிய சகலரும் ஆவன செய்யவேண்டுமெனக் கிணறுகளில் சார்பாகச் சமீபத்தப் பட்டவர்களை வேண்டிக்கொள்ளுகின்றோம்.

தொண்டுக்கு ஒரு தோழியர்

திருமதி தீபதாஸ் கந்தையா மாதர் முன்னோர் இயக்கங்களில் முன்நின்று உழைத்தவர். பெண் களின் சம உரிமை, விடுதலை, சம வாய்ப்பு போன்ற கோரிக்கை களை முன்வைத்து, பெண் குலத் தின் முன்னேற்றத் திட்டங்களைக் கடைசெய்வதற்குத் தொண்டாற்றியவர்.

சமீபத்தில் அவர் மறைந்தி விட்டார்.

நீர்வேலியில் எஸ். கே. கந்தையா என்பவரது பழம் பெருங் தோழர் வாழ்ந்து வந்தவர். நழுவேலியில் சகோதர ஆக்ஷிப் பத்திரிகையாளர் சேரியில் மார்த் வினைக் கட்டுரைகள் தொடர்ந்து எழுதி வந்தவர். தமிழ்ப் பிரதேச மண்ணில் இடதுசாரிக் கருத்துக் களைச் சுமார் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே விதைத்து விட்டுச் சன்றவர் அவருடைய மனைவி தம் கைதவன் கந்தையா அவர் கள்.

பொது வாழ்க்கையில் வறிய மக்களுக்காகவும், குறிப்பாக கிராமத்து உழைக்கும் சகோதரர்களுக்காகவும் இவர் பாடுபட்டு வந்தார். பின் உற்பத்தியை மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்வதில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் இவர்.

பலஹிரோப்பிய நாடுகளுக்குப் போர் வந்துள்ள இவர் சேலி யத் பூனியனின் விசேஷ அலுவலராக ஏற்று அங்கு சென்று மாதர் அளிகளின் வேலைத் திட்டங்களைப் பயின்று வந்தவர். ஒடுக்கப்பட்டுப் பெண் குலத்திற்காகத் குரல் கொடுத்து வந்துள்ள இவர் வடபிர தேசத்து இடதுசாரித் தலைவர்களில் ஒருவராகவும் கடைசியவரையும் திகழ்ந்து வந்தார்.

தனது வாழ்விடமான நீர்வேலிக்கு நல்ல பல ஆரோக்கியமான வேலைகளைச் செய்துள்ளார். கட்டுறவுச் சங்கம், நூல் நிலையம், சமூக முன்னேற்றச் சங்கம் போன்றவைகள் உருவாக உழைத்தவர். நம் விப் பணியில் தனி அக்கறை காட்டியவர். ஆசிரியர் என்மின்ற வகையில் சமூக சேவையளில் நாட்டவர்கொண்ட பல மாணவிகளை உருவாக்கிக் குடாநாட்டிற்கு அளித்தவர்.

தொழிலர் வேதவல்லி கந்தையா அவர்களினது மறைவுக்காக மல்லிகையும் தனது ஆழ்ந்த துரத்ததை அவரது குடும்பத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

— ஆசிரியர்

வேதவல்லி கந்தையா

அடையாளம்

பல்துறைப் புலவர்
க. சி. குலரத்தினம்

— செங்கை ஆழியான்

சீழத் தமிழ் மக்கள் என்றும் தலைநிலிருத்திப் பெருமைப்படக் கூடிய பல்துறைப் புலவர் ஒருவர் தமிழினம் மீது வாழ்ந்து வருகிறார். எழுபத்திரண்டு வயதின் அனு கிடைக்காண்டிருக்கும் அந்த முத லிலார், க. சி. குலரத்தினம் அவர் கள். இன்றும் தான் கற்றவற்றை உணர்த்தவாறு தமிழ் மக்களுக் குத் தத்துவிட வேண்டுமென்ற அவையோடும் உத்வேகத்தோ டும் செயற்படுவதைப் பார்க்கும் போது அவருக்கு வயது 2 என் பதா என ஐயுற தேரும்.

கத்தர்மடத்தில் 1917-ஆம் ஆண்டு, பிறந்து; பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் பன்னிரண்டாண்டு கள் 'மெற்றிக்குவேள்' பரீட்சை யில் சித்தியடைந்த பின்னர் கொழும்புக் கச்சேரியில் ஈராண்டு கள் கிளாக்கராக வேலைபார்த்து, அதனை ஒதுக்கிவிட்டு, ஆசிரியப் பயிற்சிக்காகச் சாலைவில் மேலும் ஈராண்டு கள் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை ஆசானின் மாணவராகக் கல்வி கற்று 1944-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிலும், கத்தர்மடம் தமிழ்ப் பாடசாலை யில் காக்குத்தாண்டு காலம் (2-3) ஆசிரியராகத் தவமியற்றி, இடை யில் நான்காண்டு மணவாழ்வில் (1949-52) திருப்புகண்டு, 1971-இல் சரியாக ஐம்பத் தைத்து வயதில் ஆசிரியத் தொழி லிலின்று ஒய்வு பெற்றபோதி

லும் அறிஞர் க. சி. குலரத்தி னம் கற்பதினம் கற்பிப்பதிலும் இன்னும் முதியவராகிவிட்டேனில், சற்குறிப்பென்ற வெறியும், கற்றறித்ததை ஏனை யோரும் பயன் பெறக் கூறவிட வேண்டு மென்ற நோக்கும் இந்த பேரறி ஞரிடம் இன்றும் இருக்கிறது.

அறிஞர் க. சி. குலரத்தினம் சீழத் தமிழிலக்கியத்திற்கு ஆற் றிய சேவையளில் தலையாணது சீழ்த்துப் புலவர்கள் பற்றி அவர் ஆராய்ந்து, எழுதிய கட்டுரைகள் எனக் கருதுகிறேன். 'செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள்', 'சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள்', தமிழ் தந்த தாதாக்கள்' எனும் மூன்று நூல்களில் சீழ்த்துப் புல வர்கள் பற்றிய டைக்கக்கடிய அனைத்துத் தகவல்களையும் அறி ஞர் சேகரித்து, செப்பமுறத் தந் துள்ளார். இவற்றில் தமிழ் தந்த தாதாக்கள் நூல் வடிவு பெற்றுள்ளது. நம்மிடையே வாழ்ந்து தமிழ் மொழிக்கும், சைவத்திற்கும், தமிழிலக்கியத் திற்கும் தொண்டாற்றிய பெரு மக்களை தமிழ்க்குறும் நல்லுலகம் மறவாதிருக்க, முன்னவைத் த அறிஞருக்குத் தமிழ் உலகு கட மையப்பட்டுள்ளது.

அறிஞர் க. சி. குலரத்தினம் மாணவ காலத்திலேயே, 'மாண வர் மாணிக்' என்ற கல்லூரிச் சஞ்சிகையில் ஆசிரியராகக் கட்டமையாற்றியுள்ளார். அதன்

வளர்ச்சிப் பேரூகத்தான் இன்றும் 'மில்க்வேற் செய்தி', இந்து நாகரிகம்' என்ற இரு சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராக விளங்கி வருகிறார்; இச்சஞ்சிகைகளில் இவர் வழங்கி வருகின்ற விடயங்களிலிருந்து, இவர் ஒரு 'தகவல் பெட்டகம்' என்பதை இனங்காண முடியும். வரலாறு, அரசியல், சமூக, சமய விடயங்கள் சம்பந்தமான எந்த விபரங்களையும் இந்த அறிஞரீடமிருந்து தெளிவாகவும் தவறின்றியும் தெரிந்துகொள்ள முடியும். தமிழ் மொழியோடு ஆங்கிலத்தில் அவருக்கிருக்கும் புலமை ஆழ்ந்த அகன்ற அறிவுத் திறனுக்கு அவருக்குதவியுள்ளன. அண்மையில் புத்தாண்டு குறித்து, இலங்கை வாணெலியில் அவர் ஆங்கிலத்தில் ஆற்றிய உரை அவர் ஆங்கிலப் புலமைக்குச் சான்று.

அறிஞர் க. சி. குலரத்தினம் பாடநூல் ஆசிரியராக தக்கபல் நூல்களை எழுதியுள்ளார். இலங்கைக் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில் (1965 — 1971) தமிழ்த்துறைப் பாடநூல் எழுத்தாளராகக் கடமையாற்றியபோது, கல்வி நூற்றாண்டு விழா (சியவச) விற்காக கடந்த நூற்றாண்டுகளில் ஈழத்தில் வெளிவந்த தமிழ் நூல்களின் பட்டியலைச் சுவடிகள் ஆய்வகத்தில் தேடி ஆராய்ந்து தயாரித்து வழங்கியுள்ளார்; பகிரவாகத் தேடித் தயாரித்த இப்பணி மகத்தானது. 'கம்பன் கழக'த் (1962) தின் செயலாளராக இருந்தும், அகில இலங்கைச் சைவ மகாசபை (1947) யின் செயலாளராக இருந்தும் அளப்பரிய இக்கிய சேவைகள் ஆற்றியுள்ளார்.

அறிஞர் க. சி. குலரத்தினத்தின் பெயரை என்றும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் நினைவு கொள்வதற்கு அவர் எழுதிய நூலுருவில் வெளிவந்துள்ள ஆராய்ச்சி நூல்கள் போதுமானவை.

'நோர்த் முதல் கோபால்லவாவரை' (1966) என்ற அரசியல் நூல், ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகும்; 'நலந்தரும் அரசாங்கம்' என்ற ஆய்வு நூல் 'விவேகியில்' கட்டுரைத் தொடராக வெளிவந்துள்ளது; நூலுருப்பெறவேண்டியது. இந்து மதத்தின் வரலாற்றையும் பெருமையையும் எடுத்தியம்பும் 'இந்து நாகரிகம்' (மூன்று பாகங்கள்), அறிஞரின் செம்மைசால் புலமைக்குத் தக்க சான்று. சுற்பகதருவாம் 'பனைவளம்' குறித்து அவர் எழுதிய நூல் தக்கதொரு ஆய்வு நூலாகும். கட்டையிற் சுவாமிகள், செல்லப்பா சுவாமிகள் முதலான சித்தர்கள் குறித்தும், நூற்றுக்கணக்கான சிறிய நூல்களை அறிஞர் யாத்துத் தந்துள்ளார். நல்லூரும் நாற்றிசைக் கோயில்களும், பண்டிதமணியின் வரலாறும் காலமும், ஆங்கிலப் புலவர்கள் ஆகியவை நூலுருவில் வெளிவரும் அறிஞர் க. சி. குலரத்தினத்தின் ஆற்றலை நாம் மேலும் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்புண்டு.

அறிஞர் க. சி. குலரத்தினம் அவர்கள் நல்ல கருத்துக்களையும் விபரங்களையும் தெளிவான நடையில் யாவரும் புரிந்துகொள்ளுமாறு எழுதுவதில் வல்லுனர். நைந்துபோன வார்த்தைப் பிரயோகங்களை அவரது ஆக்கங்களில் காண்பது அரிது. புதுமையைத் தேடுதலிலும் பார்க்க பழைமையைக் கட்டிக் காப்பதிலும், நமது முன்னோரின் சான்றோரைக் காண்ப்பண்ணுவதிலும் அவர்தம் பெருமைகளைப் பறைசாற்றுவதிலும் பெருவிருப்படையவர் என்பதற்கு அலரது ஆக்கங்கள் சான்று பகர்கின்றன. நவீன தமிழிலக்கியத்தின் போக்குகளைப் புரிந்துகொண்டிருப்பதுடன், அவற்றின் சரியான தடத்திற்கு வழிகாட்டக்கூடிய ஆற்றலும் அவருக்குண்டு.

பெரெஸ்த்ரோய்க்காவும் தேசிய இன இலக்கியமும்

— செர்கி பருஸ்தின்

பொருளாதார, அறநெறிப் பிரச்சினைகளின் காரணமாக, சோவியத் சமுதாயத்தில் பெரெஸ்த்ரோய்க்கா (மறுசீரமைப்பு, கிளஸ்னாஸ் (பகிரங்கத்தன்மை), அதிக ஜனநாயகம் ஆகியவை அத்தியாவசியமானவையாக ஆகியிருக்கின்றன. இந்த நிகழ்ச்சிப் போக்கில், பல தேசிய இன சோவியத் இலக்கியம் முக்கிய பங்காற்றி வருகிறது. தேக்கநிலைக் காலகட்டத்திலும்கூட சிங்கிஸ் ஐத்மாத்தல், திரிபோனோவ், தெந்திரியாகோவ், ஸ்லூத்ஸ்கிஸ், தும்பாத்சே முதலான எழுத்தாளர்கள், சமூக அக்கறையின்மை, போதை மருந்துகளுக்கு அடிமையாதல், ஆன்மீக மதிப்பு வீழ்ச்சியடைதல் போன்ற 'ஒதுக்கப்பட்ட' பிரச்சினைகளை எழுதுவதற்கு அஞ்சவில்லை.

கடந்த மூன்றாண்டுக் காலத்தில், பெரெஸ்த்ரோய்க்கா இலக்கியத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ள விளைவுகளைப் பார்க்கலாம். 'மறக்கப்பட்ட' எழுத்தாளர்களான போரிஸ் ஸ்டர்னோவ், புல்கோவ், பிளதானோவ் முதலானோர்க்கு மீண்டும் உரிய இடம் தாப்பட்டுள்ளது. அதே போல அயல்நாடுகளில் குடியேறிய நபர்களால், கொதாசேவிச் போன்ற எழுத்தாளர்களையும் மறுபடியும் பதிக்குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவர்களது கருத்துக்களை ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் மறுக்கவோ செய்யலாம் ஆனால் அவர்களது படைப்புக்கள் ரஷ்ய இலக்கியத்தின் ஓர் அங்கம் என்பதை ஒருவராலும் மறுக்க முடியாது. முன்பு புறக்கணிக்கப்பட்ட படைப்புக்கள் தற்போது மீண்டும் வெளிவர ஆரம்பித்துள்ளன. 'காலி இடங்களை,' தேக்கநிலைக் காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட ஆன்மீக வெற்றிடத்தை நிரப்புவதில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருவதையே இது குறிக்கிறது.

கிளாஸ்னாஸ்தும், கூடுதல் ஜனநாயகமும் தேசிய சுயவிழிப்பை அதிகரித்துள்ளன; கலாசாரம், வரலாறு, மொழி ஆகியவற்றின்பால் சோவியத் குடியரசுகளின் அக்கறையையும் இவை வளர்த்துள்ளது.

தேசிய இன இலக்கியம் சம்பந்தமாக முன்பு பின்பற்றப்பட்டு வந்த தராதரம் அறியாத, விமர்சனமற்ற அணுகுமுறையானது மட்டமான படைப்புக்கள் தோன்ற வழிவகுத்தது. இதில் சில விதிவிலக்குகளும் உண்டு. உதாரணமாக, சிங்கிஸ் ஐத்மாத்தல் எழுதிய 'வெள்ளை நீராவி'க் கப்பல்', வாசில் பைகோவின் யுத்தம் பற்றிய கதைகள் விதிவிலக்கான சிறந்த படைப்புக்களாக விளங்குகின்றன.

தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் எழுதிய பல புத்தகங்களில் ரஷ்யர்கள் 'மூத்த சகோதரர்களாகவே' சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். எதிர்மறையான பாத்சிரங்களும் ரஷ்யர்கள் அல்லாத பெயர்களைச் சூட்டாமல் இருக்குமாறு பார்த்துக்கொள்ள ரஷ்ய எழுத்தாளர்களுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது.

பல ஆண்டுகளாக 'அதிகாரபூர்வ' எழுத்தாளர்கள் மற்றும் கவிஞர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவே தேசிய இன இலக்கியங்களில் ஏகபோகமாக ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தது. அக்கையை நிலவரத்துக்கு தீர்க்காண, பொருளாதார சமுதாயத் துறைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவது போலவே, சோவியத் கலாசாரத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும் முற்போக்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

உயர் தரமான புடவை வகைகளுக்கு
மற்றும்

நவீன காலத்திற்குத் தேவையான

சேட்டிங், — சூட்டிங்

வகையறுக்களுக்கு

இளைஞர்களுக்குத் தேவையான

புவதிகளுக்கு மனதிற்குப் பிடித்தமான

துணி வகைகளுக்கு விஜயம் செய்யுங்கள்

'31, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு,

கொழும்பு — 11.

27443
26289

‘நந்தி’ என்றொரு
தனித்துவம்

தெனியான்

‘எனது விடுதிக்கு நான் வந்த போது வயிற்றில் பசி இருந்தது. ஆனால் ஒரு புதிய கடமை உணர்வுக்கு அது பணிந்து விட்டது.

என் மேசை மீது எழுதுவதற்கு வெள்ளைத் தாள்களை எடுத்து வைத்தேன். தண்டவாளங்களை மாற்றி றயிசின் திசையை மாற்றிய இந்தக் கையிலே பேனா பிடித்தேன்....

எனக்குத் தெரியும் மனித மனங்கள் தண்டவாளங்களில் ஒருவதில்லை. அவற்றைத் திருப்புவதும் திருத்துவதும் இலகுவான காரியம் அல்ல. ஆனாலும் சரஸ்வதியின் அந்த வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுவதற்கு வேறுவழி தெரியவில்லை. நான் ஒரு கதை எழுதினேன்’

‘நந்தி’ ஒரு கதையை இப்படி முடித்திருக்கிறார். 1987 மே மாத மல்விசையில் வெளிவந்திருக்கும் சிறுகதை இது. ‘சரஸ்வதியின் வேண்டுகோள்’ என்னும் இக்கதையின் கதாபாத்திரங்களில் ஒன்று மலையகத் தமிழன் காளிமுத்து. அவனே இக்கதையைச் சொல்லும் பாத்திரமாகவும் சிருஷ்டிக்கப்படுகிறான். றயில் களைத் தண்டவாளங்களில் மாற்றிவிடும் அவன் கரம் வயிற்றுப் பசியை மறந்து கடமை உணர்வுடன் பேனாவைப் பிடிக்கிறது. அதன் பேனா ஒரு கதை பிறந்து

விடுகிறது. மனித மனங்களைத் திருப்புவதும் திருத்துவதும் இலகுவான காரியம் அல்ல என்பதனை அறிந்து கொண்டு வேறு வழி தெரியாமல் அவன் ஒரு கதை எழுதுகிறான். அவனுக்குத் தெரிந்த வழி ஒரு கதை எழுதுவது; ஒரு இலக்கியமாகப் படைப்பது. காளிமுத்து என்னும் அந்தப் பாத்திரத்தினூடாக மாற்றத்துக்கான மாரக்கமாக இலக்கியம் படைத்துக் காட்டுகின்றார் நந்தி. இலக்கியம் சமுதாய மாற்றத்துக்கான மாரக்கமாக அமையும் என்னும் கொள்கையுடன் எழுதித் கொண்டிருக்கும் எழுத்தாளர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். தமது கொள்கையை அவ்வப்போது எழுத்திலும் மேடைகளிலும் அவர்கள் பிரகடனம் செய்தும் வருகின்றார்கள் ஆனால் அதனை ஓர் இலக்கியமாகப் படைத்துக் காட்டி இருக்கும் ஒரு படைப்பாளி நான் அறிந்தவரையில் நந்தி ஒருவர்தான். கடமை உணர்வுடன் பேனாவைப் பிடிக்கும் எழுத்தாளனின் உவ்விமையை உணர்ந்து கொண்டவர் நந்தி. அந்த உணர்வுத் தெளிவுடன் கடந்த நாற்பதாண்டுக் காலமாகத் தொடர்ச்சியாகவும் தனித்துவமாகவும் அவர் எழுதியும் வந்திருக்கிறார்.

நந்திக்கு இந்த ஆண்டு மார்ச் 30-ல் அகவை அறுபதாகிறது.

மணிவிழாவுக்குரிய திருநாள் இந்த நாள். இக்காலகட்டத்தில் 'நந்தி'யைப் பற்றி நோக்குவது எமது கடமையாகிறது. இதனால் புதிய புகழ் எதையும் நாம் அவருக்குச் சேர்த்துவிடப் போவதில்லை. ஆயினும், சுழத்து இலக்கியத்தின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கு நந்தி பற்றிய தகவல்கள் உதவுமென்பதால் நாம் இன்று அவரை நினைவுகூர வேண்டியவர்கள் ஆகின்றோம்.

வைத்திய விஞ்ஞானப் பேராசிரியரான 'நந்தி' யாழ் பக்கைக் கழக மருத்துவ பீடாதிபதியாக இன்று விளங்குகின்றார். இந்தப் பீடாதிபதி சிறுகதை, நாவல் என்னும் ஆக்க இலக்கியத்துறையிலும் அக்கறையுடன் ஈடுபட்டு அரிய படைப்புக்களை உருவாக்கி வருகின்றார். இந்தப் படைப்புக்கள் மூலம் வைத்திய விஞ்ஞானப் பேராசிரியர் நந்தி சமூக விஞ்ஞானியாகத் திகழ்வதையும் மிகத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. நந்தியின் படைப்புக்கள் அனைத்தும் ஆழமான சமூகப் பார்வை கொண்டவை. நந்தியின் படைப்புக்களில் இடம் பெறும் சமூகம் என்பது வசதி வாய்ப்புப் படைத்த உயர்ந்த வர்க்கமல்ல. பக்கைக் கழக பீடாதிபதி ஒருவரின் பேரமேட்டுக் குடியினரின் பக்கம் சார்ந்து எழுதினால் இன்று அதிசயப்படுவதற்கில்லை. அல்லது அந்த வர்க்கத்தினரின் அதிருப்திக்குள்ளாகாமல் மௌனமாகவும் இருந்துவிடலாம். ஆனால் அவ்வாறு இருப்பதற்கு இயலாதவர் நந்தி. சமூகத்தில் அல்லற்பட்டு உழலும் கீழ்வர்க்கத்தின் — உழைக்கும் மக்களின் விடிவுக்காகப் பேரமேட்டுக்கும் ஓர் எழுத்தாளராக அவர் திகழ்கின்றார். இந்த நாட்டின் பாட்டாளி வர்க்கம் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களை முதன்மைப் படுத்தியே நோக்குதல் வேண்டும். அவர்கள் எது வாழ்க்கைப் போராட்டம் நிறைந்த கண்ணீர்க் காவியமாகவே இன்றும் இருந்து வருகின்றது. அவர்களது வாழ்க்கையை இலக்கியமாக்கி, அவர்கள் வாழ்வில் இருள் நீங்கி ஒளிபெறக்கூடுவதென்றும் அக்கறையுடன் இன்றும் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் வடபுலத்தைச் சேர்ந்த மூத்த எழுத்தாளர் நந்தி ஒருவர்தான்.

'மலைக் கொழுந்து', 'தங்கச் சியம்மா' (நாவல்கள்), 'வளர் நம்புமா', 'கண்ணாக்கப்பால்' (சிறுகதைத் தொகுப்புகள்), 'அருமைத் தங்கைக்கு', 'நந்தியின் குழந்தை', 'உங்களைப் பற்றி' (வாழ்க்கைக்கான ஆரோக்கியத் தொடர்பான கட்டுரைகள்) ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியரான நந்தியின் கலை — இலக்கியப் பங்களிப்புகள் சிறுகதை, நாவல், நாடகம் என்பவற்றுடன் நாடகம், சினிமா என்பவற்றில் பங்கேற்று நடத்தல்வரை பரந்து பட்டதாகும். நந்தியின் எழுத்தும் பேச்சும் அவருக்கே உரித்தான தனித்துவங்களைக் கொண்டவை. பெரும்பாலும் மின்னச்சின்ன வாக்கியங்கள், எளிமையானவையாகவும் இருக்கும். எள்ளல் இழையோடும் ஒரு தள்ளல் நடையாக அவை காணப்படும். ஆழமான சமூக நோக்கோடு, சமூகத்தை விமரிசிக்கவும் இயல்பும் அவர் படைப்புக்களின் செறிந்திருக்கும். 'கண்ணாக்கப்பால்' என்ற நூலின் பெயரே அவரது ஆழமான சமூகப் பார்வைக்கு ஏற்ற ஒரு உதாரணம் என்று குறிப்பிடலாம்.

நந்தியின் இன்னொரு சிறப்பு இன்றும் அவர் தொடர்ச்சியாக எழுதிக் கொண்டிருப்பதே ஆகும். பழம் பெருமை பேசி 'இந்திர

உங்கள்

மழலைச் செல்வங்களின்

உயிரோவியமான

படங்களுக்கு

நாடுங்கள்

பேயி போட்டோ

(பக்கலைக் கழகம் அருகாமை)

திருநெல்வேலி.

பழம் குடை இருக்கின்' ஆகக் காலத்தை போக்காது, கால ஓட்டத்தைப் புரிந்து கொண்டு சமகால இலக்கியத் துறையிலும் தமது பங்களிப்பினைச் செலுத்தி மேலோங்கி நிற்பவர்களுள்ளே நந்தியைத் தலைமகனாகக் கொள்ளலாம்.

ஒரு படைப்பாளியை நினைக்கும்போது, அவர் கிருஷ்டித்த பாதிரங்கனும் அவர் நினைவுடன் கலந்து நினைவுக்கு வருமேயானால், அப்படைப்பாளி தான் சார்ந்த கிருஷ்டித் துறையில் வெற்றி பெற்றவர் ஆகின்றார். நந்தியின் பெயரோடு மலையப்பனும் (மலைக் கொழுந்து) தங்கச்சியம்மாவும் நிச்சயம் வாசகனின் மனத்திரைக்கு வருவார்கள். இது ஒன்றே நந்தியின் இலக்கியச் சாதனைக்கு ஒரு 'பதம்' எனலாம்.

தந்தி இனிமையானவர்; மென்மையானவர்; எளிமையானவர்; ஆழமானவர், இவற்றுடன் படைப்புத்துறை சார்ந்த அவரது இன்னொரு பணியையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் அவசியமாகின்றது. ஓர் எழுத்தாளனின் கவனிப்புக்குரிய ஒரு படைப்பினைப் படிக்க நேர்ந்தால், அந்தப் படைப்பாளியைச் சந்திக்கும் வேளையில் அவனைப் பாராட்டி விமரிசனைப் பாங்கில் தமது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லும் மனப்பக்குவம் அவரிடமுண்டு. இந்த இயல்பு நந்தியின் இலக்கிய ஆளுமையை வெளிப்படுத்துவதாகவே அமைகின்றது. பிறிதொரு எழுத்தாளனின் படைப்பினை விதந்து பாராட்டுவதனால் தாம் தாழ்ந்து போய்விட மாட்டோம் என்று பக்குவமும் பண்பும் இச் செயல் மூலம் வெளிப்படுகின்றது. இவை நந்தியிடம் காணப்படுபவை போன்ற ஆளுமையும் வீச்சும், மக்கள் பக்கம் சார்ந்து நின்று இடையறாது எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இலக்கிய மூச்சும் உள்ள எழுத்தாளரைத் தவிர, மற்றையவர்களிடம் எவ்வாறு எதிர்பார்க்கலாம்.

நந்தியின் பேரூ கண்களுக்குப்பாலும் தேடுவது, மனித மனங்களின் பல்வேறு சோணங்களை ஊடுருவிக் காண்பது. துன்பப்படும் மக்களுக்காகவே அந்தக் காட்சிகளைக் கண்டு கொள்ள விழைவது. தொடர்ந்தும் இந்தப் பணியைச் செய்து ஏழை மக்களின் கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கு திசைவழி காட்டி நிற்பதுடன், தமிழ் இலக்கியத்துக்கு புதிய இரத்தம் பாய்ச்சிச் செழுமை சேர்க்கவும் வேண்டும்.

பெய்ஸ் என்றும் நம்மோடிருப்பார்

எங்கெளி செலிஷேய்

பெய்ஸ் அகமது பெய்ஸின் மரணச் செய்தி கெட்டியப்பாது நான் இந்தியாவில் இருந்தேன். அந்த 1944 நவம்பர் 20 ஆம் நாள் இந்தியாவில் துக்க தினமாக மாறியது. பெய்ஸின் சகாக்களும் நண்பர்களும் மட்டுமல்லாது சாதாரண மக்களும் சோகத்துக்கு உள்ளானார்கள். ஏனெனில் அவரது கவிதைகள் அந்த மக்களின் வாழ்வில் ஒரு பகுதியாக இருந்தன. பெய்ஸைப் பற்றிய கட்டுரைகளைத் தாங்கி வந்த அந்த நாளைய இந்தியப் பத்திரிகைகளைப் படித்துப் பார்த்த போதும், இரங்கற் கூட்டங்களில் பேசிய பேச்சுக்களைக் கேட்ட போதும், அந்த மனிதரும் அவரது படைப்புக்களும் அவர் பிறந்த நாட்டில் எவ்வளவு பிரபலமடைந்திருந்தன என்பதைக் கண்டு கொண்டேன். தமது வாழ்நாட் காலத்திலேயே உலகப் புகழ்பெற்று, ஒரு பேரிலக்கிய கர்த்தாவாக விளங்கிய எழுத்தாளர்களில் அவரும் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார்.

பெய்ஸை நான் முதன் முதலாகச் சந்தித்து என் நினைவில் எவ்வென்றும் பசுமை குன்றாமல் இருந்த வரும், 1958 இலையுதிர் பருவத்தில் தாஷ்கெண்டில் நடந்த முதலாவது ஆசிய, ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர்கள் மாநாட்

டிஸ்தான் அவரைச் சந்தித்தேன். பெய்ஸ் மாநாட்டுக்குக் காலதாமதமாக வந்து சேர்ந்தார். மாநாட்டு மண்டபத்துக்குள் அவர் பிரவேசித்தபோது அறியப் பங்கெடுத்த ஒருவர் ஓர் அறிக்கை வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். பெய்ஸ் வாசல் பக்கத்திலேயே தயங்கி நின்றார். யாரும் அவரைக் கவனிக்கவில்லை. கூட்டம் நிரம்பி வழிந்த அந்த மண்டபத்தில் உட்காருவதற்கு இடமில்லாது நின்று கொண்டிருந்த நபர்களோடு அவரும் நன்று கொண்டிருந்தார். நான் அவரைப் பார்த்த மாதிரித்திலேயே அடையாளம் கண்டு கொண்டேன். நான் அவரிடம் சென்று அவருக்குத் தலைமைக் குழுவில் ஒரிடம் வழங்குவதாகக் கூறினேன்.

அவரோ முகத்தில் பணியும் அன்பும் ததும்பும் புன்னகையோடு இவ்வாறு கூறினார். 'பரவாயில்லை, நான் இங்கேயே இருக்கிறேன். சந்தடியை ஏற்படுத்த நான் விரும்பவில்லை' யாரோ சிலர் பின்வரிசையில் எங்களுக்கு இடம் கொடுத்தனர். நாங்கள் அமர்ந்தோம். இதன் பின் பேச்சாளர்கள் கூறியதை நான் பெய்ஸுக்கு மொழிபெயர்த்துக் கூறிக் கொண்டிருந்தேன்.

இதன்பின் நான் பெய்ஸுடனும், துர்கன் - ஜாதேயுடனும் தாஷ்கெண்டில் சுற்றுப் பயணத்தில் போது உடன் சென்றேன், சாதாரண மக்கள் எப்படி வசிக்கிறார்கள் என்று கண்டு கொள்வதற்கு நீங்கள் என்னை முதலில் ஒரு பழைய நகரத்துக்குக் கூட்டிச் செல்ல விரும்புகிறேன் என்று அவர்.

எங்கள் கார் ஒரு குறுகிய வீதியில் - அந்த வீதி இவியும் அங்கிலில்லை. ஒரு மண்விட்டின் மூன்று நின்றுது. நாங்கள் அதைத் தட்டினோம். மரபு வழி வந்த உஸ்பெக் உடைதரித்த ஒரு முதியவர் வெளிவந்தார். துர்கன் ஜாதே நான்கள் வந்திருந்ததன் காரணத்தை விளக்கினார். பெய்ஸை அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். அந்த முதியவர் இவ்வாறு கூறினார்: 'தயவு செய்து உள்ளே வாருங்கள், விருந்தினர்கள் வந்தால் எங்களுக்கு எப்போதுமே மகிழ்ச்சி தான்'.

நாங்கள் உள்ளிட்டுக்குள் சென்றோம். பல ஜமக்கான வீடுகளுடன் அவங்கரிக்கப் பட்ட நல்ல ஒலிமிக்க கததமான அறைக்குள் பிரவேசித்தோம். பெய்ஸ் அந்த அறையின் மரபு வழிவந்த அமைப்பைப் பேரார்வத்தோடு கவனித்துவிட்டு 'இது என் நாட்டில் உள்ளது போலத் தான் இருக்கிறது' என்று கூறினார்.

பின்னர் அந்த வீட்டின் தலைவருக்கும், அவரது குடும்பத்தாருக்கும் அடுத்தாற்போல ஒரு குழக்காளத்தினமீது அமருமாறு நாங்கள் மூவரையும் கேட்டுக் கொண்டனர். எங்களுக்கு மரபு வழிவந்த உஸ்பெக் பிலால் உணவும், பழங்களும், தேநீரும் பரிசீலிக்கப்பட்டன. நாங்கள் அவற்றை அருந்தியவாறு பேசிக் கொண்டே இருந்தோம்.

இதன்பின் பெய்ஸ் மாநாட்டின் பணியில் முற்றிலும் முழுகி விட்டார். தாஷ்கெண்டில் நடந்த மாநாடு முதற் கொண்டு தமது வாழ்நாளின் இறுதிமரையிலும் பெய்ஸ் தமது ஆற்றல், திறமை, ஸ்தாபனத்திறமை ஆகிய அனைத்தையும் ஆசிய-ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் இயக்கத்துக்கு அர்ப்பணித்தார். அவர் அந்த இயக்கத்தைத் தமது வாழ்க்கை லட்சியமாகக் கருதினார். அதன் வெற்றிகளைக் கண்டு களிப்புற்றார். அதன் தோல்விகளைக் கண்டு மனம் உலங்கினார். அதன் மார்க்கத்தில் எழுந்த கிரமங்களைப் போக்குவதற்குச் சகல முயற்சியும் செய்தார்.

இந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தோற்றம் பிரேம் சந்துடனும், சோவியத் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உருவாக்கம் காரீக்கியுடனும் பின்னிப் பிணைந்திருந்ததுபோல், ஆசிய-ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் இயக்கத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பெய்ஸுடன் சம்பந்தப்பட்டதாகவே உள்ளது. இந்த இயக்கமும் தனது பங்குக்கு அவர்மீது செல்வாக்கைச் செலுத்தியது. அவரது கவிதையில் தெள்ளத் தெளிவான அரசியல் தரிசனக் காட்சியை விரிவுபடுத்தியது. அவரது படைப்புகளில் சர்வதேசியத்துவக் கருத்துக்களைக் குழுகொள்ளச் செய்தது.

ஆசிய - ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் சங்கத்துக்கு பெய்ஸ் ஆற்றிய பங்கு இன்றும் முழுமையாக உணர்ந்து பாராட்டப்படவில்லை. அவர் இந்த இயக்கத்தின் நோக்கங்களையும் கோட்பாடுகளையும் வகுத்துக் கூறிய தாஷ்கெண்டு மாநாட்டின் பிரகடனத்தை எழுதியதன் மூலம் இந்த இயக்கத்துக்கு அஸ்திவாரமிட்டார்.

இந்த இயக்கத்தின் 25 ஆவது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டா

மும் முகமாக 1963 இலையுதிர் பருவத்தில் தாஷ்கெண்டில் நடந்த ஆசிய — ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் மாநாட்டில் பெய்ஸ் கூறியதை நான் நினைவு கூர்கிறேன். இந்த இயக்கத்தை வெறுமனே புகழ்ந்து பேசிய சில எழுத்தாளர்களைப் போலல்லாமல், பெய்ஸ் இந்த இயக்கத்தை எதிர்த்தோக்கியிருந்த சிரமங்களையும், தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகளையும் குறித்து வெளிப்படையாகப் பேசினார்; அதன் தலைவர்களையும் பல்வேறு பிரிவுகளையும் விமர்சித்தார். ஒரு நடைமுறைச் செயல் திட்டத்தை முன்வைத்தார்.

ஒரு சாசனம்போல விளங்கிய இந்த உரையின் போது பெய்ஸ் தமது சக எழுத்தாளர்களை, புதிய வேலைமுறைகளைத் தேடிக்கண்டறியுமாறும் உலகில் நிலவும் சமூக, அரசியல் நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு நடந்து கொள்ளுமாறும், இளம் எழுத்தாளர்களை இந்த இயக்கத்தில் சேர ஊக்குவிக்குமாறும், கேட்டன் சஞ்சிகையின் சித்தாந்தம் மற்றும் கலைத்தரத்தை உயர்த்து மாறும், சங்கத்தின் தேசியப் பிரிவுகளின் நடவடிக்கைகளை அதிகரிக்குமாறும் கேட்டுக் கொண்டார்.

1963ல் பெய்ஸ்-க்குச் சர்வதேச லெனின் பரிசு வழங்கப்பட்ட வைபவத்தில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பும், சோவியத் விஞ்ஞான ஊழியர்களின் சார்பில் அவரைப் பாராட்டிப் பேசும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிட்டின.

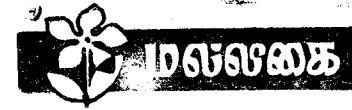
பெய்ஸ் தமது ஏற்புரையில் இவ்வாறு கூறினார்: 'விவேகம் வெற்றி பெறும் என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன். எவ்வளவோ சிரமங்களும், நடைமுறைகளும் இருந்தபோதிலும், நியாயத்துக்கான போராட்டத்தில் மனித குலம் என்றமேதோற்ற

தில்லை. இம்முறையும் அது வெற்றி பெறவே செய்யும்'

பெய்ஸ் எவ்வாறு கவிதைகளை எழுதினார் என்பதை நான் அறிவேன். அவருக்கு அவற்றை எழுதப் பிரத்தியேகமான நிலைமைகள் எதுவும் தேவைப்படவில்லை. விமானத்தில் பறக்கும் போதும் சரி, காரில் செல்லும் போதும் அல்லது ரயிலில் பயணம் செய்யும் போதும் சரி, ஓட்டல் அறையில் இருக்கும்போதும், கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளும் போதும் அல்லது ஒரு விருந்தில் கலந்து கொள்ளும் போதும் சரி அவர் எங்கு வேண்டுமானாலும் கவிதைகளை எழுதுவார். ஒரு கூட்டத்தில் அவர் தம்மைச் சுற்றியுள்ள யாவரையும் யாவற்றையும் மறந்துவிட்டு, பேரவை எடுத்துத் தம் கையில் கிடந்த துண்டுக் காகிதம் அல்லது பத்திரிகை, பல சமயங்களில் கிகரெட் பெட்டி ஆகிய எதன்மீதும் எழுதத் தொடங்கிவிடுவார்.

தாம் ஆற்றிய பணியில் அவர் என்றுமே மனநிறைவோ திருப்தியோ அடைந்ததில்லை, அதேபோல் அவர் என்றுமே புகழ் மரபுகளைச் சார்ந்தும் இருக்க வில்லை. 'என் இதயத்திலுள்ள வருத்தம் அனைத்தையும் வெளியிடுவதற்கான சரியான வார்த்தைகளை நான் இன்னும் கண்டு கொள்ளவில்லை' என்று அவர் தமது கவிதையொன்றில் எழுதினார்.

பெய்ஸ் ஒரு சர்வதேசவாதியாக விளங்கினார். தேசபத்தரான அவர் ஏனைய கலாசாரங்களில் ஆழ்ந்த அக்கறைகாட்டினார். ஏனைய எல்லா மக்களையும் மதித்தார். எனினும் சோவியத் யூனியனின் பாலும் அதன் மக்களின் பாலும் அவருக்கு ஒரு விசேடமான அன்பு இருந்தது என்றே நான் கருதுகிறேன். இளைஞராக இருந்தபோது பெய்ஸ் ரஷ்யாவில்

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1988-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விபரம் பின் வருமாறு:

தனிப் பிரதி ரூபா 4-00
ஆண்டு சந்தா ரூபா 60-00
(ஆண்டுமலர், தபாற் செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்புவோர் தகுந்த தபாற் தலைகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மலல்கை

234 B, காங்கேசன்துறை வீதியாழ்ப்பாணம்.

நடந்த அக்டோபர் புரட்சியின் செல்வாக்குக்குப் பெரிதும் உள்ளாகியிருந்த இந்தியத் தேச விடுதலை இயக்கத்தில் செயலாக்கமாகப் பங்கெடுத்தார்,

தமது மக்களின் விடுதலையைப் பெறுவதற்கான வழிவகைகளைத் தேடிவந்த அவர், மார்க்சியத்திலும் சோவியத் கலாசாரப் பாரம்பரியத்திலும் ஆர்வம் காட்டினார்.

பெய்ஸ் இவ்வாறு எழுதினார்: 'மார்க்சிய இலக்கியமும், கார்க்கி, மயாகோவ்ஸ்கி, ஷோல்கோவ் ஆகியோரின் நூல்களும் எனது நாட்டுக் கலைத்துறை அறிவாளிகளுக்கு அவர்களது பிரச்சினைகளை ஒரு விரிந்த சமூகக் கண்ணோட்டத்தில் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவியன. நாங்கள் பொதுவான வரலாற்று பூர்வமான நோக்கில் எங்களது தேசியப்

பிரச்சனைகளைக் காணக் கற்று வந்தோம்.

இரண்டாம் உலகப் போரின் போது சோவியத் மக்களோடு ஒருமைப்பாடு கொள்ளும் இயக்கத்துக்கும் பெய்ஸ் பெரும் பங்காற்றினார். நான் போரில் போரிட்டவன். அந்தக் காலகட்டத்தைப் பற்றி பெய்ஸ் எவ்வளவோ விஷயங்களைத் தெரிந்து வைத்திருந்ததைக் கண்டு நான் பெருவியப்படைந்தேன். அந்த நிகழ்ச்சிகள் இந்தியாவில் ஏற்படுத்திய விளைவுகளைக் குறித்தும் நமது பொது எதிரியின்மீது பெற்ற வெற்றியின் பெயரால் இந்தத் தேசபக்தர்கள் ஆற்றிய பணியையும் அவர்கள் நடத்திய போராட்டத்தையும் பற்றி அவர் எழுதியுள்ள நெஞ்சை நெகிழ வைக்கும் விவரங்களை நான் என்றும் நினைவில் வைத்திருப்பேன்.

நாடுகளுக்கிடையிலான நட்புறவுக்கு, குறிப்பாக இந்தியத் துணைக்கண்டத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கும் சோவியத் யூனியனது மக்களுக்கும் இடையிலான நட்புறவுக்கும் பரஸ்பர நல்லிணக்கத்துக்கும், பெய்ஸ் பெரும் பங்காற்றினார். அவர் நமது இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான இலக்கியத் தொடர்புகளுக்கும் பெருமளவுக்குப் பங்காற்றியுள்ளார்.

அவரது மரணத்துக்குப் பின்னர் காலம் கெல்லச் செல்லத் தான், நாம் அவர் எவ்வளவு மகத்தானவர் என்பதை உலகக் கலாசாரத்திற்கு அவர் எத்தனை பெரும் பங்காற்றியுள்ளார் என்பதை மேலும் மேலும் நன்கு புரிந்து கொள்கிறோம். நான் பெய்ஸை என்றென்றும் நினைவில் வைத்திருப்பேன். அந்த மாபெரும் எழுத்தாள மனிதரை அறிந்திருந்தேன் என்ற மகிழ்ச்சியை எனக்களித்த வாழ்க்கைக்கு நன்றி கூறுவேன்.

கிழக்கின் ஆரூத வடுக்கள்

எஸ். கருணாகரன்

புயலாகப் புறப்பட்ட போதிலும்
சில நேரம்
பூந்தென்றலாக மாறிவிடுகிறதே
இந்த மனம்!
கனல் பறக்கும் வேளையிலும்
ஒரு கவிதையில்
நனைந்து விடுகின்றதே
இந்தக் கண்கள்!

நினைத்துப் பார்க்கிறேன்
நீயும் நானும்
சந்தித்துக்கொண்ட
அந்த
முதல் நாள்.....

உன் கிராமமும்
என் கிராமமும்
அருகருகே
இரவுகளில்
அன்றாடம் நம்மை
கண்விழிக்கச் செய்யும்
அந்தச் சத்தங்கள்
அன்று
வேகமாக நெருங்க
மக்களெல்லாம்
திக்குத்திக்காக
ஓடினர்
குரூவனியில் சிக்கிய
சருகுகளாக,

பற்றைகள் குழந்தை
ஓரிடம்
கை கால்களை விரித்தபடி
மனிதன் ஒருவன்
மல்லாந்து கிடப்பதுபோல்
ஒருசந்தி அது.

அங்கு நீ—
பாதையைத் தவறிட்டு

பதைபதைக்க
நின்றிருந்தாய்;

உன் விழிக்குளங்கள்
நிரம்பியிருந்தமை
இருட்டில் கூட
நன்கு தெரிந்தது.

ஏனெனில்—
நிலவு அதற்குள்
நீச்சலடித்தது.

பாதை தவறிய
உன்னை
பாதுகாப்பாக
உன் கிராமத்திற்கு
அழைத்துச் சென்ற
வழியில்தான்
என்னை நான்
தவறிவிட்டேன்,

உன் வீட்டை
காட்டிவிட்டு
விடைபெறும் வேளையில்
நம்
கண்கள் நான்கும்
ஏதோ—
கதைபேசிக் கொண்டனவே
அந்த வினாடிதான்
நான்
காணாமல் போனேன்.

வீடு திரும்பியதும்
சோர்வு என்னை
சுமையாக அழுத்தியது.

நடந்ததால் ஏற்பட்ட
சோர்வல்ல அது
ஓர் இனிய அனுபவம்
முடிந்ததால் ஏற்பட்ட
சோர்வு.

அது ஒரு காலம்
நிலவு இறங்கி
மெல்லத் தொட்டுச்
சிலிர்த்து நிற்கும்
மகிழ்ச்சியில்,
கிழக்கின் நிலங்களில்
பசுக்கள் புல்லுமேயும்
பெருவெளியில்
கன்று துள்ளி ஓடிவந்து
மடிசுப்பும் வாலைக் கிளப்பி
பால்கரந்து
போடிவிட்டுக் குடம் நிறையும்
அங்கும்
ஏழைவயிறு எச்சிலைத் தின்னும்.

இது ஒரு பொய்க்காலம்
இயற்கை துலுவிந்து
நிர்வானமாக்கப்பட்ட
வடுக்காலம்.

உச்சி குளிர்ந்து
நிலம்பார்க்கும்
நெல்மணி விளையும்
வயல் வெளிகள்—
பொட்டிழந்த
விதையாக நிற்கும்
பொல்லாத காட்சி.

வெளிச்சத்தை இழந்துவிட்ட
விளக்குகளாக
மக்களை இழந்து
மனம் கலங்கி நிற்கும்
மனைகளெல்லாம்.

பூட்டிவைத்த பெட்டகத்தை
உடைத்துச்
சிதைத்தது போல்
காடுகளில் வாழ்க்கை
கலவரமாயுள்ளது.

இரத்தவெறி நாய்கள்
எச்சிலாக்கிய சட்டியாக
குப்பையாக் கிடக்கிறது
என்னருமைக் கிராமம்.

எங்கள் முற்றங்களில்
எதிரிபின் காலடிகள்
முள்ளுக் குவியலாக
மூடிக்கிடக்கிறது
சொந்த மண்ணில்
அந்நியகை
சொந்தம் விலகிய
அனாதையாக
நாங்களெல்லாம்
ஊர்க்கோடிக் காட்டில்
ஒளிந்து போயுள்ளோம்.

குருதி கொட்டி நிற்கும்
கொக்கட்டிச் சோலையின்
துயரங்களும்
துவக்குகள் தாகம் தீர்த்த
உடும்பன் குள
நினைவுகளும்
எங்கள் இதயங்களில்
எங்களின் சந்ததிகளில்
ஆரூத வடுக்களாக
நின்று நிற்கும்.

எழுத்தாளர். பிரசுரகர்த்தாக்கள் பிரச்சனைகள்

நெல்லை க. பேரன்

எமது நாட்டில் எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் நூல் களை வெளியிடுவதும் விற்பனை செய்வதும் பெரும் பிரச்சனைகளாக உள்ளன. தமிழக வெளியீட்டாளர்களைப் போன்று சுதந்திரமான நல்ல நூல் வெளியீட்டாளர்கள் இங்கு இல்லை, இதனால் எழுத்தாளன் சுயமுயற்சியை நம்பி இருக்க நேருகிறது. இவ்வாறு பிரசுரமாகும் நூல்களைச் சந்தைப்படுத்துவது பெரும் பிரச்சனையாக உள்ளது.

நூல்கள் விற்பனையாகும் கடைகளைத் தேடி அவற்றை விற்பனைக்குக் கொடுப்பதும், விற்பனையாளர்களுக்குக் கவர்ச்சியான கமிஷன் கொடுப்பதும் அவசியமாகிறது. விற்பனையாளர்களும் விறை பிறகே பணம் கொடுக்கும் நிலையில் இருப்பதால் வெளியீட்டாளன் தனது முதலை எடுப்பதற்குப் பல மாதங்கள், சில சமயங்களில் பல ஆண்டுகள் கூடக் காத்திருக்க வேண்டிய துரப்பாக்கிய நிலை இந்த நாட்டில் உள்ளது.

தமிழகத்தைப் போன்று 400 அல்லது 500 பிரதிகளை ஒரே யடியாக வாங்கிக் கொண்டு பணம் கொடுக்கும் தனியார் ஆல்லது அரசு நிறுவனங்கள் இங்கு கிடையாது.

நூல் வெளியீட்டு விழாக்களுக்கு விருந்தினர்களாக அழைக்கப் படும் அரசாங்க உயர் அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் எழுத்தாளன் நாட்டின் முதுகெலும்பு என்றே ஆல்லது எமது இலக்கியங்கள் வளர வேண்டுமென்றே பேசிக் கொண்டு போவார்களே தவிர உண்மையில் பிரசுரகர்த்தா எதிர்நோக்கும் விற்பனை சம்பந்தமான பிரச்சனைகளில் உதவி புரிபவர்களாக இல்லை.

தமிழ் வெளியீடுகளைப் பற்றிப் பார்ப்போமானால் வடக்குக்—கிழக்கு மற்றும் கொழும்பு போன்ற இடங்களில் தமிழ் நூல்கள் தேனுவப்படும் பாடசாலை நூல் நிலையங்கள், அபிவிருத்திச் சபை நூலகங்கள், சனசமூக நிலையங்கள் படிப்பவர்கள் என்று பல ஆயிரக் கணக்கில் உள்ளன. இவை அனைத்துக்கும் பிரசுரகர்த்தா தனது நூல்களைக் காணிக் கொண்டு திரிந்து விற்பனை செய்வது இலகுவான காரியம் அல்ல. ஆனால் கச்சேரி, உள்நாட்டி உதவி ஆணையாளர் அலுவலகம், கல்விப் பணிப்பாளர் அலுவலகம் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் தமது அதிகாரங்களை உபயோகித்துத் தரமான நல்ல நூல்களைத் தமது ஆளுமைக்கு உட்பட்ட நூலகங்களுக்கு வாங்கி விதியோக்குச் செய்யலாம். யாழ் மாவட்ட சனசமூக நிலையங்கள் மாத்திரம் சுமார் 600க்கு மேலாக இருக்கும். உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளர் இவற்றுக்கு நூல்கள், பத்திரிகைகள் வாங்கிவ நன் கொடை வழங்குகிறார். இந்த நன்கொடையின் ஒரு பகுதியாக அவ்வப்போது வெளியாகும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நல்ல நூல்களை ஒரு தகுதியான குழுவின் ஆலோசனையுடன்

இவர் குறைந்தது 500 நூல்களையாவது கொள்முதல் செய்து கொடுக்க முன்வர வேண்டும். இதற்கு இசைவாகத் தமது திணைக்கள, அமைச்ச அதிகாரிகளுடன் கலந்து வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் இத்திட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்துவது சாத்தியமானதே.

இவ்வாறே கல்லூரிகளுக்கும் பொருத்தமான நூல்களைக் கல்விப் பணிப்பாளர் தாமதமே வாங்கிக் கொடுக்கும் நிலையை உருவாக்க வேண்டும். கலாசார அமைச்சு எழுத்தாளர்களுக்கு விற்பனைத் துறையில் எந்தவகையான உதவிகளைச் செய்கிறது என்பது எவருக்குமே தெரியாது. நூல்களை வெளியிடுபவர்களுக்கு ஒரு நிறுவனம் இருபத்தையாயிரம் ரூபாவை முற்பணமாக வழங்குகிறது என்றும், நூல்களின் ஒரு பகுதியை வாங்குகிறது என்றும் சில வாரங்களின் முன் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த முக்கியமான ஒருவர் என்னிடம் தெரிவித்தார். எவராவது சரியான தகவல்களைத் தரமுடியவில்லை. உண்மையில் எழுத்தாளர்களுக்கு உதவக் கூடிய ஸ்தானங்கள், நிறுவனங்கள், அமைப்புக்கள் பற்றிய சரியான தகவல்களைத் தெரிந்தவர்கள் பகிரங்கமாக வெளியிட வேண்டும், பத்திரிகைகளிலும், இலக்கிய மாசிகைகளிலும் இவை வெளியாக வேண்டும். தமிழகத்தில் நூல்களை வெளியிடுபவர்கள் எவ்வாறு அவற்றை வெளியிடுகிறார்கள் என்ற சரியான தகவல்களும் வெளியாக வேண்டும். உண்மையில் பல தரமான எழுத்தாளர்கள் தமது ஆக்கங்களை நூலுருவில் கொண்டுவர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இத்தகவல்கள் உதவியாக இருக்கும்.

விற்பனையைப் பொறுத்தவரை வெளியாகும் நூல்களில் குறைந்தது 500 பிரதிகளாவது உடனடியாக வாங்கக்கூடிய நிலைமையைத் தமிழ்நாட்டைப் போன்று இங்கும் கூடிய விரைவில் நாம் உருவாக்க வேண்டும். இது சம்பந்தமான கருத்துக்களை எதிர்பார்க்குகின்றேன்.

தகவம் சிறுகதைப் பரிசுகள்

தகவம் நடத்திய 1987 — இரண்டாவது காலாண்டுக்கு உரிய சிறுகதை மதிப்பீட்டுப் பெறுபேறுகளின் விபரம்:

முதற் பரிசு பெறும் கதை: பேராசிரியர் நந்தி அவர்கள் எழுதிய 'சரஸ்வதியின் வேண்டுகோள்', மல்கை மே மாத இதழில் இக்கதை வெளியாயிற்று.

இரண்டாவது பரிசு பெறும் கதை: 'யார் செய்த பாவம்' எழுதியவர் திருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம். இது வீரகேசரியில் பிரசுரமாயிற்று.

திரு. லெ. முருகபூபதி எழுதி, வீரகேசரியில் வெளியிடப்பட்ட 'திருப்பம்' என்னும் சிறுகதை பாராட்டுப் பெறுகின்றது.

ஒரு கண் இரண்டு பார்வைகள்

திக்குவல்லு கமால்

பார்வையாளர்களுக்குரிய நேரம் முடிவடைவதை உணர்த்த மணியொலித்தது. ஒவ்வொரு கட்டிடமும் குழிந்து கொண்டிருந்த வர்கள் படிப்படியாக விடை பெற்று வெளியேறிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

‘நானும் போறன் நாள்கி வேளனே வாரன்’ என்னுடைய கைகளைத் தடவியவாறு சொன்ன கணவனின் கைகளை நான் இறுகப் பிடித்துக் கொண்டேன்.

உண்மையிலேயே என்னை விட்டுவிட்டுப் போக அவருக்கு மனமில்லை. இருந்தாலும் என்ன செய்வது? விதிமுறையென்று ஒன்றிருக்கிறதல்லவா. அதற்குக் கட்டுப்படுத்தானே வேண்டும்!

‘இங்க பாருங்க எல்லாரும் பெய்த்த நான் மட்டுந்தான் மிச்சம்’ கைகளை எடுவித்துக் கொண்டே அவர் சொன்னார்.

என் கண்கள் கலங்கிவிட்டன. சொற்ப நேரப் பிரிவாக இருந்தாலும் அதை என்னால் தாங்கவே முடியவில்லை. அது பழக்கமும் அல்லவே!

‘அ ஆ மணியடிச்சி எவளவு நேரமன போங்க போங்க’ கடுகடுத்த முகத்தோடு அந்தக் கறுத்த தடித்த நேர்ஸ் சத்தமிட்டான், அவளது பாஷையில்.

‘சரி வாரன்’ என்னுடைய முகத்தைப் பார்க்காமலேயே சொல்லிவிட்டுத் திரும்பி நடந்த

தார் அவர். மறையும்வரை என் கண்கள் அகலவேயில்லை.

அந்தக் கறுத்த தடித்த நேர்ஸின் மீது எனக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. அவள் எப்போழுது மே இப்படித்தான். இந்த மூன்று நாட்களிலும் அவள் முகத்தில் மலர்ச்சியை நான் காணவேயில்லை. அது அவளது இயல்பாக இருந்தால் அதைப் பற்றி நான் இவ்வளவு தூரம் கவலைப்படமாட்டேன். ஆனால்...

தலையணையைச் சற்று உயர்த்தி, கொஞ்சம் உயர்ந்து படுத்தேன். அங்குமிங்குமாகப் புரள முடியாதபடி வயிறு பாரமாக இருந்தது குழந்தைகிடைப் பதாகச் சொன்ன நாளும் கடந்து விட்ட பயம் இன்னொரு பக்கம்.

‘இன்னம் ஒங்களுக்கு நோவால்லியா’ பக்கத்துக் கட்டில் சிரியாவதி அனுதாபத்தோடு கேட்டாள்.

‘அதுதான் பயமா இருக்கு. இண்டக்கி ஆறுமணி வரக்கும் பாக்கிறதா டொக்டர் நோனா சொன்னா’ திக்கித் துக்கி நான் சொன்னதைப் புரிந்து கொண்டதை அவளது முகம் பிரதிபலித்தது.

‘நீங்க வந்தது நல்லது. இங்க பயப்படத் தேவையில்லை...’ என்னை மேலும் ஆறுதல்படுத்தினாள் அவள்.

தலைப்பிரசவம் என்பதால் எனக்கு உண்மையிலேயே பயந்தான் அதைவிட அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில், பழக்கமில்லாத குழந்தையில், தனிமையில் வந்து சேர்ந்திருப்பது இன்னும் அதிக பயம். போதாக்குறைக்கு சிங்களம் கூட ஒழுங்காகக் கதைக்க முடியாத சங்கடம். பிரைவட் வாடுகளென்றால் வீடு போல என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அதைக் கற்பனை செய்யவே முடியாதது.....

பாவம் என் கணவர் என்ன தான் செய்வார்! அவரது சக்திக்குமேல் எந்த விஷயத்திலும் அவருக்குத் தொல்லை கொடுக்க நான் விரும்புவதில்லை.

கணக்கென்ற சிரிப்பொலி என் கவனத்தைக் கவர்கிறது. அங்கே மூலைக் கட்டிலைச் சூழ்ந்து நான் நினைந்தேன். அந்தப் பெண்ணுக்கு நேற்று இரவுதான் குழந்தை கிடைத்தது. அவளது இனசனத்தவர் யார்யாரோ வந்திருக்கிறார்கள் போலும். அவர்களோடு சேர்ந்து அந்தக் கறுத்த தடித்த நேர்ஸ் மல்லவா சிரித்துக் கதைக்கிறாள். எவ்வளவு கலகலப்பாகச் சிரிக்க முடிகிறது அவளால்! என் கணவர் சற்று நேரம் தாமதித்த போது சட்டம் பேசியவளா இப்படி.....

‘உம். மோவ்வ; மெல்லிய வலியொன்று களீரென்று மேலே மேலே பரவியது. எனக்கு ஒரு பக்கம் மகிழ்ச்சி. இன்னொரு பக்கம் பயம். விட்டுவிட்டு வலியெடுக்க ஆரம்பித்து விட்டது. ஒவ்வொரு முறையும் அதன் தாக்கம் ஒவ்வொரு படி உயர்ந்து.....

‘ஏன் டுமோவ் எனக்கேலா’

இப்பொழுது நான் எங்கே இருக்கிறேன்? ‘லேபல் ரூம்’ என்பது இதுதானா? எனக்குக் குழந்தை கிடைக்கப் போகிறது போல.....

டொக்டர் நோனா ஏதோ ஒரு பட்டியை மேல் கையில் சுற்றி... அந்த மெஷினில் எதையோ அவதானிப்பது பொறுக்க முடியாத வலிக்கு மத்தியிலும் எனக்குத் தெரிகிறது. எத்தனையோ நேர்ஸுகள் என்னைச் சூழ்ந்து ...

டொக்டர் நோனா சென்றதும் நான் அங்குமிங்குமாகப் பார்க்கிறேன். பதினெட்டுப்பேர் கொண்ட வார்டில் நின்ற நான் இங்கு தன்னந்தனியாக, எல்லா நேர்ஸுகளும் அங்குமிங்குமாக நகர்ந்துவிட, ஒரேயொரு நேர்ஸ் மாதிரி வெர்ஷிங் பேஸனுக்குப் பக்கத்தில் ஏதோ செய்த படி.....

‘ஏன்... டும்மோ எனக்கேலா’

வயிற்றைப் பிடுங்குவது போன்ற பொறுக்க முடியாத வலி சத்தம் போடுவதைத் தவிர வேறு எதையும் செய்யமுடியாத இக்கட்டான கட்டம். அதற்குள் என் கணவனின் முகம் தெரிகிறது. எனக்கு வழக்கமாக அவர் வருகின்ற நேரம். அந் நேரமாகப் பார்த்து என்னை இதற்குள் கொண்டுவந்து தள்ளி விட்டார்களே.

‘ஏன்... டும்மோ.....’

‘சத்தம் போடாம இரீ.....’ ஒங்களுக்குத்தானே பிரேவட் வாடுகள் வெச்சிருச்சி’ என்னுடைய சத்தத்தை மீறிக்கொண்டு அந்த நேர்ஸ் சத்தமிட்டாள்.

அவள் முகத்தை இன்று தான் நான் இங்கு கண்டேன். அவளுக்குக் கூட என்மீது வெறுப்பா. இப்பதன்ன இது

இவர் என் எல்லோருமே இப்படித் தானா, அதை அட அவன் சொன்ன வார்த்தைகள் பிரைலேட் வார்டுகள் இருப்பது எங்களுக்காகத் தானா!

சகிக்க முடியாத வேகனை யின்போது அழுவதும் ஓவமிடுவ தும்தானே நோயாளிகளின் ஒரே உரிமை. இதற்குக் கூடவா அனு மதியில்லை? அல்லாஹ்வே இதை விட மௌத்தாகிப்போனால் ...

அரைமணி நேரத்துக்குப் பிறகு டொக்டர் நோனாவும், நேர்ஸுசனுமாக மீண்டும் வந்து பரிசோதித்தார்கள். டொக்டர் நோனாவின் முகத்திலே மலர்ச்சி. எனது உள்பகுதியெங்கும் ஈரம் படர்வதுபோல ...

சரி சரி, இனிப் பயப்படா தீங்க.

இவ்வளவு இதமான வார்த்தைகள் இந்த டொக்டர் நோனாவைப் போலவே இங்குள்ள எல்லோருமிருந்தால்.

எனது கால்களை மடக்கிப் பிடிக்கிறார்கள். புதுவிதமான உந்துதல் என் அடிவயிற்றிலே கிலர்கிறது. வேதனையும் ஒருவித சுசுமும் இரண்டறக் கலந்த நிலை. ஒரு கணநேர மயக்கம் போல

'சீச்' சென்று என் காது களுக்குள் ஒலிக்கிறது ஒரு குழந்தையின் அழுகை.

பரபரப்போடு கணவன் வருவது எனக்குத் தெரிந்தது. நேற்று மாலையில் வந்தபோது என்னைக் காணாமல் திரும்பிப் போனவர் இப்படித்தானே வருவார். ஆனால் அந்தப் பரபரப்பு என்னருகே வந்ததும் பறந்துபோய், முகத்திலே ஆனந்தம் பரவுவதை நான் கவனிக்கத் தவறவில்லை.

எனக்குப் பக்கத்தே அவரது ஆண் குழந்தை நிம்மதியாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தது.

ஆசையோடு குழந்தையைத் தூக்கியெடுத்த அவர் அதற்குரிய கூடமையான பாங்கு — இகாமத்துச் சொல்லி, வாயில் இனிப்பு வைத்து பரவர்த்தோடு குழந்தையைப் பார்த்து ரசித்தார். கூடவே உம்மாவும் வந்து சேர்ந்து விட்டார்.

'அல்லா லேசாக்கி வெச்சிட் டார்' நான் சொன்னேன்.

'டொக்டர் நோனா எனத்தியன் சென்ன?' அவர் விசாரிக்கிறார்.

'எல்லாம் நல்லா முடிஞ்சாம். புள்ளோம் சொகமா இருக்கியாம். இன்டக்கி வெளணக்கி பொகேலுமெண்ட் நீங்கதான் சொனங்கி வந்தீக்கிய'

'ஆ. அப்ப ரெடியாகுங்கொ நான் டிக்கட் வெட்டுக்கொண்டு காரொண்டுமே பேசீட்டு வாரன்' அவருக்குள் புது உசார் கடர் விட்டது.

உம்மா என்னுடைய சாமான் களையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக பேக்கிலே அடுக்கத் தொடங்கினார். ஏற்கெனவே நானும் ஓரளவு தயாராகி நின்றமை லேசாகப் போய்விட்டது.

நான்கு நாள் அனுபவப் பழக்கங்கள் அந்த ஏழாம் நம்பர் ஹோட்டில் எஞ்சிநின்ற எல்லோரிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டேன். ஒரு சிறைக்கூடத்திலிருந்து விடைபெறுவது போன்ற பெருமிதம் எனக்குள்.

'சரிபோம் ... என்றவாறு சையிலே சில தாள்களோடு வந்தார் கணவன்.

நேர்ஸ் மார் கூகனோடை சென்னா, உம்மா வழக்க அடிப் படையில் கேட்டாள்.

'ஓ.' என்று வாயாலும் சொல்லவேண்டிய ஆள்கள்தான்! என்று மனதாலும் சொன்னபடி நான் மெதுவாக நடந்தேன்.

விட்டுக்குப் போவதற்காகக் கூலிக் காரொன்றை ஏற்பாடு செய்திருந்தார் கணவர் இந்தக் கொஞ்ச நாட்களாக வீடும் வாடுமாகத் திரிகின்றவர் எப்படித்தான் இந்த மேலதிக செலவுகளைச் சமாளிக்கிறாரோ என்று இன்னும் சில நாட்களின் பின்பு தான் தெரியவரும்.

'ரெண்டு மணித்தியாலமாக இந்த கேட்டுக் கட்டக் காத்தக் கொண்டிருந்த கார் திரும்பும் போது அவர் வெறுப்போடு சொன்னார்.

'டிகேட் வெட்டியென்டா எந்த டைமிலேம் வரேலும் தானே' அப்படி இடைப்பட்ட நேரங்களில் எத்தனைபேர் வந்து அழைத்தச் செல்லும் அனுபவத்தோடு நான் சொன்னேன்.

'அதச் செல்லீம் கேட்டினை நிக்கியவன் உடல்லேன். அனா எத்தினோ பேர் ஊடுவாசல் மாதிரி வாறுங்க போறுங்க. ... ம். இவனியல் எங்கு மிச்சம் மோசமாகத்தான் நடத்தியானியன்'

அவர் அப்படிச் சொன்ன போது உன்னே இந்தச் சில நாட்களாக நான் அனுபவித்த மன வேதனைகள் எனக்குள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நினைவு வந்தபோது கண்கள் கலங்குவதை தவிர்க்க முடியவில்லை.

'இந்த இதுக்குப் பொறகு இந்த வாட்டுக்கு வாரத்தப் பாக்க புள்ளப் பொருமீக்கியது நல்லம்'

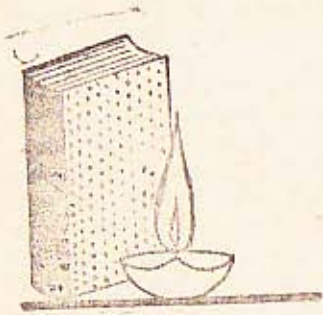
நான் எதைச் சொல்கிறேன் என்று நிச்சயம் அவருக்கு எளங்கித்தானிருக்கும்! கார் விரைந்து கொண்டிருந்தது.

எமது வெளியீடுகள்

அட்டைப் பட ஒலியங்கள் ...	20 - 00
(3 ஈழத்து பேரொ மன்னர்கள் பற்றிய நூல்)	
ஆகுதி ...	25 - 00
(சிறுகதைத் தொகுதி — சோமகாந்தன்)	
என்னில் விழும் நான் ...	9 - 00
(புதுக் கவிதைத் தொகுதி — வாசுதேவன்)	
மல்லிகைக் கவிதைகள் ...	15 - 00
(51 கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதி)	
இரவின் ராகங்கள் ...	20 - 00
(சிறுகதைத் தொகுதி — ப. ஆப்பின்)	
டொமினிக் ஜீவா ...	15 - 00
— கருத்துக் கோவை	
மேலதிக விபரங்களுக்கு: 'மல்லிகைப் பந்தல்'	

831 B, காங்கேசன்துறை வீதியாழ்ப்பாணம்.

அன்புமனின்

முகங்கள்

ஓர் அறிமுகம்

— தி. உதயகுமார்

மக்களது வாழ்க்கையைப் பிரதிபலித்தாக் காட்டுவது இலக்கியம் என நீண்ட காலமாக நிலவிவந்த இலக்கியம் பற்றிய கருத்து நிலை மாறி, அண்மைக் காலங்களில் இலக்கியம் மக்களது வாழ்வைப் பிரதிபலிப்பதோடு நின்றுவிடாது, அம்மக்களின் எண்ணங்களையும், அபிப்பிராயங்களையும், அவர்களது சமூகத்தில் நிலவும் சிக்கல்களையும், அபிவிருத்திகளையும் முன்வைத்துத் தீர்வுத் தளையாகக் கேடுகள், அவர் தம் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்குத் தடைபடக் கூடுகின்ற பிரச்சினைகள் என்பவற்றை எடுத்துக் கூறுவதோடு, அம் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளையும் இலக்கியம் முன்வைக்க வேண்டும் என்றும் கருத்து வலுப்பெற்று வருகின்றது.

இலக்கியம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பது பற்றிய பொதுவான கோட்பாடு இவ்வாறுள்ள போதிலும் இலக்கியவாசகர்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கேன ஒவ்வொரு தனித்துவமான இலக்கியக் கொள்கைகளைக் கொண்டுள்ளனர்.

“கவிதை எனக்குத் தொழிலல்ல. கவிதை எழுதவது எனது பொழுது போக்குமல்ல என்று கூறும் அன்புமன் அவர்கள் வரிந்து சுட்டிக் கொண்ட மாண்புமேம்பாடு என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அவ்வப்போது பத்திரிகைகளிலும், வாணிக்ய விலும் மற்றும் மேடைக் கவியாசனங்களிலும் வெளியிட்ட முப்பது தொகுதி கவிதைகளைத் தொகுத்து ‘முகங்கள்’ என்ற பெயரில் தனது முதலாவது வெளியீடாக வெளியிட்டுள்ளது. அகில இலக்கிய முஸ்லீம் லீக் வாரிய முன்னணியின் கீழ்க்குப் பிரார்த்தியக் கிளை.

எழுபதுகளில் இலக்கியவுலகில் பிரவேசித்த அன்புமன் தனது சமகாலத்தில் வலுப்பெற்று வளர்ந்து வந்த சமூக அரசியல் மற்றும் சர்வதேச நிகழ்வுகளைக் கவிதைகளாக மொழி பெயர்த்துத் தோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் தனது கொள்கை நிலைப்பாட்டினை அடிப்படையில் அவற்றிற்கான தீர்வுகளையும் முன்வைக்கின்றார்.

மரபுக்கவிதை என்று வரையறுத்துக் கொண்டு தனது ஆளுமைகளை ஒரு சிறு வட்டத்திற்குள் அடக்கி விடாமல் தான் எடுத்துக் கொண்ட பொருளைப் பாடுவதற்கு எந்தக் கவிதை வடிவம் பொருத்தமாகவுள்ளதோ அவ்வடிவத்தில் அக் கருத்தினை வெளிப்படுத்த வல்லவர் அன்புமன் என்பதற்கு ‘முகங்கள்’ தொகுதியே தக்க சான்றாகும்.

புதுமையிற் பழமை சந்தித்த
ஒரு மணிவிழா

அ.நு. வை. நாகராஜன்

சித்திராப் பெளர்ணமிக்கு முதல் நாள் 10-4-88 அன்று மாலைப் பொழுதில், தெல்லிப் பழை யூனியன் கல்லூரி மண்டபத்தில் கலை இலக்கிய அறிஞர்—அரிவலர்—சுவாமிநாதர் குமார் மூன்று கூடி இந்நாட்டின் மக்கள் கலைஞர் ஒருவருக்கு மணிவிழா எடுத்தது வழமையான மணிவிழாக்களிலும் ஒரு வித்தியாசமான விழாவாக இது அமைந்தது. பொதுவாக, மணிவிழா காலகால அல்லது நாயகியர் வாழ்வு நிகழ்வுகள் மானி மரிப்பதை, பொன்னாடை, பொன்னாடிச் செளரணியங்கள் எக் பண நடைபெறும்; கூடி விருந்தினர் கலைவர்கள், இதுதான் மணிவிழாவாக இருக்கும்.

ஆனால், இந்நாட்டில் கட்சி முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளாக நடக்க நடிகைகளும், நாடக அரிவலர்களும், சுவாமிநாதர்களும் சிறந்த கலைப்பேரரசு ஏ. ரீ. பொன்னுத்துரைக்கு, தெல்லிப் பழை கலை இலக்கியக் களத்தின் எடுத்த மணிவிழா மிகவும் பழமையாகவும், அதே வேளை பழமையையப் பேணும் ஒரு நிகழ்வாகவும் இருக்கிறது.

கலை இலக்கியக் களத்தின் நாடகப் பகுதி மூலம் கி. ரு. ஏ. ரீ. பி. கடந்த ஓராண்டாக இராய தலைமுறை ஒன்றை நாடகத் துறைக்கு இழுத்து வைத்தக் கொண்டிருக்கிறார். இந்நாடு கலைஞர்களுக்கு நாடகப் பட்டறை பயிற்சியும், நாடகம் பற்றிய புதிய—பழைய விளக்க அறிவும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இவ்விதம் நாடகம் பயிலும் முப்பத்தெட்டு

மாணவர்களுக்கு, கலைப்பேரரசு தனது அறுபதாவது வயது நிறைவு மணிவிழாவின் போது மாலை அணிந்து, பரிசுகள் வழங்கிக் கொள்கிறார்; அம்மாணவர்கள் அனைவரும் கம் ஆசாணப் பல்லோர் மன்னியில் சாஷ்டாங்கமாக விழந்து வணங்கிய காட்சி ஓர் அரிய நிகழ்வாயிருக்கிறது. குறிப்பாக கரு சிலிய நிலையில் குடும்பப் பெண்களும், பிரபல பெண் எழுத்தாளர் ஒருவரும் இந்த நிகழ்வின் போது கலைப் பேரரசின் காலில் வீழ்ந்து வணங்கிய காட்சி எமது கமிற்ப் பாம்பு மரியத்தை நினைவூட்டி நின்றது. இப்படி ஒரு நிகழ்வு இத்தகக் காலத்தில் எந்த மணிவிழாவில் நிகழ்க்கிரக்கம் அல்லது நிகழ்வு மறையும்? இம் மணிவிழாவின் ஒரு மணியான காட்சி இது!

சிலக்கமிற்ப் செல்வியும், சமய இலக்கியப் படைப்பாளியுமான பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்கட்டி தலைமை வகிக்க, இவ்விழாவை தெல்லிப்பழை ப. நோ. கூ. சங்கத் தலைவர் கி. ரு. சி. சிவமகாராஜா விளக்கேற்றித் தொடக்கி வைக்கார். கி. ரு. அ. நு. வை. நாகராஜன் அறிமுகவாரா நிகழ்த்த மாலை ஆதின முகல்வர் க. து. எண்ணமுடி நாதக் குருக்கள் ஆசியுரை வழங்கினார்.

இந்த விழாவில் ஏ. ரீ. பியின் நாடகப் பணி பற்றியும் அவரது குணம்—குணசையங்கள் பற்றியும் பேச நால்வர், நான்கு கோணங்களில் நின்றனர். அவர்கள், கலாநிதி சி. மௌனகுரு

பேசும்போது, நம் நாட்டு நாடக வரலாற்றை முன்வைத்து திரு. பொன்னுத்துரையின் பங்களிப்பை இழையோடினார். வயதில் முதிர்ச்சிக்குந்தும் தன்னிலும் இளையோரிடம் புதுமையான நாடக உத்திகளை அவர் கற்க நின்ற ஆர்வத்தை இறுக்கமாக எடுத்துக் கூறினார். குறிப்பாக—தாசியை, மென்னருரு என் போரிடம் நாடக நுணுக்கங்களை அறிய அவர் போன்ற முயற்சிகளை அமுத்திக்கூறினார். பழைய மேடை நாடகங்களில் நின்ற ஏ. ரீ. பொ. புதிய மோடி நாடகங்களில் தன்னை உட்படுத்த மேற்குறித்தோரின் உறவு உதவியாக இருந்தது என்று கூறினார்.

இவரைத் தொடர்ந்து பேசிய யாழ் இலக்கிய வட்டத்தலைவர் 'செம்பியன் செல்வன்' மென்னருருவின் கோணத்திலின்று விலகி, ஏ. ரீ. பி. க்கு புதிய மோடி நாடகம் ஒன்றும் புதுமை இல்லை என்றும், அது அவருக்கு ஏலவே தெரிந்த ஒரு விடயம் என்றும், தனது 'தாளக் காவடி' நாடகத்தை இந்த மோடியில் தயாரித்தும் நடித்தும் இருந்தார் என்று கூறினார். அத்தோடு, 'மோடி நாடகம் எமக்கு ஒன்றும் புதிய விடயம் அல்ல. ஏனெனில் அறுபது களுக்கு முன்பே இங்கு 'நந்தனார்' போன்ற நாடகங்கள் தாள வயத்தோடு ஆடி நடித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 'நந்தனாரை', சிங்களக் கலைஞருக்கண்டு களித்ததோடு எமது திறமையையும் போற்றினார்' என்று கூறினார்.

இவ்விதம் இவ்விருவரும் இரு வேறு கோணங்களில் நின்று பேச, குறமகள் திருமதி வள்ளி நாயகி இராமலீங்கம் திரு. பொன்னுத்துரையின் நாடக ஆர்வத்தையும், அதில் அவர் கொண்ட 'பைத்தியத்தை'யும்

வைத்துப் பேசினார். அவரது பேச்சில், திரு. பொ. அவர்கள் நாடகத்துக்காகப் பட்ட அலலங்களும் கஷ்டங்களும் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டன.

கம்பன்கழக திரு. இ. ஜெயராஜ் நான்காவது பேச்சாளராக நின்று, அவையைக் குலுங்கக் குலுங்கச் சிரிக்க வைத்ததோடு சிந்திக்கவும் வைத்தார். அவர் தனது பேச்சோடு பேச்சாக, கலைப்பேரரசு பொன்னுத்துரையையும் அவரது துணைவியாரையும் கலியாணக் கோலத்தில் நிற்க வைத்து நிழற் படமும் எடுக்க வைத்தார். இந்திகுலுமிகவும் சுவாரசியமாகவும் அந்வேளையில் சற்றும் எதிர்பாராத ஒரு நிகழ்வாகவும் அமைந்தது.

இவற்றோடு நாடக அபிமானிகள் பலர் மணிவிழா நாயகருக்கு மலர்மாலை அணிந்தும், பொன்னுடை போர்த்தும் மகிழ்ந்தனர். களத்தின் நாடகம் பயிற்மானவர்கள் தமது காணிக்கையாக, திரு. ஏ. ரீ. பொ. பற்றி அறிஞர் பலர் எழுதிய கட்டுரைகள் சிலவற்றின் தொகுப்பொன்றை, 'அறுபது வயது இளைஞர் கலைப் பேரரசு' என்ற மகுடத்தில் தந்தார்கள். இதில் திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் தொகுக்க, சைவப்புவார் செல்வத்துரை வெளியிட்டு உரைநிகழ்த்தினார்.

விழா நாயகர் தனது பதிலுரையின் போது தன்னை வளர்த்த ஆசான்களையும் தனக்கு உதவியவர்களையும் நினைவு கூர்த்தார். அத்தோடு தனது பணியின் இறுக்கமான நோக்கம் எதிர்காலத் திட்டம் பற்றியும் கூறினார்.

மொத்தத்தில் இம்மணிவிழா ஒரு 'மணி'யான நிகழ்வாகப் போர் நினைவில் நிறைந்து நின்றது எனின் மிகையாகாது.

'நாயகன்' ஊடாக

நற்போதைய தமிழ் சினிமா

ஒரு கண்ணோட்டம்

— ச. முருகானந்தன்

தமிழ்ச் சினிமாவின் திருப்பு முனைகளாக திரு. அண்ணாதுரை முதல் அண்மைய பாண்டியராஜன் வரை பல முயற்சிகளை முன்வைத்த போதிலும் கூட, தமிழ்ச் சினிமா தயாரிப்பு எண்ணிக்கையில் அதிகம் இருந்தும், இந்தியத் தரத்திற்கே அது உயரவில்லை என்பது கண்கூடு. எனினும் கடந்த சில வருடங்களாகத் தமிழ்ச் சினிமாவில் ஆரோக்கியமான மாறுதல்களைக் காண முடிகிறது. இந்தியாவின் ஏனைய மொழிப் படங்களுடன் ஒப்பிடக்கூடிய சில படங்கள் அவ்வப்போது வெளிவருகின்றன. அந்த வகையில் அண்மையில் வெளியான மலிரத்தினத்தின் கைவண்ணத்தில் இருவாண் 'நாயகன்' என்ற திரைப்படம் பலரின் கவனத்தையும் ஈர்த்திருக்கிறது.

வேலைக்காரி, பராசக்தி, பாகப்பிரிவினை, நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம், என்னதான் முடிவு, ஆலயம், பதினாறு வயதினிலே, அழியாத கோலங்கள், முள்ளும் மலரும், அவன் அப்படித்தான், துலாபரம், மெளன இதயங்கள், தாகம், ருடிசை, பாடுவனத்துச் சோலை, ஒரு நல்ல ராகம், சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள், சிந்து பைரவி, மீசாரம் அது மின்சாரம் போன்ற பல படங்கள் அவை வெளியான காலகட்டத்தில் ஏதோ ஒரு விதத்தில் புதுமை செய்ய விழைந்தன.

ஆரம்ப காலத்தில் தமிழ்த் திரைப்படங்களுக்கு அகில இந்திய விருதுகள் கிடைப்பது அரிதாகவே இருந்து வந்தது. இன்றுவரை அகில இந்தியச் சிறந்த படமாக ஒரு தமிழ்ப் படம் பரிசிலைப் பெருவிட்டாலும் கூட, அண்மைக் காலங்களில் போட்டியிடும் நிலைக்கு வந்துள்ளது. மேலும் பல துறைகளிலும் பரிசில்கள் பெற்று வருகிறது.

ஆசியத் திரைப்பட விருது பெற்ற 'வீரபாண்டிய கட்டப் பொம்மன்' சிவாஜி கணேசன், ஆஸ்கார் போட்டியில் கலந்து கொண்ட தெய்வமகன் சிவாஜி கணேசன் என்று ஒரே அங்கீகாரங்களைத் தவிர, ஆரம்பத்தில் தமிழ்ப்படச் சாதகங்கள் எதுவுமில்லை. ரிஷாக்காரன் திரைப்படத்திற்கு எம். ஜி. இராமச்சந்திரனுக்கு அகில இந்திய விருது கிடைத்தபோது அது பலவித வாதப் பிரதிவாதங்களுக்குள்ளானது தெரிந்ததே. 'சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்' படத்தின் நாயகி லட்சுமி பெற்ற அகில இந்திய சிறந்த நடிகை விருதைத் தொடர்ந்து சரிதா, ஷோபா, கஹாசிவி, அரிச்சன முதலிய நடிகைகள் அகில இந்திய விருதுகள் பெற்றுள்ளனர். கமலஹாசன் இருதடவைகள் சிறந்த நடிகராக அகில இந்திய

திய ரீதியில் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டார். அதை வசனம், டைரக்சன், இசை, பின்னணி, கமரா, பாடலாசிரியர் என்று பாலசுந்தர், பாரதிராஜா, ஜேசுதாஸ், ஜானகி, வாணிஜெயராம், கசிலா, சித்திரா, பாலுமகேந்திரா, வைரமுத்து முதலானோர் அண்மைக் காலங்களில் பரிசு பெற்றுள்ளனர். விசுவின் 'சம்சாரம்' அது மின் சாரம்' என்ற திரைப்படம் அகில இந்திய ரீதியில் சிறந்த ஜன ரஞ்சகத் திரைப்படமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்படம் யல் ஓரளவு தமிழ்ப்பட வளர்ச்சியை நோக்க உதவுகின்றது.

ஆலயம், தாகம், குடிசை, உன்னைப்போல் ஒருவன், ஒரு நடிசை நாடகம் பார்க்கிறான், திக்கற்ற பாவதி, அக்கிரஹாரத்தில் கழுதை போன்ற ஆரம்பகால கலைப்படைப்புகள் வெற்றி பெருததனால் பரிசார்த்த முயற்சியில் ஓர்நங்கப் பலரும் தயங்கினர். கிராமியப் படைப்புகள் பரவலாக வெளிவர ஆரம்பித்த பின்னர் ரசிகர்களின் ரசனையிலும் மாறுபாடு ஏற்பட ஆரம்பித்தது. தண்ணீர் கண்ணீர், அவள் அப்படித்தான் போன்ற சிறந்த படங்கள் மக்கள் வரவேற்பையும் பெற்றன. புதிய இளைஞர்கள் பலரும் தமிழ்ச் சினிமாவுக்கு புது மெருகு சேர்க்க ஆரம்பித்தனர். இந்த வரிசையில் அண்மையில் மணிரத்தினம் தமிழுக்குத் தந்த திரைப்படம் தப்ப முடியாத ஒரு படைப்பு! ஒரு சராசரி மனிதனின் பலம், பலவீனம் அனைத்தையும் யதார்த்த நோக்குடன் சின்னச் சின்ன சம்பவங்களைச் சேர்த்துக் கதையை நேர்த்தியாகச் சொல்லி யிருக்கும் விதம் தமிழ்ச் சினிமா உலகுக்குப் புதிது!

வேலு என்ற சிறுவன், வேலு நாயக்கராக வாழ்ந்து முடியும் ஐம்பது வருடக் கதை. அதுகூட தமிழுக்குப் புதியதல்ல. ஆனால் இக்கதையைப் படமாக்கியிருக்கும் விதம் மகோன்னதமானது. சாதாரண சம்பவங்கள் கூட பிரமிக்க வைப்பதற்குக் காரணம் திரைக்கதையமைப்பும், அதை நகர்த்திய விதமும், பாத்திர வாரீப் புக்களுமேயாகும். முரண்பாட்டுக் குவியலான வேலுநாயக்கர் பாத்திரத்தில் கமலஹாசன் சக்கை போடுகிறார். எனது அப்பா இறந்து விட்டார் என்று எவ்வித பாதிப்பின்றி திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும் புத்திக் குறைபாடுள்ள சிறுவனின் முகம், பின்னர் வளர்ந்த இளைஞனாக அவன் வரும்போதும் கூட உணர்வைக்கும் ஒற்றுமை! தந்தையைக் கொன்ற பொலிஸ்காரனைக் கொலைசெய்யும் சிறுவன் கமலஹாசன் வளர்ப்புத் தந்தையைக் கொன்ற பொலிஸ்காரனை மிருக முரக்கத்துடன் துரத்தித் தாக்கும் இளைஞன் கமலஹாசன், மகள் இறந்ததேபர்து துடிக்கும் முதிய கமலஹாசன் என்று அப்பாத் திரத்தின் மனோதலைகள் அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழில் நுட்ப நுணுக்கம், கலையம்சம், நடிப்பு, கட்டமைப் பான டைரகஷன் என்பன பெருமிதம் கொள்ள வைக்கின்றன. தமிழ்ச் சினிமாவில் பல போர்முவப் படங்கள் இன்னமும் வெளி வந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில், புதுமையான படமும் வரத்தான் செய்கின்றன. நாயகன் அந்தவகையில் ஒன்று.

பொலிஸ் கொடுமைகள் யதார்த்தமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருந் தாலுட்கூட நாடகனை முற்போக்கான படம் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் அற்புதமான படைப்பு என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்தியத் தெருக்கூத்து நாடகங்கள்

கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்

19-ம் நூற்றாண்டின் கால கட்டத்தில் தெருக்கூத்து நாடக அமைப்பில் நாடகம், விவாசம், வாசகப்பா, அலங்காரம், சரிதை நாடகம், சண்டை நாடகம், மாலையிட்ட நாடகம், யட்ச கானம், சபா நாடகம் ஆகியன ஆடப்பெற்றன.

இதிகாசங்கள், புராணங்கள், காவியங்கள், நாட்டுப்புறக் கதைகள் இந்நாடகங்களுக்குக் கருவாக அமைந்தன. தாசில் தார் நாடகம், டம்பாசாரி விவாசம் போன்ற உரை நடை கலந்த நாடகங்கள் கூட தெருக்கூத்து அமைப்பிலேயே ஆடப்பட்டன. இதே காலத்தில் இந்திய நாடு முழுவதிலும் தெருக்கூத்து நாடகக் கலை போன்றே மக்கள் கலையாக நாடகக் கலை இயங்கி வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழகத்தில் மேலாத்தாரின் பாகவத மேளம், ஆந்திராவின் வீதி நாடகம், கருநாடகத்தின் யட்ச கானம் அல்லது பாயலாட்டம், கேரளத்தின் கதகளி, மகாராட்டிரத்தின் வஸீத், குஷராத்தின் பவை, வங்காளத்தின் யத்ரா, வங்காளத்தின் மால்டாப் பருதியின் கம்சீரா, ஆஸ்ஸாமின் சத்ரியா என்பவை அனைத்தும் அமைப்பிலும் போக்கிலும் தெருக்கூத்து நாடகங்களைப் போன்றே அமைந்துள்ளன.

17 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் நாடகம் மக்களின் கலையாக முற்றிலும் மாறியது. இந்நூற்றாண்டிலிருந்துதான் முதன் முதலாக நமக்கு எழுத்து வடிவில் நாடகங்கள் கிடைத்துள்ளன.

சிலப்பதிகாரம் வால சரிதை நாடகத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. எனினும் தொல்காப்பியத்தில் பேராசிரியர் உரை கடகண்டு, வஞ்சிப் பாட்டு, மேர்திரப்பாட்டு என்ற கடந்த நூல்களைக் குறிப்பிடுகின்றதெனினும் பெயரளவின்றி நூல் வடிவில் கிடைப்பன. இக்காலத்துத் தோன்றிய பன்னா, குறவஞ்சி, நொண்டி நாடகங்களே. இக்காலத்தில் நாடகக் கலை தெய்வ வழிபாட்டிற்காகவும், மன்னர் அல்லது வன்னல்களின் புகழ் பாடுதற்காகவும் பயன்பட்டதுடன் மக்கள் வாழ்வைச் சித்தரிக்கவும் பயன்பட்டன.

பெரும் நிலக்கிழார்களுக்கு குரிய நிலங்களில் பண்ணைக்காரன் மேற்பார்வையில் உழுது பயிரிட்டு வந்த உழவர்களின் வாழ்க்கை நிலையைக் காட்டுபவை பன்னா நாடகங்கள். குறவர்களின் வாழ்க்கை நிலையைக் காட்டுபவை குறவஞ்சி நாடகங்கள். கணிகையின் வலையிற்பட்ட மறவர் குவத்தான் அவன் பொருளாசையைத் தணிக்கத் திருடனாக மாறிக் காவலர்களிடம் அகப்பட்டுத் தண்டனையாகக் கால்கள் துண்டிக்கப்பட்டுப் பின்னர் இறையருளால் மனம் திருந்தி இழந்த கால்களையும் பெற்று வாழ்ந்த வரலாற்றைக் கூறுவது நொண்டி நாடகம். இது தனிக்கூத்து நாடகமாக நொண்டியாக வேடமிட்டு ஒருவன் ஒற்றைக் காலில் நின்று தன் வரலாற்றைப் பாடி ஆடுவதாக அமைந்ததால் ஒற்றைக்

கால் நாடகம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இந்நாடகங்களில் பெயரளவில் தெரிந்தனவும் ஏட்டளவில் கிடைத்தனவுமானும் பத்து மூன்று பள்ளு நாடகங்கள் அறுபத்தொன்பது குறவஞ்சி நாடகங்கள், பதினாறு நொண்டி நாடகங்கள் கிடைத்துள்ளன.

திருவரங்கக் கோயிலில் பணி செய்து வந்தவரந்தரு பெருமான் ஆரியர் என்பர். பள்ளுப் பாட்டினைச் சுவைக்க இரவில் பள்ளர் சேரிக்குச் சென்று வந்ததாகவும், ஸ்ரீரங்கநாதர் இதனை எல்லோருக்கும் அறிவித்துப் பள்ளுக் கூத்துத் தம் கோயில் எல்லையிலேயே நடைபெற வேண்டுமென விரும்ப, அதன்படியே வீழாக் காலங்களில் பள்ளு நாடகங்கள் கோயிலிலேயே நடத்தின என்றும் 'திருவரங்கக் கோயிலொழி' என்னும் நூல் குறிப்பிடுகின்றது. திருவாரூர்க்கோயிலில் அண்மைக் காலம் வரை பவித்ரோத்தவத்தில் திருவாரூர்ப் பள்ளு ஆடப் பெற்றது.

19ம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாடகக் கலை தெருக்கூத்து என்றும் புதிய வடிவைக் கொண்டது. தெருவில் நாற்சந்திகளில் அவ்வப்போது அமைக்கப்பட்ட மேடைகளினாலே களத்து மேடுகளினாலே இவை ஆடப்பெற்றன. இருபுறமும் இருவர் வேட்டி ஒன்றைத் திரையாகப் பிடித்துக் கொள்ள, தீவட்டிகளின் ஒளியில் இந்நாடகங்கள் நடைபெற்றன, பல்வேறு கட்டவுளர்களை வாழ்த்திப் பாடும் தொடர்புப் பாடல்கள் முடிந்த பின்னர் கட்டியக் காரன், தொப்பைக் கூத்தாடி, என்ற இருவரும் அன்று நடக்க இருக்கும் நாடகத்தை அறிமுகம் செய்வர். பின்னர் கட்டியக் காரன் நாடக மாந்தரின் வருகையைப் பாட, மாந்தர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம்மை அறிமுகப் படுத்திப் பாடி ஆடிக்கொண்டு

வருவர். நாடகம் முழுவதும் பாடல்களும் ஆடல்களும் அமைபனாயும். கட்டியக்காரனே இறுதிவரை நாடகத்தை நடத்திச் செல்லும் இயக்குநரை அமைவான்.

தெருக் கூத்தாடிகள் தனி இனமாக ஒதுக்கப்பட்டனர். பொதுமக்கள் கலையாகத் தொடங்கிய இக்கலை நாளடைவில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் கலை என்பது போல ஒதுக்கப்பட்டு 20ம் நூற்றாண்டின் நடுக்கூறில் மறைந்த தொடங்கியது. இன்று இக்கலை வட ஆர்க்காடுப் பகுதி தவிர ஏனைய இடங்களில் அடியோடு மறைந்து விட்டதெனலாம்.

தெருக் கூத்துக் கலையில் வீழ்ச்சிக்குப் பின்வரும் நடைமுறைகளும் காரணிகளாயின. ஏற்கெனவே மக்களுக்கு அறிமுகமான கதைகளையே எவ்வித மாற்றமுமின்றி மீண்டும் மீண்டும் நடித்தல், விறுவிறுப்பின்மை, நூற்றுக் கணக்கான பாடல்களைக் கொண்ட நாடகத்தை இரவு முழுவதும் விடியும்வரை நடித்தல், திட்டமிடப்படாத உரையாடல்கள், நகைச்சுவை என்ற பெயரில் தொப்பைக் கூத்தாடியின் வரையிறந்த உரையாடல்கள், மேடையமைப்பில் முன்னேற்றமின்மை, பொருத்தமற்ற ஒப்பனைக் கொல்கள், கலைஞர்களின் ஊதியக் குறைவு, அவர்களின் நெறியற்ற வாழ்க்கை முறை போன்ற பல குறைகள் தெருக் கூத்து நாடகக் கலையின் செல்வாக்கினைக் குறைத்து விட்டன.

19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பாரதீச - மராட்டிய நாடகக் குழுக்கள் தமிழகத்திற்கு வந்து வசதியாகக் கட்டப்பட்ட அரங்குகளில் பல்வகைக் காட்சி அமைப்புக்களுடன் வண்ண விலக

களுடன் பின்னணி இசைக் கருவிகள் இசைக்க நடாத்திய நாடகங்கள் போட்டியாக அமைந்த தெருக்கூத்து நாடகக் கலை பின்வாங்க வேண்டியதாயிற்று.

19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தமிழ் நாடக வளர்ச்சியில் கோவிந்தசாமிராவ், தவத்திரு சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், பம்மல் சம்பந்த முதலியார் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். நாற்சந்திகளில் ஆடப்பட்ட நாடகங்களை நான்கு சுவர்களுக்கிடையே நாடக அரங்குக்குள் கொண்டு வந்தவர் கோவிந்தசாமிராவ். நாடகக் கலைஞர்களிடையே நாடகக் கருவியையும் வலியுறுத்தியவர் இவர்.

சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் 40க்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதி, நாடகாசிரியராகவும், நடிகராகவும், பாலர் நாடக சபையைத் தோற்றுவித்துப் பணிபுரிந்த தமிழ் நாடகத் தலைமை

யாசிரியரெனப் பாராட்டப் பெற்றவர்.

சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் தெருக் கூத்து நாடகங்களைப் பதிப்பித்து தமிழிசைப் பாடல்களோடு திட்டமிட்ட தமிழ் உரையாடல்களையும் சேர்த்து நாடகங்களை நடத்தியவர்.

பம்மல் சம்பந்த முதலியார் படித்த பட்டதாரிகளைக்கொண்டு சுருண விலாச சபை என்னும் பயின் முறை நாடகக் குழுவினை அமைத்து தொன்னூற்று நான்கு நாடகங்களை இயற்றி நடித்தார். இக் குழுவினர் இவங்கைக்கும் வந்து மனோகரன், சாரங்கதரன், காதலர் கண்கள், அமலாதித்தியன், காலவரி என்ற நாடகங்களை நடித்தனர். தமிழ் நாடகக் கலை 20ம் நூற்றாண்டில் ஒரு புதிய விழிப்புணர்வைப் பெற்றமைக்குச் சம்பந்த முதலியார் பெருந் காரணமாவார்.

✽

நனைஞ்ச சூட்டுக் களவெட்டி

நனைஞ்ச சூட்டுக் களவெட்டி போல நம்நாடு நனைச்சுப் போட்டுச் சுமக்கிறதே - நம் நாட்டாமை பலரும் பினைஞ்ச சோத்துப் பிங்கான் போல இத்தேசம் வீழங்கவும் ஒண்ணு, துப்பவும் ஒண்ணு வேதனையே!

வேலிக் கொன்று வச்ச முள்ளு காலுக்கே - குத்திக் கிரிக் கிழிப்பதுபோல சுருக்கிறதே! தொல்லை இந்த முள்ளால் என்று தெரிஞ்சாலும் தொலைஞ்ச போகச் சொல்ல எவர்க்கும் ஏவாதே!

புட்டும் தேங்காய்ப் பூவும் சேர்ந்து ஒட்டி இருக்கும் குழலுக்குள்; ஒட்டும் உறவும் அற்றுப் போச்சே புட்டுக் குழலே மிதறியதால்! பிள்ளையும் கிள்ளி தொட்டிலும் ஆட்டும் அவ்வயனாரின் செயலாலே எல்லைகளில்லாத் தொல்லை எவர்க்கே எவரால் தீர்க்க ஏலுவதோ?

பாலமுனை பாறாக்

சகல சோவியத் புத்தகங்களும் இங்கே கிடைக்கும்

- தரமான சர்வதேச இலக்கிய நூல்கள்,
 - நவீன விஞ்ஞானப் புத்தகங்கள்,
 - சிறுவர்களுக்கான வண்ண வண்ணச் சித்திரப் புத்தகங்கள்,
 - உயர் கல்விக்கான பாட நூல்கள்,
 - சோஷலிஸ தத்துவப் புத்தகங்கள்,
- அனைத்தும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

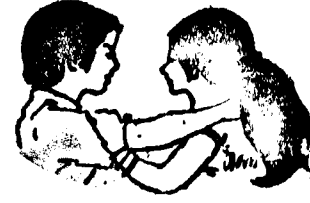
★

உலகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் சிறுகதைகள், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் தேவையான விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப நூல்கள், மற்றும் நவீன வாழ்வுக்குத் தேவையான சகல புத்தகங்களும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிட்
புத்தகசாலை
15/1, பலாவி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தலைமையகம்;

124, குமாரன் ரத்தினம் வீதி, கொழும்பு-2.

**உறைந்து போன
உண்மைகள்**

எம். கே. எம்.

அந்த டிஸ்பென்சரியின் 'நிறைந்து வழிந்த' வரவேற்பறையின் மூலையில் இருந்த ஒரு கதிரையில் அமர்ந்திருந்த அவளின் மனம் நிலை கொள்ளாமல் தவித்தது.

'இந்த விஷயத்தை எப்படி டொக்டர்ட்ரைச் சொல்விறது?' நினைக்கும்போதே, தனது உடல் அவமானத்தால் சுருங்கி, மற்றவர்களின் விஷமத்தனமான கேலிப் புன்னகைக்கு ஆளாவது போல உணர்ந்தாள்.

பட்டென அவளது முகத்தில் வியர்வை முத்துக்கள்! யாராவது தனது முகத்தின் சலனங்களை அவதானிக்கிறார்களா என்ற பிரமை வேறு.....

மெல்ல எழுந்து வரவேற்பறையின் மத்திகு மெதுவாக நடந்து சென்றாள். வேகமாகச் சுற்றும் 'பானின்' காற்று பட்டதும் படபடத்த உடலும், மனமும் சற்று வேகந்தணிந்து, சற்று இலேசாகியது போன்ற உணர்வு.

சுற்று முற்றும் பார்த்தாள்; மனதை வேறு ஏதாவது விஷயத்தில் செலுத்தினால் நல்லது என்ற உணர்வுடன் எதிரே சுவரில் தொங்கிய பெரிய படத்தில் தன் மனதைச் செலுத்த முயன்றாள்.

'ஓ இது என்ன

ஒரு அழகான சிறு குழந்தை தனது தாயின் கவர்ச்சியான மார்பில் ஆர்வமுடன் பால் குடித்துக் கொண்டிருக்கிறது, தாயின் முகத்திலோ பூரிப்பும், மகிழ்ச்சியும், திருப்தியும் ஒன்றுசேர வெளிப்படுகின்றன. எதற்காக இந்தப் படத்தை இங்கு மாட்டியிருக்கிறார்கள் என்ற கேள்வி முழுமையாக உருவாகுமுன்னரே, 'தாய்ப் பாலே குழந்தைக்கு உகந்தபால்' என்று படத்தின் ஓரத்தில் எழுதப்பட்டிருந்ததை வாசகர்கள் கண்ணில் பட்டன,

ஏனோ படத்தில் உள்ள தாயின் முகத்தை மீண்டும் பார்க்கவேண்டும் போலிருந்தது அவளுக்கு, ப... எவ்வளவு அமைதியான ஓசம் சிற்றும் முகம்; பாலுட்டலில் அவள் காணும் இன்பம், இவள் மனத்தை என்னவோ செய்தது! குற்ற உணர்வு கருவாகி... உருவாகி... பெரிதாகி...

'முப்பதாம் நம்பர்... ; முப்பதாம் நம்பர்... ; முப்பதாம் நம்பர்... இல்லையோ

நேர்ளின் உரத்த குரல் அவள் சிந்தனைகளைத் தடைசெய்து, தன் நிலைக்கு இழுத்து வந்தது.

'ஓம்... நான்தான்... வாறன்' என்று சொல்லிக்கொண்டே அவசரமாக உள்ளே நுழைந்தாள்.

அங்கே... பரந்த மேசைக்குப் பின்னே, சுழலும் நாற்காலியில் பரந்த நெற்றியும், பின் வழுக்கையும் பளிச்சிட குனிந்து ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருந்தார் டொக்டர். அவள் வரவின் அசைவினால் கவனம் கலைந்து, நிமிர்ந்த அவரின் முகத்தில், மெலிந்த 'பிரேமில்' தடித்த கண்ணாடிகள்;

'இப்பிடி இருங்கோ...' என்று அவளுக்குச் சைகை காட்டிய படியே, அவளைக் கூர்ந்து பார்த்து ஆழமாக நோட்டமிடும் ஒரு சிறு அவதானிப்பு —

கவர்ச்சியான இளம் பெண், இளஞ் சிவப்பு வர்ணத்தில் 'ஸ்கேட்டும்', அதற்கு 'மட்சிங்' ஆன தளர்ச்சியான 'ரீசேட்டும்' அணிந்திருந்தாள். கவர்ச்சியான மூக்குத்தி: கையில் பெரிய தங்க நிறக் 'டிஜிட்டல்' கைக் கடிகாரம், ஆஸ்பத்திரிக்கே உரிய 'டெட்டோல்' மணத்தை அடக்கிக் கொண்டு அவளிலிருந்து 'இன்டிமேற் பெர்பியூமின்' வாசனை மெல்லென எழுந்து அந்த அறையையே நிறைத்தது.

'டொக்டர் உங்களோடே கொஞ்சம் தனியாகக் கதைக்க ஏலுமோ?

'நேர்ஸ், இந்தக் 'கேஸ்' முடிகிறவரைக்கும் வேறே ஒருதரையும் உன்னை விடவேண்டாம்'

அவளின் கேள்விக்கு விடை நேர்விற்கான கட்டளையாக வெளிவந்தது.

'இப்ப சொல்லுங்கோ'

'டொக்டர்...' என்று தயக்கத்துடன் ஆரம்பித்து, எப்படித் தொடர்வது என்று நிலை தடுமாறிய அவள், ஒருமுறை எச்சிலை விழுங்கிக்கொண்டு, துணிச்சலாக வரவழைத்ததுபோல் தெளிவாகப் பேச ஆரம்பித்தாள்.

'டொக்டர், எனக்கு இந்த முறை மாசச் சுகயினம் வரவில்லை, பதினாஞ்சு நாள் பிந்திப்போச்சு; அதான்... அதான்... எப்படியாவது வரப்பண்ணவேணும்'.

'கொஞ்சம் பொறுங்கோ, ஏன் இப்படியான யோசனை செய்யிறியள்? ஏன் உங்களுக்கு எத்தனை பிள்ளைகள்?'

'ஒரு மகன்தான், நாலு வயசாகுது'

'ஒரே ஒரு பிள்ளைதானே, பிள்ளை ஏன் இதை அழிக்க யோசிக்கிறியள்?'

'எப்பிடியெண்டாலும் செய்து போடவேணும். இல்லாட்டால் எனக்குப் பெரிய பிரச்சினை வரும்'

'அப்பிடி என்ன பிரச்சினை'.

'அ...து.....'

2

அது ஒரு சந்தோஷமான சிறிய குடும்பம் அவள் சுபாஷினி கணவன் சந்திரன், அரசாங்கக் காரியாலயம் ஒன்றில் லிகிதர். குழந்தை சுதர்ஸன் — அப்பொழுது ஒரு வயது. சின்னஞ்சிறிய குடும்பம்; அதற்குப் போதுமான வருமானம்; நிம்மதியான குதூகலமான குடும்ப வாழ்க்கை.

அப்பொழுதுதான் அவளுக்கு அந்த ஆசை வந்தது! அக்கம் பக்கத்தில் இருப்பவர்களது கணவன்மார் எல்லாம் வெளிநாடு சென்று உழைப்பதால், அவர்களது வீடுகள் வெளிநாட்டுப் பொருள்களால் நிறைந்திருப்பதுதான் அவளது ஆசையைத் தூண்டிவிட்டது. ஆசை பெருகப் பெருக அவளை நச்சரிக்க ஆரம்பித்தாள் — வெளிநாடு செல்லும் படி.

ஆரம்பத்தில் அவனுக்கு விருப்பம் இல்லைத்தான். ஆயினும் அவனுள்ளேயும் ஒரு நப்பாசை. அதிகரிக்க அதிகரிக்க அவனும் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பு விளம்பரங்களைத் தேடவேண்டிய தாயிற்று.

குவையத்தில் வேலை கிடைத்தது. அவன் புறப்படவேண்டிய நாளும் நெருங்கி வந்தது.

நேரம் நெருங்க, நெருங்கத்தான், பிரிவு எவ்வளவு துயரமானது, தாங்கிக்கொள்ள முடியாதது என்பது நிதர்சனமானது!

பிரிவை இவ்வளவு காலமும் அறியாதவர்கள் அவர்கள்; உணராதவர்கள் அவர்கள்! பெற்றோர்களது எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் திருமணம் புரிந்துகொண்டு, அதனால் சொந்த பந்தங்களை இழந்து — அவளுக்கு அவனும், அவனுக்கு அவளும் சொந்தமாக ஒட்டி உறவாடி, தாமே ஒரு தனி உலகமாக வாழ்ந்தவர்கள் அவர்கள்.

எல்லோரையும், எல்லாவற்றையும் உதறித்தள்ளிவிட்டு, எல்லாமே அவன்தான் என்று அவனுடன் ஒடிவந்து, அவன் வேலை செய்யும் ஊரிலேயே வாடகைக்கு ஒரு வீட்டில் வசிக்கிறான் அவனுடன்.

அவனும் போய்விட்டால்...

கடைசி நிமிடத்தில் கலங்கித் தான் போய்விட்டான்.

காலச் சக்கரத்திற்கு உணர்வுகளும், உணர்ச்சிகளும் ஏது? அது தன் போக்கில் சுற்றிக்கொண்டிருந்தது.

அவன் போய்விட்டான்!

அவனில்லாத வாழ்க்கைக்குத் தன்னை 'அட்ஜஸ்ட்' பண்ணிக் கொண்டான்.

மாதா மாதம் வெளிநாட்டு 'டிராப்ட்கள்'

வசதிகள் பெருகின!

நவநாகரிக உடைகள், பான், டி. வீ. டெக். என்று அவளது கணவுகள் ஒவ்வொன்றாக நிஜமாகிக்கொண்டு வந்தது.

அவளது இரண்டு வருட ஒப்பந்தம் முடியும் காலம் நெருங்கி வந்தது. இனி வந்துவிடுவார், ஒன்று சேர்ந்து விடுவோம் எனமனத்தில் ஆசை மொகட்டுக்களை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தாள். மொட்டுக்கள் விரியவில்லை!

நண்பன் ஒருவனது உதவியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, சந்திரன் ஊர் திரும்பாமலே இத்தாலிக்குப் போய் விட்டான். அங்கு நல்ல வேலையும் கிடைத்தது. சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி மேலும் ஓரளவு காசு சேர்த்ததும், ஊர் வருவதாக சுபாஷினிக்கு எழுதியிருந்தான். அவன் இருந்தபோது எழுந்த ஆசைகள் நிறைவேறிவிட்ட வேளையில் அவன் இல்லாதபோது கிளர்ந்த ஆசைகளை அடக்கிக்கொண்டு உப்புச்சப்பில்லாத வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்தாள் 'இந்த ஷெல் அடிகளையும், பொம்பர் குண்டுகளையும், அவனும் ஏன் அனுபவிக்க வேணும் கொஞ்ச நாள் பொறுத்து வாறது நல்லது தான் என்று தனக்குத்தானே சமாதானப் படுத்திக்கொண்டாள்.

'டெக்' வீட்டில் இருப்பதால் டெக்கின் துணை பொழுதைக் கழிக்க நிறையவே உதவி செய்தது.

வீடியோ சென்ரரிஸ்தான் குமார் அவளுக்கு முதன் முதலாக அறிமுகமானான்.

மடம் வீடியோ ரேப் 'ரிசேன்' பண்ண வந்தீங்களா? உங்கடை வீட்டுக்குக் கிட்டத்தானே நான் இருக்கிறேன். ஒரு சொல்லுச் சொன்னால் இந்த வேலைகளைச் செய்து தருவேன்.

'உங்களுக்கு ஏன் வீண் சிரமம்' 'என்ன சிரமம். சந்தோஷமாகச் செய்வன்'

அறிமுகமான புதிதில் வாசலில் நின்றே 'ரேப்' கொடுத்து, வாங்கல் நடந்தது.

ஆனால் விரைவிலேயே சுதர்ஸன் 'மாமா மாமா, என்று குமாருடன் நெருங்கிப் பழக ஆரம்பித்தான்.

'மாமா வாங்கேகா, படம் பார்க்க' என்று ஒருநாள் குமாரை வீட்டுக்குள் அழைத்து வந்தான்.

அவன் பிறகு இடையிடையே சுதர்ஸனின் அழைப்பை ஏற்று, வீட்டிற்குள் வந்து சிறிது நேரம் படம் பார்ப்பான் குமார்.

அன்று 'மீண்டும் கோகிலா' படம் ஒடிக்கொண்டிருந்தது. குமாரின் மடியில் சுதர்ஸன். ஸ்ரீதேவியின் இடையைக் கமல் கிள்ளி காட்சியைப் பார்த்து 'மாமா கிள்ளி' என்று சொல்லிக் கள்ளங்கபடம் இல்லாமல் அவன் சிரித்தான். சிரிப்பில் அவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள்.

சிறிது நேரத்தில் சுதர்ஸன் குமாரின் மடியிலேயே தூங்கிவிட்டான். தூங்கும் அவனைக் கொண்டுபோய்க் கட்டிலில் கிடத்துவதற்காக, குனிந்து குமார் மடியிலிருந்து அவனைத் தூக்க முயன்றபோது, அவளின் இடையில் அவன் கைகள் பட்டன; தற்செயலாகப் படுவதுபோல்!

மின்சாரம் பாய்ந்தது போலிருந்தது: அவள் உடல் ஒரு கணம் சிலிர்த்தது!

குழந்தையைக் கட்டிலில் கிடத்திவிட்டு, அவள் திரும்பியபோதும் குமார் புறப்படவில்லை. படத்தை ரசிப்பதுபோலப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்!

அடுத்த முறையும் அந்தக் காட்சிவந்தபோது, கமல் ஸ்ரீதேவியின் இடையைத் தடவுவதுபோல் அவளும்.....

அவள் உடலும் உணர்வுகளும் சேர்ந்தே சிலிர்த்தன! உணர்ச்சி ஊற்றுகள் சுரந்தன! கடந்த மூன்று வருடங்களாக அடங்கிக்கிடந்த உணர்வுகள், அந்த மிருதுவான வருடலில் விழித்தெழுந்தன.

வீணையை மீட்டுவது மாற்றான். உரியவன் அருகில் இல்லாததால், மீட்டப்படாமல் தூசி படர்ந்து அடங்கிக் கிடந்தது, அந்த வீணை தூசியைத்துடைத்து, லாவண்யமாக அவன் கருதி மீட்டியபோது தந்திகள் அதிர்ந்து சிலிர்த்துக்கொண்டது. தன்னை இழந்து அந்த மீட்டலில் சுகம் கண்டது.

இவன் மீட்டலுக்கு ஒத்துழைக்கக்கூடாது என அறிவு கூறியபோதும், உடல் உணர்வுகளின் வேகத்தை அடக்கமுடியாமல், உணர்ச்சிப் பெருக்கத்தை விட்டு மீள முடியாமல், மீட்டலின் சுக போகத்தை மறுக்க முடியாமல், மீண்டும், மீண்டும் பலதினங்கள் மீட்டலுக்கு ஆட்பட்டது அந்த வீணை.

இந்த நேரத்தில்தான் சந்திரனின் கடிதம் வந்தது. விரைவில் தான் ஊர் வர இருப்பதாகவும்,

அவளையும், குழந்தையையும் அழைத்துக்கொண்டு இத்தாலிக்கு மீண்டும் செல்ல இருப்பதாகவும், அதற்கான ஆயத்தங்களை அவளைச் செய்யுமாறும் அவன் எழுதியிருந்தான்.

அவள் மகிழ்ந்துபோனாள்.

நீண்ட பிரிவு விரைவில் முடிந்து, நாங்கள் மீண்டும் இணையப் போகும் அந்த நன்னாள் எண்ணி, எண்ணிப் புதிய புதிய கற்பனைகளை மனதில் சில தினங்கள் வளர்க்க ஆரம்பித்த அவள்...

... தனக்கு மாதச் சுகயினம் வரவேண்டிய நாள் தாண்டிப் போய்விட்டதை உணர்ந்து விக்கித்துப் போனாள்.

3

டொக்டரின் அறைவாசலில் ஏனைய நோயாளிகள் முண்டியடிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். நேரம் அதிகம் ஆகிவிட்டது என டொக்டரும் தனது கைக் கடி காரத்தை நாகுக்காக நோட்டம் விட்டார்.

அவளுக்கும் புரிந்துவிட்டது.

அவசர அவசரமாகத் தான் சொல்ல வந்ததைச் சொல்லி முடிக்க ஆரம்பித்தாள்.

'டொக்டர் எப்படியெண்டாலும் என்னை இந்த இக்கட்டிலை இருந்துகாப்பாற்றிப்போடுங்கோ நான் பிழை விட்டது உண்மை தான். ஆனால் இன்டைக்கும் நான் உண்மையாக, உள்ளப் போடை தேசிக்கிறது என்றை கணவரைத்தான், அவரோடை தான் வாழ விரும்பினேன்.

... அவரில்லாமல் என்னால் வாழமுடியாது.

... இடையிலே நடந்தது எல்லாம் கெட்ட கனவுபோல—இந்தச் சின்னவயசிலே என்றை உணர்

வுகளை, ஆசைகளை எவ்வளவு கவனமாக மூண்டு வருசம் அடக்கி வச்சிருந்தேன்.

ஆனால் எல்லாம் பாழாய்ப் போச்சு... இவன் குமார் என்றை உடல் உணர்வுகளைத் தூண்டி விட்டபோது, என்னால் அடக்க முடியாமல் பிழைவிட்டிட்டன்.

டொக்டர் நான் மனசாலை பிழைபோகையில்லை.

நான் செய்தது சரியெண்டு சொல்லியில்லை. பிழை தான். அதை உணர்ந்திட்டன். எண்டபடியால் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்சினையைத் தீர்த்து, நான் திரும்பவும் நிம்மதியாக வாழ எனக்கு ஒரு 'சான்ஸ்' குடுங்கோ டொக்டர்'

டொக்டருக்கும் அவளின் நிலை புரிந்தது. அவளில் அனுதாபம் கூட ஏற்பட்டது. 'இந்தக் கருவைக் கலைக்காவிட்டால் அவளது எதிர்காலமே பாளாகி விடும்...'

... கணவனுடன் மீண்டும் சேர்ந்து வாழமுடியாது, சமூகமே அவளை ஒதுக்கிவிடும். ஏன் அவளது குழந்தைகூட, இன்றில்லாவிட்டால், பின் ஒரு காலத்திலாவது அவள்மீது வெறுப்பை அள்ளி வீசக்கூடும் எனச் சிந்தித்தார்.

ஆனால் எப்படி உதவ முடியும்? மீண்டும் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார்.

'கருவைச் சிதைத்தால் சட்டம் என்னைச் சும்மா விடாது' சட்டத்தைத்தான் ஏய்த்தாலும், கருச் சிதைவு செய்யும் டொக்டர் என்று முழுச் சமூகமுமே என்னை இளகாரமாகப் பார்க்கும்? அதற்கும் மேலாக எதை மனச் சாட்சி இதற்கு இடம் கொடுக்காது.

ஒரு உறுதியான முடிவிற்கு வந்துவிட்டதுபோல, அவர் திடமான குரவில் —

‘வெரி சொரி மிஸஸ் சந்திரன் .. இந்த விசயத்திலே உங்களுக்கு உதவுவது சாத்தியமில்லை’ என்றார்.

அவளை அனுப்பிவிட்டாலும் அவளைப்பற்றிய சிந்தனைகளை அவரால் அடக்க முடியவில்லை. அடிக்கடி அவளது நிலை எப்படி ஆகியிருக்குமோ என்று அவரால் எண்ணாமல் இருக்க முடியவில்லை.

ஆனால் அவரால் செய்வதற்கு ஏதுமில்லை!

ஒரு வாரம் கழிந்திருக்கும் ...

‘ஆலடி விநாயகர்’ ஆலயத்திற்குப் போய்விட்டு, வெளியே வந்த டொக்டர் தனது காரை நோக்கி நடந்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அவர் எதிரே

நெற்றி நிறைந்த ‘குங்குமப் பொட்டும், தலை நிறையக் கனகாம்பரமும், பட்டுச் சேலையுமாக’ மங்களகரமாக அவள் ‘ஓ! சுபாஷினி’

அவள் முகத்தில் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி!

அவள் பின்னே ஒரு அழகிய ஆடவனும், குழந்தையும்.

டொக்டரைக் கண்டு, அவள் விலகிப்போக இயலாத சந்திப்பு. நெற்றிக்கு நேரான சந்திப்பு.

அவள் முகத்தில் திடீரென்று ஒரு அதிர்ச்சியும் குழப்பமும். மறுகணம் பெண்மைக்கே உரித்தான சாதுரியச் சுதாகரிப்பில் அவள் முகம் மலர்ந்தது.

‘டொக்டர், இவர்தான் என்றைகணவன் — சந்திரன்; இது எமது பிள்ளை சுதர்ஸன் ...’

நாளைக்குப் பயணம் அது தான் கோயிலுக்கு வந்தநாங்கள். ஒன்றரை மாதத்துக்கு முந்தி எழுதின கடிதம், இவர் வாறதுக்கு முன்று நாளைக்கு முந்தித் தான் வந்து சேர்ந்தது அதாலே எல்லாம் அவசரம். நாளைக்கு கொழும்பு போய், பிறகு அப்படியே இத்தாலி ...

மகிழ்ச்சியை வரவழைத்துக் கொண்டு ஏதேதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

அவளின் இந்தச் சந்திப்பு நிகழாமல் இருந்திருக்கலாமென்று டொக்டருக்குத் தோன்றுகிறது.

சந்திரன் அவள் பேச்சை அங்கீகரிப்பது போல, சிநேசபூர்வ புன்னகையுடன் டொக்டரைப் பார்த்தான்.

அப்போது எதையோ பார்த்து சுதர்ஸன் ஆரவாரமாகச் சிரித்தான்!

அந்தச் சிரிப்பு ஸ்ரீ ராமனின் பட்டாபிஷேகத்தின்போது இளவல் இலக்குமணன் புரிந்த குறுநகையாக ...

மனித இதயத்தின் மெய்யான உணர்ச்சி ஆழங்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல் ஆடம்பரமான போலி வாழ்வொன்றே சாஸ்வதம் என்று ஓடும் இந்தச் சமூகத்தின் கலாசார, பண்பாட்டுச் சிதைவையும் இந்தச் சமூகத்தின் சீரழிவையும் எண்ணி அந்தச் சிறுவன் சிரிப்பதாகவே டொக்டர் மனதுக்கு அந்தச் சிரிப்பு முகம் காட்டுகிறது.

நேற்றுப் பார்த்தது போல நெஞ்சில் பசுமையாக இருக்கிறது ...

தடித்த கறுத்த பிறேம் போட்ட மூக்குக் கண்ணாடி ஊடாக எட்டிப்பார்க்கின்ற தீட்சண்யம் மிக்க கருணைக் கண்கள்: அறிவின் விசுவைக்காட்டும் பரந்த நெற்றி; புன்முறுவல் தவழும் பொலிவான முகம்; கனிவான பேச்சு; துகில் நிற வேஷ்டி — நாஷனல்; அதன் மீது கொய்து போடப்பட்ட பரமாஸ் சால்வை, ஆஜானுபாகுவான தோற்றம் ஓயாத ஒழியாத ஊர் வேலை; கடமையே கண்ணான அதிபர் பணி; சமூகத் தொண்டு: இலக்கியப் பேச்சு; நண்பர்களுடைய துன்ப தயரங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் தவிப்பு — வெயிலென்றும், மழையென்றும், பனியென்றும் பாராமல், சிலப்புநிறப் பிரம்புக் கூடை ‘ஹாண்டில்’ முகப்பில் இணைக்கப்பட்ட, அந்த ‘றவி’ சைக்கிளில் சவாரி செய்து கொண்டேயிருப்பார்.

நம்ப முடியவில்லை — அந்த நல்ல மனிதர் மறைந்து கால் நூற்றாண்டு கழிந்து விட்டதென்பதை. அவருடன் நட்புப் பூண்டு பழகியவர்கள், அவருடைய அன்பில் திளைத்தவர்கள், வழிகாட்டலில் வளர்ந்தவர்களின் நெஞ்ங்களால் நம்பவே முடியவில்லை!

வள்ளுவர் காட்டிய வாழ்4 கைநெறியும், பாரதி பாடிய புதுமைச் சமதாயமும், காந்தியின் அகிம்சை வழியும் அவரைத்

பெரிதுங் கவர்ந்தவை. இப்பெரியார்கள் வகுத்த வாழ்க்கை இலக்கணத்துக்கு ஓர் இலக்கியமாகத் திகழ்ந்தவர் விடிவெள்ளி அவர்கள் அந்த மனித நேய பண்பாளரின் குணவியல்புகளையும் சமூக — இலக்கியப் பணிகளையும் இச்சிறு கட்டுரையில் அடக்கிவிட முடியாது. அவருடன் பழகியவர்களின் அனுபவ உணர்வுகளையெல்லாம் எழுத்தில் வடித்து, திரட்டி நூலாக்கினால் கூட, அது முழுமை பெற்றதாக அமைய முடியாது.

ஓ ...! அந்த இனிய நாட்கள் ஐந்து வருட அறிமுகத் தொடர்பும், ஆதனைத்தொடர்ந்து ஒரு தசாப்தம் நெருங்கிப் பழகிய காலமும் எவ்வளவு இனிமையானவை!

1950 என நினைக்கிறேன் — கரவெட்டி விசுனேஸ்வராக் கல்லூரியில் நான் மாணவனாயிருந்த போது ‘மதுவிலக்கு’ பற்றி வகப்பில் கட்டுரை எழுதுமாறு பணிக் கப்படுகிறேன். மணியடித்ததும், மதிப்புக்குரிய தமிழாசான் ஐ. சி. அவர்கள், மாணவர்களின் அப்பியாசக் கொப்பிகளைச் சேகரித்துக் கொண்டு சென்று விடுகிறார். மறுநாள் கொப்பிக் கட்டுடன் வகுப்பில் நுழைந்ததும், நுழை யாததுமாக, ‘எழுந்து நில்லும்’ என எனக்கக் கட்டளையிடுகிறார். எனது கால்கள் உகறுகின்றன. நெற்றியில் வியர்வை துளிர்கட்டுகிறது. எனது அக்கட்டுரை

உரத்துப் படிக்கப்படுகின்றது. 'இவரைப் பார்த்து இதுபோல எல்லாரும் எழுதப் பழகங்கோ' மந்தஹாசத்துடன் என் முதுகில் தட்டிக் கொடுக்கிறார் தமிழா சான். அப்போது எங்களுர் (கரணவாய் மத்தி) சனசமூகச் செயலாளராக இருந்த நான், அக் கட்டுரையை யாழ் மாவட்ட ச. ச. நி. சமாஜக் குரலாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த 'சமூகத் தொண்டன்'க்கு அனுப்பினேன். அடுத்தடுத்த நாள் எனக்கு ஒரு கடிதம்—பச்சை ஊசா நிற எழுத்துக்களில், சமூகத் தொண்டன் என 'லெட்டர் ஹெட்' பொறிக்கப்பட்டிருந்த தாளில் 'அச்சாக் கட்டுரை, அடுத்த இதழில் வெளிவருகிறது இக் கட்டுரையை எழுதிய கையைப் பிடித்து முத்தமிட வேண்டும் போல ஓர் ஆசை அடிக்கடி எழுதவும், நிறைய எழுதவும்' பத்திரிகாசிரியர் ஒருவரிடமிருந்து எனக்கு வந்த முதற் கடிதமே விடிவெள்ளி அவர்களின் ஆசீர்வாதமாக அமைந்துவிட்ட துணியில் சுதந்திரன், ஈழகேசரி இதழ்களுக்குச் சிறுகதைகளையும், இலக்கியக் கட்டுரைகளையும் அனுப்பி வைத்தேன் எனது சிறு சிறு நடைச்சித்திரங்கள் சமூகத் தொண்டனில் தொடர்ந்தும் வெளியாகிக் கொண்டிருந்தன.

முனையட்டி வளர முனைகிற பயிரை கிள்ளி எறிவதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் மலிந்திருந்த இலக்கிய உலகில், முற்றிலும் வேறுபட்ட மனிதராக, திறமையைத் தட்டிக் கொடுத்து ஊக்கவிக்கும் தூண்டு கோலாக விளங்கியவர் விடிவெள்ளி அவர்கள்.

1954ல் தெல்லிப்பறை மகாஜனாக் கல்லூரியில் உயர் கல்வி வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது எனது வகுப்பாசி

ரியராக அமைந்தவர் கலையருவி த சண்முகசுந்தரம் அவர்கள். இலக்கிய நாட்டம் மிக்க என்னை, அவர் ஒரு மாணவனாக மட்டும் கருதாமல், ஓய்வு நேரங்களில் தமது வீட்டுக்கு அழைத்து தாம் நாவல் எழுதும் அனுபவங்களையும், பத்திரிகைத் துறைச் சூட்சுமங்களையும் என்னுடன் பகிர்ந்து கொள்வதுண்டு அக்காலத்தில் பிரபல நாடகக் கலைஞர்களாக விளங்கிய டி. கே. எஸ். சகோதரர்கள் தமிழகத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தனர். அவர்களை கொழும்புப் பத்திரிகையொன்றின் சார்பில் பேட்டிகாண்பதற்கான ஏற்பாடுகளை எனக்கும் செய்து தந்ததுடன், தாமும் என்னுடன் கூட வந்திருந்தார். திரு. த. ச. மற்றொரு உள்ளூர் வாரப்பத்திரிகையின் பிரதம அசிரியர், டி. கே. எஸ். சகோதரர்களின் சந்திப்பை தமது பத்திரிகையின் சிறப்புப் பேட்டியாக்கிவிட தாமே நேரில் வந்திருந்தார். எங்களின் வருகையை எதிர்பார்த்திராத அப்பத்திரிகாசிரியரின் முகத்தில் என்னும் கொள்ளும் வெடித்தன. ஆனாலும், அவரையும் முந்திக் கொண்டு எனது பேட்டிக் கட்டுரை பல புகைப்படங்களுடன் தினகரனில் சுடச்சுட வெளியாகியிருந்தது.

வகுப்பறையில் நாலுவரி ஒழுங்காக விலாசம் எழுதக் கூடத் தெரியாதது தன்னை யும் பெரிய எழுத்தாளராக எண்ணிக் கொண்டு மயிரைச் சிலுப்பிக் கொண்டு புகழ் மிக்க கலைஞர்களைப் பேட்டிகாணவந்துவிட்டது வடகம். சரியாகக் கையில் பேனாவை வைத்திருக்கக் கூடத் தெரியாதவர்களெல்லாம் எழுத்தாளராகிவிட

லாம் என்ற நப்பாசை கொள்வது எமது நாட்டின் துரதிர்ஷ்டம்.

அடுத்த வார இதழின் 'முச்சந்தியில் என்னை நிறுத்தி, அந்தக் 'கொண்டோடி' தமது ஆத்திரம் தீரக் கிழித்துவிட்டார்! இதனைப் படித்தவுடன் 'விடிவெள்ளி' அவர்களிடமிருந்து பதறிப்போன குரலில் ஓர் அவசரச் கடிதம்—'தம்பி உடனே என்னை வந்து சந்திக்கவும், அண்ணன் க.பே.மு.

ஒரு முற்பகல் வேளை, முன்னர் நேரில் சந்தித்திருக்காத அவரைச் சந்திக்க நல்லூர் சாதன பாடசாலைக்குச் சென்று, செய்தி அனுப்பிவிட்டு, அதிபர் அறையில் காத்திருந்தேன். என்னைச் சந்திக்க அவர் விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஓடோடி வரவில்லை. எங்கோ வகுப்பறையொன்றில் கம்பீரமான கணீரென்ற குரலில் உரத்துப் படிப்பீக்கும் குரல் ஒன்று கேட்டபடி இருந்தது.

அதிபர் அறையுள் நுழைந்த அந்தக் கம்பீரமான உருவத்தைக் கண்டு எழுந்து நின்று என்னை அறிமுகப்படுத்துகிறேன். என்னை உட்காரச் சொல்லி இருத்தி விட்டு, ஒரு கணம் மௌனமாகினார். மூக்குக் கண்ணாடியைக் கழற்றித் துடைத்து, அணிந்து கொண்டு, என்னை ஏற இறங்கப் பார்த்து 'எடை' போடுகிறார். என் குடும்பப் பின்னணி, எதிர்காலத் திட்டம், படிப்பு எல்லாவற்றையும் அக்கறையுடன் விசாரிக்கிறார். இடையில் குளிர்்பான உபசரிப்பு.

இலக்கியத்துறையில் எழுந்து நடைபோடுவதற்கு முன்பே பெரிய பத்திரிகாசிரியரிடம் பெற்றுவிட்ட 'அடி'யின் வலிக்க ஒத்தடம் கொடுக்கும் தாயின் பரிவடன், அந்த விஷயத்துக்கு வருகிறார்.

நடந்தவற்றை எல்லாம் சொல்லி, என் நிலைப்பாட்டை விளக்கிறேன். இடைவேளை முடிவாகிய, என் வலக்கையைப் பிடித்துக் குலுக்குகிறார். பின்னர் அவ்விரு கரங்களும் இணைந்து உயருகின்றன! ஒரு நிமிஷத் தவிர்பெரியவன் கையும், ஒரு பார்ப்பன ஒளைனின் காரமம் இறுகப்பற்றி இணைந்து கொண்டன! எங்கள் முதற் சந்திப்பு இது.

தொழில் காரணமாக நான் கொழும்பு வாசியாகிவிட்டேன். இ. மு. எ. ச. வின் எழுச்சியிலும் செயல் வீச்சிலும் பூரணமாகச் சங்கமித்துக் கொள்ளுகிறேன். எனது ஒவ்வொரு முயற்சியையும் தட்டிக்கொடுத்து ஊக்கமூட்டும் கடிதங்கள் விடிவெள்ளி அவர்களிடமிருந்து வாரந்தவராமல் வந்த வண்ணமேயிருக்கும். நீட்டி முழக்காத சிறு சிறு வசனங்கள், நகைச்சுவையும் அர்த்தமும் கொண்ட சொற்கள்—சுருக்கமாகத்தான் எழுதுவார். ஆனால் அவை பெரிய தக்துவத் தையே தரிசித்தது போன்ற நிறைவைத் தரும். 'சமூகத் தொண்டன்' ஆசிரியத் தலைங்கங்களையும், நண்பர்களுக்கு விடிவெள்ளி அவர்கள் எழுதிய கடிதங்களையும் படித்தவர்கள் இதனை உணர்வர்.

நண்பர்களுக்கு ஏற்படும் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் தனக்கு ஏற்பட்டவையாகக் கருதி, ஓடோடிச் சென்று அவற்றைப் பகிர்ந்து கொண்டு உதவுவதில், ஆறுதலளிப்பதில் அவருக்கு நிகர் அவரேதான். திடீர் மார்புவலிக்காளான என் தந்தையார் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்ட போது, கொழும்பிலிருந்து நான் வருவதற்கு முன்னரே என்னையும் முந்திக் கொண்டு ஒரு உடன்பிறவாச் சகோதரகை ஓடோடி எனது குடும்பத்தினருக்கு அவர்புரிந்த

உதவிகள்..... பின்னர், கிராய்ச் கடலையில் என் அருமைத் தந்தையாரின் சிதைக்குக் கொள்ளி போட்டுவிட்டு — அதுவரை அடக்கி வைத்திருந்த துயரமனைத்தும் பீறிட்டு வெடித்து— ஆற்றுவார் தேற்றுவாரின்றிகதறி அழுது நான் நின்றபோது தன் தோளில் என்னை அணைத்து, அதுரத்துடன் முதுகில் தடவி ஆறுதலளித்த கை விடிவெள்ளி அவர்களின் அன்புக்கரந்தான்.

மகிழ்ந்து வாழ்த்துவதிலுஞ்சரி துவண்டு போயிருப்பவர்களைத் தேற்றுவதிலுஞ்சரி, வெண்பா மூலம் அதனை வெளிக் காட்டுவதில் அவர் ஒரு விண்ணர். வெண்பா அவருக்குக் கைவந்த கலை.

1958 அக்டோபர் மாசம்— அபரபக்கத்து நவமித்திதி. ஒரு செல்வாய்க்கிழமை. அந்தப் பிற்பகல் வேளையில், இளஞ்சோடியான நானும் பத்மாவும் திடீரென விடிவெள்ளி அவர்களின் வீட்டுக்குச் செல்கிறோம். ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்த அவர் ஒரு கணம் திடுக்குற்று விடுகிறார். தனது கற்பனை அரங்கில் அதுவரை எம்மைச் சோடிசேர்த்து பார்த்திருந்தவருக்கு, பதிவுத் திருமணத்துக்கு சாட்சியாக வாருங்கள் என்ற எமது அழைப்பு எதிர்பாராத வியப்பை ஏற்படுத்துகிறது. 'வைதிக, குடும்பத்தைச் சேர்ந்த 'இளசுகள்' நாள், நட்சத்திரம் பார்க்காமல்..... என்ற மனப் பயமும் அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். சுதாரித்துக் கொண்டு, எம்மை உட்காணவைத்து உபசரிக்கிறார். விடிவெள்ளி அவர்களின் இனிய துணைவியார், எமக்காக தமது பிரார்த்தனை அறையில் தேவனிடம் நீண்ட நேர வேண்டிதல், ஜெபம். இவற்றை முடித்துக் கொண்டு, வெளியே வந்து 'நா ஷனலை' மாட்டிக்

கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு சொன்னார்: 'கடவுள் ஆசீர்வாதம் கிடைத்துவிட்டது..... வாருங்கள் நெஜிஸ்டாரிடம் போவோம்! நல்லதைச் செய்வதற்கு தெய்வ அனுக்கிரகம் துணை இருந்தால், நானும் கோனும் எதுவும் செய்ய முடியாது என்ற திடமான் தெய்வ பக்தி விடிவெள்ளி அவர்களிடம் மிகுந்திருந்தது. நெஜ் சுரங் கொண்ட அந்த நேர்மையாளரின் சுவடுகளில் எங்கள் கால்கள் தடம் பதிந்து.....

1960 ல் சென்னையில் நடந்த தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் இலங்கையின் பிரதிநிதிகளாகக் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்கும் மனைவிக்கும் கிடைத்தது. எமது நாட்டுத் திணைகளும், வானொலியும் இதனைப் பிரபலப்படுத்தின ஆனந்தவிசுவனில் இது பற்றிய குறிப்பும், மாநாட்டில் நாம் கலந்து கொண்ட புகைப்படமும் வெளியாகியிருந்தது. விடிவெள்ளி அவர்களின் மகிழ்ச்சி ஆகாயத்தின் எல்லையைத் தொட்டிருக்க வேண்டும்! ஆனந்த ஆரவாரத்துடன் பாராட்ட வந்துவிட்டார்! 'புதுமைப்பித்தன்' இல்லத்தில் எமக்களிக்கப்பட்ட பாராட்டு, சென்னை வை எம். சி. ஏ.யில், பழைய தலைமுறை எழுத்தாளர்களான ந. பிச்சமூர்த்தி, க. நா. சு., சி. க. செல்லப்பா, மயிலை சீனி, வேங்கடசாமி, ஆகிவன், சிதம்பர கப்பிரமணியன், டாக்டர் மு. வ. முதலியோருடன் நடந்த இலக்கியச் சந்திப்பு, திருச்சி எழுத்தாளர் சங்கம் அளித்த வரவேற்பு என ஒவ்வொரு திகழ்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட எமது அனுபவங்களைத் துருவித் துருவி விசாரித்துப் பூரித்துப் போனார். நான் கற்றும் எதிர்பார்க்காத வகையில் 'சமூகத் தொண்டனின்' அடுத்த இதழை 'இலக்கியத் தம்பி

யின் தமிழக யாத்திரைச் சிறப்பிதழாகவே வெளியிட்டு விட்டார்!'

"இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்கள் தமக்கென ஒரு தேசிய இலக்கியத்தைப் படைக்க வேண்டும் என ஆர்வமுற்றிருக்கும் காலம் இது. தேசியப் பண்பானது மாவட்ட ரீதியாகவும் தலைகாட்டுவதைக் காணலாம். இத்தகையதொரு சூழ்நிலையிலே 'சமூகத் தொண்டன், போன்ற சஞ்சிகைகளுக்கு முக்கிய கடமையும் பங்கும் உண்டு. வரணாளரும் வரட்டுக் கற்பனைகளை விடுத்துச் சமூகத்தின் சாதாரண வாழ்க்கைக்கு விளக்கம் கொடுக்கும் பணியை அன்பர் முத்தையா செய்து வருகிறார்''

க. கைலாசபதி
சமூகத்தொண்டன்
ஆண்டு மலர் 1961

அக்காலகட்டத்தின் தேவை வாகக் கருதி இ. மு. எ. ச. முன்னவந்த கைலாசபதி அவர்களின் இக்கூற்று அழுத்தம் கொடுப்பதாக அமைந்தது. இதனைச் செயலிற் காட்டும் வகையில் அகில இலங்கைச் சிறுகதைப் போட்டியொன்றினை நடத்தி 100 பக்கங்கள் கொண்ட சமூகத் தொண்டன் மலரையும் (1961) விடிவெள்ளி அவர்கள் வெளியிட்டார்.

தமது வெற்றிக் களிப்பில் கூட நின்று உதவியவர்களை மறந்து ஒதுக்கிவிடும் சுபாவம் மிக்கவர்களை மனித எம் மனையில், விடிவெள்ளி அவர்கள் வேறுபட்ட ஒரு அற்புதப் பிறவி.

'தினைத்துணை
நன்றி செய்யினும்
பனைத்துணையாகக் கொள்வர்
பயன் தெரிவர்'

என்ற குறள் முத்தையா மாஸ்டருக்கு முற்றும் பொருந்தும். மேற்குறிப்பிட்ட சிறுகதைப் போட்டி, ஆண்டு மலர் தயாரிப்புக்ளில் அவருக்குப் பக்க பலமாக இருந்து நான் பணிபுரிந்ததை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு, 'இம் மலர்ப் பணியில் இருந்துணை புரிந்த சுழத்துச் சோமு' என்ற குறிப்போடு எனது தனிப் புகைப்படத்தையும் அம்மலரில் பிரசுரித்திருந்தார்;

கவியரங்குகளை, தமது கம்பீரத் தொணியில் கருத்தாளங் கொண்ட கவிதைகளால் களைகட்டச் செய்வதில் அக்காலத்தில் முன்னணியில் திகழ்ந்தவர் விடிவெள்ளி.

1963 ல் இ. மு. எ. ச. இரண்டாவது மாநாடு இரு நாள் விழாவாக சிறப்பாக நடந்த போது, மாநாட்டின் ஆரம்ப நிகழ்ச்சி, அவ்வாயிலுள்ள யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி சமாதி முன்றலில் கவியரங்காக அமைந்தது; அக்கவியரங்கில் அருளம்பலச் சுவாமிக்கு அவர் சூட்டிய அஞ்சலிப் பாமாலை அனைவரையும் கவர்த்தது. அவர் பங்குபற்றும் இறுதிக் கவியரங்காக அது அமையப்போகிறது என்பதை எம்மில் எவருமே துவிசுட கற்பனை செய்திருக்க முடியாது.

1964 வெசாக் விடுமுறைக்கு யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த எனக்கு மே 27 காலை 'சொக்கன்' அழுதழுது வந்து சொன்ன செய்தி, மின்னமல் முழங்காமல் விழுந்த பேரிடியாக இருந்தது! உடல் பதற, கால்கள் தளர, அந்த

பேரிடியைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் நிலைகுலைந்து நிலத்தில் உட்கார்ந்து விட்டேன்.

அடுத்தது என்ன? என் முன்னால் பெரிய கேள்விக்குறி.

மற்றச் சாதியைச் சேர்ந்தவர்களின் சாவிட்டிற்குச் சமூகமளித்துச் சுவத்தில் விழிக்கப் படாது என்ற வைதீகச் சம்பிரதாயம் என்னைச் சூழ முள்வேலியாக எழுந்து நின்றது.

'நண்பனாய், மந்திரியாய், நல்லாசிரியனாய், பண்பிலே தெய்வமாய்' என்னுடன் பாசத்துடன் பழகிய அந்தப் பெரியவரின், இனியவரின், அரியவரின் திருமுகத்தை இறுதித் தடவையாகத் தரிசித்துவிட வேண்டும் என்ற தவிப்பு எனக்குள் வைராக் கியமாக உருவெடுத்தது. எதனையும் பொருட்படுத்தாமல் ஏகாக் கிர சிந்தனை கொண்டு தெய்வ தரிசனம் காணத் துடிக்கும் பக்தனின் ஆவேசத்துடன் அவருடைய வீட்டுக்கு ஒடோடிச் செல்கிறேன். என்னை முந்திக்கொண்டு அங்கே நந்தி, ஜீவா, சொக்கன், டானியல், வரதர், ஜெயம், கனகசெந்தி மாஸ்டர் இப்படி இலக்கிய நண்பர்கள் திலகத்துத் தேம்பிக் கொண்டு நிற்கிறார்கள். எனது சமுதாயப் பின்னணியை விளங்கியவர்கள் அந்தச் சாவிட்டில் என்னைச் சற்றுமே எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். மீளாத துயரில் ஆழ்ந்துவிட்ட அந்த மாமனிதரின் காலடியில் நின்று..... மரணத்தில் கூட முறுவலுடன் விளங்கிய அந்தத் திருமுகத்தை இறுதியாகத் தரிசித்து, என் கரங்களைக் கூப்பி... கண்கள் தாரை தாரையாக அஞ்சலித்தன.

ஆம். கால் நூற்றாண்டு கழிந்து விட்டது. அவருடன் பழகிய நண்பர்களின் இதயவானம் இன்னும் இருண்டுதான் கிடக்கிறது. அந்த வானில் காந்தம் கவர்ச்சி, ஒளி மிக்க 'விடிவெள்ளி'க்கு நிகரான ஒரு தாரகை இன்னும் முளைக்கவேயில்லை!

சிவப்பு மை

நியாஸ் ஏ. ஸமத்

- என் சிவந்த எழுத்துக்கு மை தேட இன்னும் நான் சிரமப்படவில்லை,
- என் பேனாவில் எங்காயினும் எப்போதாயினும் மை தீந்துவிட்டால் அங்கே அப்பொழுதே என் பேனவுக்கு மை கிடைத்துவிடுகிறது.
- ஒரு வித்தியாசம் அன்று மைக்குப்பியிருந்தது அதை நான் பெற்றுக் கொண்டேன் இன்று மனித மெய்யிலிருந்து அதனை நிரப்பிக் கொள்கின்றேன்.
- அந்தச் சிவப்புமை அன்று எழுது கருவிக்கு தீயை அமைந்தது இன்று எழுதும் கருவுக்கு துணையாய் அமைகிறது.

1978-க்குப் பின்

ஈழத்தின் தமிழ் நாவலிலக்கியம்

— நா. சுப்பிரமணியன்

ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியம் என்ற எனது ஆய்வுநூல் 78 ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் வெளிவந்தது. ஈழத்தில் தமிழ்நாவல் உருவாகத் தொடங்கிய காலம் முதல் 1978 ஆம் ஆண்டு வரையிலான வரலாற்றுப் போக்கு அந்நூலில் காலவரன் முறைப் படி எடுத்து விளக்கப்பட்டது. அம் முயற்சியின் தொடர்ச்சியாக கடந்த பத்தாண்டுக் கால நாவலிலக்கிய வரலாற்றுப் போக்கை நோக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

இம்முயற்சியை மேற்கொள்ளும் போது எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ள முக்கிய பிரச்சினை யொன்றை முதலில் சுட்டிச் செல்வது அவசியமாகிறது. நாவல் என்ற வகையில் வெளிவந்த ஆக்கங்கள் அனைத்தையும் திரட்டித் தொகுத்து நோக்கத் தடையாகவுள்ள சூழ்நிலையே அப்பிரச்சினையாகும். கடந்த பத்தாண்டுக்கு மேலாக இங்கு நிலவிவரும் நிலையற்ற — உயிருக்கும் உடைமைகளுக்கும் உத்தரவாதமற்ற — சூழ்நிலையில் நூலாக்கங்களையோ அல்லது பத்திரிகைத் தொடர்களையோ முழுமுனைப்புடன் தேடித் தொகுத்துக் கொள்ள வாய்ப்பிருக்க

வில்லை. தொகுக்கப்பட்டவற்றுள் பல அடிக்கடி ஏற்பட்ட 'புலம் பெயர்ந்தோடும்' முயற்சிகளால் தொலைந்தன; பல நூல்களும் தொகுப்புகளும் அவற்றின் பெறுமதி தெரியாதோரால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. நூலக எரிப்புப் போன்ற பண்பாட்டழிப்புக்களும் நிகழ்ந்தமையை இங்கு சுட்டிக் காட்ட வேண்டியது அவசியமாகிறது. இவற்றால் ஈழத்தில் வெளிவந்த ஆக்கங்களை முழுமையாகப் பேணிக் கொள்ள முடியாத நிலை.

இக்காலப்பகுதியில் சூழ்நிலை காரணங்களால் ஈழத்தின் படைப்பாளிகள் பலர் தமிழகத் தோடு நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டனர். சிலர் அங்குள்ள பதிப்பகங்களில் தம் ஆக்கங்களைப் பதிப்பித்தனர். வேறுசிலர் தமிழகத்தையே தமது வாழிடமாக்கிக் கொண்டனர்; அங்கேயே நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு வருகின்றனர். இவ்வாறு தமிழகத்திற் பிரசுரமாகும் ஈழத் தவரின் ஆக்கங்களில் மிகச் சில பிரதிகளே ஈழத்துக்கு வருவதாகத் தெரிகிறது. பல ஆக்கங்கள் ஈழத்துக்கு வந்ததாகவே தெரியவில்லை; பெயரளவில் மட்டுமே அறியப்படுகின்றன. எனவே

இவற்றை முழுமையாகப் பெற்றுத் தொகுத்து நோக்க முடியாத நிலை.

இத்தகு சூழ்நிலைக் காரணிகளால் இக்கட்டுரை முதல் நிலையிலேயே முழுமையை நோக்கிச் செல்வது சாத்தியமில்லை. முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆக்கங்கள் இக்கட்டுரையில் கவனத்தைப் பெறாமல் தவறவிடப்பட வாய்ப்புண்டு. எனவே இக் கட்டுரைத் தொடரை வாசிக்கும் எழுத்தாளர்களும், இலக்கிய ஆர்வலர்களும் அத்தகைய ஆக்கங்களையோ அன்றோல் அவை பற்றிய நாவல்களையோ தந்துதவினால் அவற்றை நன்றியறிதலுடன் ஏற்று இக் கட்டுரையை விரிவுபடுத்தித் தயாரிக்க உள்ளேன்.

1978 ஆம் ஆண்டு வரையிலான நாவலிலக்கிய வரலாற்றை நோக்கியபோது நூல்வடிவில் வெளிவந்தனவற்றை மட்டுமன்றி பத்திரிகை—சஞ்சிகை என்பவற்றில் தொடர்களாக வெளிவந்தனவும் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டன. 78 க்குப் பிற்பட்ட இந்த நோக்கினை நூலாக்கங்கள் மாத்திரமே இப்போது கவனத்திற் கொள்ளப்படுகின்றன. முற்சட்டிய சூழ்நிலைக் காரணியே தொடர் கதைகளைத் தொகுத்து நோக்கத் தடையாயிற்று. எனினும் எதிர்காலத்தில் அத்தகைய வற்றையும் கவனத்திற் கொண்டு இக்கட்டுரையை விரிவு செய்ய வாய்ப்பு பெற்றுமென நம்புகின்றேன்.

கடந்த பத்தாண்டுக் காலப் பகுதியில் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றுட் குறிப்பிடத்தக்க தொகையின் குறுநாவல்களாகும். முன்னரே நாவலாசிரியர்களாகத் திகழ்ந்த செ. கணேசலிங்கன், செங்கை ஆழியான், சொக்கன், கே. டானியல், தி. ஞானசேகரன், தெனியான், பாலேஸ்வரி,

செ. யோகநாதன், வி. வி. வேலுப்பிள்ளை முதலியோர் இக் காலப்பகுதியிலும் நாவல் படைப்பில் கவனம் செலுத்தியுள்ளனர். அகஸ்தியரின் முன்னைய படைப்பு ஒன்று 'கோபுரங்கள் சரிகின்றன' இக்காலப் பகுதியில் நூலுருப் பெற்றுள்ளது. சிறுகதை எழுத்தாளர்களாகத் திகழ்ந்த செம்பியன் செல்வன், சாந்தன், புலோலியூர் க. சதாசிவம், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன், இணுவையூர் கிதம்பர திருச்செந்திநாதன், கோகிலா மகேந்திரன், கோப்பாய் சிவம், நெல்லை க. பேரன், மாத்தளை சோமு, சுதாராஜ், து. வைத்திலிங்கம், முல்லை மணி முதலியவர்கள் நாவலிலக்கியத் துறையில் அடியெடுத்து வைத்துள்ளனர். மு. தனையசிங்கம் அவர்கள் முன்பு எழுதிய 'ஒரு தனி வீடு' நாவல் இக் காலப்பகுதியில் நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளது. கவிஞர் முல்லை யூரான் நாவலாசிரியராகவும் பரிணமித்துள்ளார். அருளர், ஈழத்துப் பூராடனார், கோவிந்தன், எம். பி. முகம்மதுஜலீல், மண்டைதீவு கலைச்செல்வி முதலிய புது முகங்கள் நாவலுக்கு அறிமுகமாகியுள்ளன. தமிழகத்து மண்ணில் இத்தகைய வேறு பல புது முகங்களும் அறிமுகமாகியிருக்கலாம். இத்தகைய பலரதும் ஆக்கங்களைத் தொகுத்து நோக்கும் போது கடந்த பத்தாண்டுக்கால தமிழ் நாவலிலக்கியம் குறிப்பிடத்தக்க காத்திரமான வளர்ச்சியை எய்தி வந்துள்ளமை புலனாகின்றது.

மேற்படி நாவல்களின் குறிப்பிடத்தக்க தொகையின் பௌத்த சிங்கள பேரினவாதச் சூழலில் தமிழரின் அவல நிலையைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டவை. இவற்றுட் சில தமிழரின் இன உணர்வின் நேரடி வெளிப்பாடுகளாக அமைந்தவை. சில,

மேற்படி உணர்வுச் சூழலில் பல்வேறு சமூகப் பிரச்சினைகளையும் விமர்சித்தும் விவரித்தும் அமைந்தவை. தமிழர் சமூகத்தை நீண்ட நாட்களாகப் பாதித்து வந்திருக்கும் இனப் பிரச்சினை நாவலுக்குப் பொருளாகக் கொள்ளப்படவில்லை என்ற குறை 'ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியம்' நூலில் (பத்தாண்டுக்கு முன்) சுட்டப்பட்டது (பக். 170 - 171) அக்குறை இந்தப் பத்தாண்டுகளில் நீங்கியுள்ளது. அப்பிரச்சினையைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்களும் புரிந்து கொள்ள மறுத்தவர்களும் ஆகிய சிலர் அதிகம் புரிந்து கொள்ள முயன்றுள்ளார்கள். கடந்த பத்தாண்டுப் பேரினவாத நிகழ்வுகள் அத்தகைய தொரு நிலைக்கு அநுபவரீதியாக இட்டு வந்துள்ளன என்பது இங்கு சுட்டிக் காட்டத்தக்கது. இக்கால நாவல்களில் வேறுசில சாதிப்பிரச்சினையைப் பொருளாகக் கொண்டவை. கடந்த கால நூற்றாண்டுகளாக ஈழத்து நாவல்களில் முக்கிய கவனத்தைப் பெற்று வந்துள்ள பிரச்சினை இது. இவை தவிர, தமிழர் சமூகத்தின் பொருளியல் பிரச்சினைகள், பெண்மையியல் சிந்தனைகள், தனிமனித—குடும்ப உறவுகளில் ஏற்படும் பன்முக முரண்பாடுகள் முதலிய பலவும் இக் கால நாவல்கட்குப் பொருளாயுள்ளன. இவற்றை வகைப்படுத்தி நோக்கும் வகையில் முதற்கண் பௌத்த சிங்கள பேரினவாதச் சூழலில் தமிழரின் நிலையைப் பகைப்புலமாகக் கொண்ட ஆக்கங்களை நோக்கலாம்.

மேற்படி பேரினவாதத்தால் நீண்டகாலமாக அல்லற்பட்டு வந்துள்ள தமிழ் மக்களில் முதலில் நமது கவனத்துக்கு வருபவர்கள் மலையகத்தவர் எனப்படும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள்.

வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளைக்கூட நிறைவு செய்து கொள்ள முடியாத அவல நிலையிலிருந்த அவர்களின் குடியரிமையைப் பேரினவாதம் 1948 இல் பறித்தது. காலத்துக்குக் காலம் ஆட்சிபீடம் ஏறியவர்கள் அம்மக்களின் இன்னல்களை அதிகரிக்கும் திருப்பணிகளையே செய்து வந்தனர். ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசு (1970 - 77) மேற்கொண்ட தோட்டங்கள் தேசியமயத் திட்டம், 1977, 1983 இனக்கொலை முதலியன பேரினவாதத்தின் சுயரூபத்தை இனங்காட்டின. இத்தகைய சூழலில் அம்மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்டே முறையே தி. ஞானசேகரன் 'குருதிமலை' (1979) என்ற நாவலையும், வி. வி. வேலுப்பிள்ளை 'இனிப் படமாட்டேன்' (1984) என்ற நாவலையும் எழுதினர். புலோலியூர் க. சதாசிவம் 'மூட்டத்திலுள்ளே.....!' (1983) நாவலும் இப்பகைப்புலத்தில் எழுந்ததே. (வி. வி. வேலுப்பிள்ளை முன்னர் எழுதிய 'வீடற்றவன்' நாவல் இக் காலப்பகுதியிலேயே நூலுருப் பெற்றது.) மாத்தளை சோமு எழுதிய 'அந்த உலகத்தில் இந்த மனிதர்கள்' (1984) என்ற நாவலும் இவற்றோடு தொடர்புபடுத்தி நோக்குதற்குரியது.

மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர் வாழ்க்கையைக் களமாகக் கொண்டு முன்னர் 'தூரத்துப் பச்சை' கோகிலம் சுப்பையா (1964), 'மலைக் கொழுந்து' நந்தி (1964), 'சொந்தக்காரன்?' யோ. பெனடிக்ரீ பாலன் (1968), 'தாயகம்' தொ. சிக்கனராஜ் (1969), 'காலங்கள் சாவதில்லை' தெளிவத்தை ஜோசப் (1974), 'வரலாறு அவனைத் தோற்றுவிட்டது' கே. ஆர். டேவிட் (1976) ஆகிய நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

அவை அம்மக்களின் பொருளா தாரத் தன்னிறைவற்றதும் வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ள முடியாததுமான அவல நிலைப் பைப்புலத்தில் தனி மனித உணர்வு நிலைகளையும் சமூக வர்க்கப் போராட்டங்களையும் சித்திரிப்பவை. இவற்றில் எடுத்தாளப்படும் பிரச்சினை பொதுவாகத் தோட்ட நிர்வாகத்தின் குறைபாடுக்கெதிராகவும் தனிமனித தீய சக்திகட்கெதிராகவும் அமைந்துள்ள மையை அவதானிக்கலாம். ஆயின் 'குருதிமலை', 'இனிப்பட மாட்டேன்' ஆகிய நாவல்கள் பேரினவாதத்தின் நேரடியான தாக்குதலுக்குட்பட்டுத் தம்மைக் காத்து நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முயலும் எழுச்சியைக் காட்டுபவை.

'குருதிமலை' நாவல், தோட்டங்களைத் தேசியமயமாக்கும் திட்டம் அமுலுக்கு வந்த காலத்தில் மலையகப் பிரதேச மக்களின் சமுதாய வரலாறுக அமைகிறது. அத்திட்டத்தை அக்கால அரசு முன்வைத்தபோது அதன் மூலம் தமது சமூகத்தின் பொருளாதார நிலை, கல்வி, சமூக அந்தஸ்து என்பன உயரும் என நம்பிய தோட்டத் தொழிலாளர் அதனை வரவேற்றனர். கவர்ச்சிகரமான எதிர்பார்ப்புக்களைக் கொண்டிருந்த அத்திட்டம் நிறைவேறத் தொடங்கியபோது அதன் பலனை அத் தொழிலாள மக்கள் அநுபவிக்க முடியவில்லை என்பது மட்டுமன்றி அதுவரை அநுபவித்தவற்றைக் கூட இழக்க நேர்ந்தது. தோட்டங்களுக்கு அயலில் இருந்த கிராமங்களின் சிங்கள மக்கள் தோட்டக் காணிகளைச் சூறையாடவும், தொழிலாளரைத் துரத்திவிட்டுத் தாம் அந்நிலங்களை ஆக்கிரமிக்கவும் முயன்றனர். தொழிலாளர்கள் இதற்

கெதிராகத் தம்மைக் காத்துக் கொள்ள முயன்றபோது சில சிங்கள மக்களின் மிருகத்தனமான எதிர்ப்பை மட்டுமன்றி அரசு காவற்படையினரின் அட்டுழியங்களையும் தாங்கிக் கொள்ள நேர்ந்தது. கொலை, தீவைப்பு முதலிய பயங்கர விளைவுகளின் பின் தொழிலாளரை அகற்றும் திட்டம் கைவிடப்படலாயிற்று.

இது அன்றைய வரலாறு. இதுவே 'குருதிமலை' நாவலில் கதையம்சமாக விரிகிறது. மலையகத்தின் பல்வேறு தோட்டங்களில் நிகழ்ந்த மேற்படி சம்பவங்களை ஞானசேகரன் ஒரு குறிப்பிட்ட களத்தின் கதையாகப் புனைந்துள்ளார். தோட்டங்கள் தேசியமயத்தின் நல்விளைவுகளைத் தொழிலாளர் அநுபவிக்கத் தடையாக இருந்த சிங்கள பேரினவாத உணர்வின் பிரதிநிதிகளாக பண்டா என்ற முதலாளியும், கிராம சேவகரும் அவர்களோடு சேர்ந்த நாட்டுப்புறச் சிங்கள மக்களும் அமைகின்றனர். இவர்கள் தோட்ட நிர்வாகத்திலே தலையிட்டுத் தொழிலாளர் நலன்களைச் சுரண்டுவதிலே தொடங்கி, தேயிலைக் கொழுந்துகளைச் சூறையாடுவதிலே வளர்ந்து, தொழிலாளர் நிலங்களுக்கும், குடியிருப்புக்களுக்கும் அபகரித்து அவர்களை வெளியேற்றும் முயற்சியில் பேரினவாதம் உச்சநிலை எய்துகிறது. இத்தகு சுரண்டல்களுக்கு எதிராக அமைந்த தொழிலாளர் எழுச்சிக்குத் தலைமை பேரினவாதிகளின் ஆசை வலைக்குப் பணியாகிறது. எனினும் தொழிலாளர் புதிய உறுதியான தலைமையுடன் புத்திசாலித்தனமாகப் போராடித் தம்மை நிலைநிறுத்திக் கொள்கின்றனர். இப்புதிய புத்திசாலித்தனமான தலைமையாக அமைவது வீரையா என்ற பாத்திரம். தொழிலாளரது மேற்படி தற்காப்புப் போராட்டம்

சிங்கள மக்களுக்கு எதிரானதல்ல என்பதை வீரையாவின் பின்வரும் கூற்று பிரகடனம் செய்கிறது:

"நீங்க எங்களைத் தவற நெனைச்சுக்கிட்டிருக்கீங்க. நாங்க ஒங்களுக்குக் காணி ஒன்றும் கொடுக்க வேணுமுனு சொல்லல்ல. நெலம் இல்லாத ஆளுகளுக்குக் காணி கொடுக்கத்தான் வேணும்..... ஆளு எங்களை இந்தத் தோட்டத்தவுட்டு வெளியே போகச் சொல்ல வேணுமுனுதான் நாங்க சொல்லுறோம்" (ப. 212)

தொழிலாளரின் மேற்படி நிலைப்பாடு சிங்கள மக்களில் ஒரு பகுதியினரின் உள்ளத்தில் தெளிவேற்படுத்துவதை பியசேன, சுமணபாலா, முதியான்சே முதலிய சிங்கள மாந்தர் தொழிலாளர் சார்பாகப் போராட்டத்தில் இணைவதன் மூலம் ஆசிரியர் காட்டுகிறார். பியசேனவுக்கும், வீரையாவின் தங்கை செந்தாமரைக்கும் இடையில் மலரும் காதலும், இந்நாவல் இன

விரோதக் கருவைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை உணர்த்தி நிற்கிறது.

இந்நாவலின் கதையம்சம் படிப்படியாக வளர்க்கப்பட்டு வீரையா என்ற தலைமைப் பாத்திரம் சுடப்பட்டுக் குருதிசிந்தும் நிலையில் உச்சக் கட்டத்தை அடைகிறது. கதை சொல்லும் முறையிலும், தொழிலாளரது பண்பாட்டுக் கோலங்களைக் காட்டும் முறையிலும் ஞானசேகரன் அவர்களது ஆற்றல் விதந்து பாராட்டத்தக்கது. நாவலின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் மிகவும் பொறுப்புணர்வோடு திட்டமிட்டுச் செப்பமுற அமைந்துள்ளமை தெரிகிறது. இதனால் இது ஒரு இலக்கியம் என்ற வகையில் மட்டும் அன்றி மலையக மக்களின் ஒரு காலகட்ட வரலாற்று ஆவணம் எனத்தக்க தகுதியும் பெற்றுள்ளது. பேரினவாதத்துக்குப் பணியாத தமிழணர்வின் முதற்கட்ட வெற்றிக்குக் கட்டியம் கூறி நிற்கும் படைப்பு இது எனலாம்.

(தொடரும்)

ஒரு கருத்து

23-வது ஆண்டு மலர் பார்த்தேன். அதன் அட்டை ரெம்பவும் பிரமாதமாக இருந்தது. அந்த ஒலியத்தை வரைந்த செல்வி ஆரத்தி நித்தியானந்தன் எதிர்காலத்தில் மிகச் சிறந்து விளங்க எனது வாழ்த்துக்கள்.

அடுத்த இதழும் கனம் காத்திரமாக இருந்தது சாரல் நாடனின் கட்டுரை ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்குத் தேவையான தகவல்களைத் தந்துள்ளது.

இந்த நெருக்கடியான சூழ்நிலையிலும் உங்களால் எப்படி இப்படி இயங்க முடிகிறது என ஆச்சரியப்படுகின்றேன்.

தொடர்ந்து புதுப் புது எழுத்தாளர்களை இலக்கியச் சுவைஞர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யுங்கள். அது மல்லிகையால்தான் நடைபெற முடியும் என நம்புகின்றேன்.

வவுனியா.

ப. சந்திரன்

உலகம் முழுவதும் இரண்டாவது 'சமாதான அலை'

ஜூன் 9 ஆம் தேதி ஜப்பானிய நகரங்களான ஹிரோஷிமா, நாகசாகியில் 'சமாதான அலை' இயக்கம் தொடங்கியது. 1945 ல் அணுகுண்டுத் தாக்குதலுக்குப் பலியானவர்களின் நினைவாக எழுப்பப்பட்டுள்ள நினைவுச் சின்னங்களில் இருந்து ஆரம்பமான இந்த இயக்கம், உள்நாட் தேவாலயங்கள் மற்றும் புத்த விகாரங்களில் மணியோசை உடன் ஒலிக்க, ஜப்பானிய தேசம் முழுவதிலும் படர்ந்து பரவியது.

கடந்த ஆண்டு, அக்டோபர் 24 நண்பகல் தொடங்கி அக்டோபர் 25 நண்பகல் வரை ஒரு பகல் இரவு முழுவதும் முதன் முதலாக இந்தச் 'சமாதான அலை' இயக்கம் உலகில் நடந்தது. 30 நாடுகளில் இந்த இயக்கம் நடைபெறும் என இதன் அமைப்பாளர்கள் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களது எதிர்பார்ப்புகளையும் தாண்டி, ஆதரவு பெருகியது. மெய்யாகவே உலகமுழுவிய இந்த இயக்கத்தில் 51 நாடுகள் கலந்து கொண்டன. 'அணுகுண்டுகள் வேண்டாம்' என இந்த இயக்கத்தின் வாயிலாக மனிதகுலம் குரல் கொடுத்தது.

இப்போது நடந்திருக்கிற இந்த இரண்டாவது 'சமாதான அலை' இயக்கம் மேலும் அதிக வெற்றியினை சாதிப்பாடுகிறது. இதில் கலந்து கொள்ள 41 நாடுகளும் 19 சர்வதேச ஸ்தாபனங்களும், 4 பிராந்திய அமைப்புகளும் முதலில் விருப்பம் தெரிவித்திருந்தன. ஆனால் யதார்த்தத்தில் இந்த யுத்த எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் வீச்சு மிக மிக பரந்து விரிந்ததாக இருந்தது.

அணுகுண்டு மற்றும் ஹைட்ரஜன் குண்டுக்கு எதிரான ஜப்பானியக் கவுன்சில் என்கிற அமைப்பு இந்தச் சர்வதேச இயக்கத்தின் தலைமையகமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது.

ஜூன் 11, 12 ஆகிய இருநாட்களும், டோக்கியாவின் யமாதே சர்ச்சுக்கு முன்னால் உள்ள சதுக்கத்தில் தேவாலய மணிகள் ஒலிக்க, பேரணிகள் நடைபெற்றன. பெண்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் சமாதான இயக்கங்களின் பிரதிநிதிகள் இதில் கலந்து கொண்டார்கள். அயல் நாடுகளின் பிரதிநிதிகளும் இதில் பங்கேற்றார்கள்! தேவாலயம் முதல் ஷிபுலா ரயில் நிலையம் வரையில், ஹிரோஷிமா-நாகசாகி அறைகூவலில் மக்களின் கையெழுத்துக்களைப் பெறும் இயக்கம் நடத்தப்பட்டது. 'மராத்தான் கையெழுத்து இயக்கம்' என்று இது அழைக்கப்பட்டது. அந்தச் சதுக்கத்தில் ஜப்பானியப் பாடகர்கள், கலைஞர்களின் இசை, கலை நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன.

நியூயார்க்கில் படைக்குறைப்பு பிரச்சினைகள் பற்றி ஐ. நா. பொதுச் சபையின் 3வது சிறப்புக் கூட்டம் நடைபெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. அமெரிக்காவுக்கு வந்துள்ள 320 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஜப்பானியப் பிரதிநிதிகள் குழு, ஐ. நாவின் விசேடக் கூட்டத் தொடரில் கலந்து கொள்ள வந்திருப்பவர்களிடம் ஹிரோஷிமா - நாகசாகியில் ஏற்றப்பட்ட 'அழியாச் சுடரை' அளித்தது.

மல்லிகை ஜீவா ஒரு வரலாற்றுத் திருப்பம்

— ஆதவன்

இலக்கிய உலகில் கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக இடையறாது பணியாற்றி வரும் டொமினிக் ஜீவா, ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையாகக் கருதத்தக்கவர். அவருடன் பழகிய நாட்கள் மிகவும் இனிமையானவை. அதிலும் இருபத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர் ஒரு மாத சஞ்சிகையை ஆரம்பிக்கப் போவதாகக் கூறி, அதற்கு என்ன பெயர் வைக்கலாமென்று கேட்டு என்னிடம் வந்தார். பின்னர் இருவரும் கூடி ஆலோசித்து முடிவில் 'மல்லிகை' என்ற பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்த அந்த நாளை சன் வாழ்வில் என்றுமே மறக்க முடியாது. இவ்வாறு கடந்த 25-6-88 அன்று மல்லிகை ஜீவா மணியிழாக் குழுவின் ஏற்பாட்டில் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வளவினுள் நடைபெற்ற மல்லிகை ஜீவா நூலின் வெளியீட்டுரையை நிகழ்த்திய பேராசிரியர் நந்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்.

டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தன் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் திரு. என். சோமசுந்தரன் அவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். அதனைத் தொடர்ந்து டாக்டர் முருகானந்தன் தனது தலைமையுரையில் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் பல்வேறு காலகட்டங்களில் தோன்றிய எழுத்தாளர்களையும், அவர்களின் படைப்புக்களில் காணப்படும் இலக்கியப் பண்புகளையும் சுட்டிக் காட்டி அவர்களிலிருந்து ஜீவா தனித்துவம் மிக்கவர். அந்தத் தனித்துவமே ஜீவா பற்றிய இந்த நூல் வெளிவருவதற்குக் காரணமாக உள்ளது எனக் கூறினார்.

மல்லிகை ஜீவா நூல் தொகுப்பாசிரியர்களுள் ஒருவரான தெனியான் தனதுரையில், மல்லிகை ஜீவா அட்டைப்படத்தின் மூலம் நாம் ஜீவாவின் பெருந்தன்மையைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளலாம். அவரது பெருந்தன்மைக்கு முன் நாமெல்லாம் தலைவணங்க வேண்டும். அவர் நினைத்திருந்தால் தனது பேரப்பிள்ளையின் படத்தையோ அல்லது உறவினர் ஒருவரின் படத்தையோ அட்டையாக வரச்செய்திருக்கலாம். ஆனால் அப்படிச் செய்யாது தன் உற்ற நண்பர் ஒருவரின் மகனாடன் எடுத்த படத்தினை அட்டையில் பிரசுரித்தமை பாராட்டத்தக்கதாகும் என்றார்.

இறுதியாக நன்றியுரை வழங்கிய திரு. டொமினிக் ஜீவா: தனது நாற்பதாண்டு கால இலக்கிய வாழ்விலும், இருபத்து மூன்று ஆண்டுகால சஞ்சிகை வாழ்விலும் ஏற்பட்ட அனுபவங்களைச் சுவைபடக் கூறியபோது ஒருபோதும் தான் புகழுக்கோ பாராட்டுக்கோ ஆசைப்படவில்லை. ஆனால் என்னை நேசிக்கும் நண்பர்கள் என்னே பாராட்டுகிறார்கள். என்றும் அவர்களது நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக நடந்து கொள்வேன் என்றும் வாக்குறுதியிட்டார். எனது இரத்த உறவினர்கள் அன்மையில் எனக்குப் பத்தாயிரம் ரூபா நன்கொடை வழங்கினார்கள். அதை மல்லிகையின் வளர்ச்சிக்காக வன்றி எனது சொந்தத் தேவைக்குப் பயன்படுத்த மாட்டேன் என மேலும் தெரிவித்தார். அவரது நன்றியுரையுடன் விழா இனிது நிறைவு பெற்றது.

மாஸ்கோ மாநாடு — வெற்றியா, தோல்வியா?

ஏ. எஸ். மூர்த்தி

அமெரிக்க ஜனாதிபதியும், சோவியத் தலைவரும் அண்மையில் மாஸ்கோவில் சந்தித்து உரையாடியது பற்றிப் பேசாத பத்திரிகைகள் இல்லை. அச்சந்திப்பு மற்றும் உரையாடலின் மூலம் இவ்வுலகிற்கு ஏற்பட்ட நன்மைகள் எவை?

இரு தலைவர்களும், நட்பு முறையில் ஒருவரை ஒருவர் பெயர் சொல்லி அழைத்துக் கொண்டனர்; சுமுகமாகப் பேசினர். நான்கு ரீகளும், ரொயசா கோர்ப்பசேவும் அளவளாவினர். நகரைச் சுற்றிப் பார்த்தனர். 'லெனின்கிராடு நகர் கொள்ளை அழகு' என்று வர்ணித்தார் திசுமதி ரீகன். மூன்று தினங்கள் மாஸ்கோவில் தங்கியிருந்த ரீகன். சோவியத் தலைவர் கோர்ப்பசேவுடன் பல மணி நேரம் மனம்விட்டுப் பேசிய பின்னர், உலகம், சமாதானத்தை நோக்கி முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் எவ்வளவு முன்னேறியுள்ளது?

ரீகனின் மாஸ்கோ விஜயம் பற்றிச் செய்யப்பட்ட விளம்பரங்கள் உலக மக்களிடையே பெரும் எதிர்பார்ப்புக்களைத் தூண்டிவிட்டன என்றும், அவை ஏமாற்றமாகப் போய்விட்டன என்றும் பல பத்திரிகைகள் வருந்தியுள்ளன. நான்கு சதவிகித ஏவுகணைகளை முற்றிலும் ஒழிப்பதற்கு ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னர் இரு நாடுகளும் ஒப்புக்கொண்ட உடன்பாட்டை அதிகார பூர்வமாகத் தங்களுக்குள் பரிமாறிக் கொண்டதைத் தவிர, காரியாம்சத்தில் என்ன முன்னேற்றம் காணப்பட்டது என்று சிலர் கேட்டுள்ளனர்.

அபிப்பிராயங்கள் பலமாக இருக்கலாம். அதில் தவறில்லைத் தான். பெருமளவுக்கு அவை உண்மையாகவும் தோன்றக்கூடும். உதாரணமாக, கூட்டறிக்கையில், 'சமாதான சகவாழ்வு' என்ற சொற்றொடரைச் சேர்ப்பதற்கே அமெரிக்கத் தரப்பினர் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. இது குறித்து வேடிக்கையாகவும் அதே சமயம் பொருள் பொதிந்த முறையில் பேசிய கோர்ப்பசேவ் கூறினார்: 'நாகரீகமான உறவுகளை நோக்கிச் செல்வதற்கான ஒரு முக்கிய சந்தர்ப்பத்தை நாம் இழந்துவிட்டோம். பார்க்கப் போனால் நாம் சகவாழ்வு வாழத்தானே விரும்புகிறோம்..... இல்லையா?

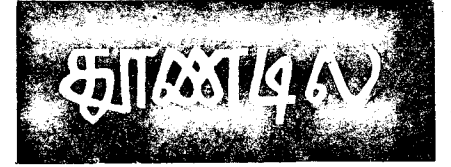
என்றாலும் கூட, சில நேர்முக விளைவுகள் ஏற்பட்டுத்தான் உள்ளன என்று நாம் கூற முடியும். சோவியத் யூனியனை ஒரு 'திய சாம்ராஜியம்' என்று அமெரிக்க ஜனாதிபதி எண்ணிக் கொண்டிருந்த காலம் போய்விட்டது.

சோஷலிச நாடுகளை அடிபணிய வைப்பதற்காக நவநவீன அணு ஆயுதங்களை அவர்களிடம் காட்டி அமெரிக்கா அச்சுறுத்திக் கொண்ட காலமும் போய்விட்டது.

'திய சாம்ராஜியம்' கோட்பாட்டின் பிதா மகன், அந்தச் சாம்ராஜியத் தலைநகரின் தெருக்களிலே நடைபோட்ட போதும் அவர் மலர்ச் செண்டுகளையே பெற்றார்: அன்புச் சொற்களையே கேட்டு மகிழ்ந்தார்.

இது வெறும் கேள்வி - பதில்லை. சுவைஞர்களுடன் உரையாடும் களம் இது. பரஸ்பரம் மனம் விட்டுக் கதைக்க விரும்புபவர்கள் இந்தப் பகுதியைப் பயன்படுத்தலாம். முக்கியமாக இளந் தலைமுறையினர் இந்தத் தளத்தைப் பயன்படுத்த முன்வருவது அவர்களுக்கும் குறிப்பாக ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பயன் தருவதாக அமையும்.

● 'மல்லிகைப் பந்தல்' நூல் வெளியீடுகள் மாத்திரமல்ல மாதாமாதம் இலக்கியக் கருத் தரங்குகள் வைத்தால் வளரும் இளந் தலைமுறையினருக்கு அது ரொம்பவும் பிரயோசனமாக இருக்குமல்லவா?

இளவாலை.

க. கதிரேசன்

நல்ல யோசனை. வளரும் இளம் எழுத்தாளர்களை நினைவில் கொண்டு சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை முழு நாள் அரங்குகளை நடத்தத் திட்டம். சூழ்நிலை ஓரளவு திருந்தியதும் திட்டம் கட்டம் கட்டமாகச் செயல்படுத்தப்படும்.

● மணிவிழா ஆண்டில் உங்களது அநுபவம் என்ன?

பரந்தன்.

ப. கண்ணன்

எத்தனையோ சொல்லலாம். புதுப் புது அநுபவங்கள் கிடைத்

தன. பல அருமையான நல் நெஞ்சங்களின் நட்புறவு கிடைத்தது. அதில் முக்கியமானது என்ன? பற்றி நானே என்னுள் சுய விமரிசணம் செய்வதற்கான பாரிய கருத்துக்கள் பல்வேறு மட்டங்களில் சொல்லப்பட்டன; சொல்லப் போனால் சுவை நிரம்பிய அநுபவங்கள்.

● 'வரதர்' பிறந்த நாள் சிறுகதைப் போட்டி முடிவுகள், என்னவாயிற்று?

மானிப்பாய்.

க. தவராசா

சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற ஷெல் தாக்குதலால் மல்லிகை மேற் கூரை சேதமடைந்ததால் மழை நீர் ஒழுகி கையெழுத்துப் பிரதிகள் உட்பட, பல தேவையான ஆவணங்கள் அழிந்து விட்டன. எனவே போட்டியைத் தொடர முடியவில்லை.

● கலை இலக்கிய உலகம் எழுத்தாளர் டானியலை மறந்து விட்டதா?

குப்பிளான். ம. யோகராசா

அப்படியல்ல. அவரது நாவல் 'தண்ணீர்' சமீபத்தில் வெளிவர இருக்கின்றது. அடுத்த ஆண்டு அன்றாது ரூபகார்த்த மாதத்தில் மல்லிகை ஒரு சிறப்பு மலரை வெளியிட உள்ளது. அத்துடன் ரூபகார்த்தச் சிறப்புச் சொற்பொழிவொன்றையும் நடத்த உள்ளது. அவரது 'கானல்' நாவலைச் சமீபத்தில் படித்துப் பார்த்தேன். அற்புதமான சிருஷ்டி. அந்த ஒரு நாவலுக்காகவே நாம் இலக்கிய உலகில் தலை நிமிர்ந்து நிற்கலாம்.

● உள்ளது எதிர்காலத் திட்டம் என்ன?

உரும்பிராய். ச. ஸ்ரீதரன்

மல்லிகை இதழ்களை இன்னும் சிறப்பான முறையில் வெளியிடுவது. மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளை இன்னும் ஆழ அகலப்படுத்தி பெரும்பான்மைத் தரமான ரசிகர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்தது.

● சிலர் எப்போது பார்த்தாலும் சக படைப்பாளிகளைப் பற்றி அவதூறு பரப்பிக் கொண்டு திரிகின்றனரே, அவர்களை நாம் எப்படி அணுகுவது? உடுவில். ஆர். குலேந்திரம்

இப்படியானவர்களைப் பற்றி வெளியில் கதைக்காமல் இருப்பதே சிறந்த உத்தியாகும். ஒன்றுமே ஆக்கபூர்வமாகச் செய்ய வக்கற்ற இவர்கள், உழைப்பில் உயர்ந்தவர்களைப் பற்றிப் புறணி கூறித் திரிவதே வேலையாகக் கொண்டு செயல்படுகிறார்கள். பேசாமலே இருங்கள்; முடிவில்

இவர்கள் பேச்சற்றுப் போய் விடுவார்கள்.

● கலை இலக்கிய உலகில் கோஷ்டிச் சண்டைகளைப் பற்றி உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

இணுவில். ம. தவக்குமார்

பொதுவாக எனக்கு கோஷ்டிச் சண்டைகளில் நம்பிக்கை இல்லை. தலையை எண்ணி வாக்கெடுப்பதற்கும் இது அரசியல் வோட்டுப் பிரச்சினையல்ல. தமது திறமைகளைச் சிந்தாமல் சிதற மல் பக்குவப்படுத்தி படைப்புத் துறையில் ஈடுபட்டால் எந்தக் கோஷ்டியும் எவரையும் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. கொள்கை கோட்பாடு உடன்பாடு இருக்கலாம், ஆனால் கோஷ்டிகட்டுவது ஆரோக்கியமானதல்ல.

● இந்த நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் நீங்கள் எப்படியெல்லாம் இயங்குகிறீர்கள்! இந்த மனத் துணிச்சலை எங்கிருந்து பெறுகின்றீர்கள்?

நீர்கொழும்பு. க. நலிநாதன்

மக்களை நேசிப்பவன் நான். அந்த மக்களுடனும் அந்த மக்கள் வாழும் மண்ணுடனும் இரண்டறக் கலந்து விட்டவன். மக்களை நேசிக்கத் தெரிந்தவனுக்கு மரணமேயில்லை என்பது எனது தத்துவம். அதுவே எனது துணிச்சல்: எனது செயல்பாடு.

● யாழ்ப்பாணத்தில் புதிய புதிய நூல்கள் வெளிவருவதாகச் செய்திகள் உலவுகின்றன. ஆனால் என்னைப் போன்ற இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு அந்தப் புத்தகங்கள் கிடைக்க வழி தெரியவில்லை. மல்லிகைப் பந்தல் நூற்களை வெளியிடுவதுடன் வட பிரதேசத்தில் வெளிவரும் புத்த

கங்களையும் கூடச் கூட எமக்குக் கிடைக்க ஆவன செய்யாதா?

ஹட்டன். ப. சந்திரகுமார்

பலர் இதே கருத்தை முன் வைத்து என்னுடன் தொடர்பு கொள்ளுகின்றனர். எமது வெளியீடுகளுடன் சகோதரப் படைப்பாளிகளின் நூல்களையும் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்து வருகின்றேன். மல்லிகைப் பந்தல் மூலம் பெறக் கூடிய புத்தகங்களின் பட்டியலை மல்லிகை இதழ்களில் பிரசுரிக்கின்றேன். தேவையான புத்தகத்தைப் பெற விரும்புபவார் எம்முடன் தொடர்பு கொள்வது நல்லது.

● உங்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவியவர்கள் யார் யார்?

காரைநகர். அ. தெய்வேந்திரம்

என்னைக் கடுமையாக எதிர்த்துச் சாடியவர்கள்: என் மனசைக் காயப்படுத்தியவர்கள்; என் முன்னேற்றத்தைக் கண்டு மனம் பொறுக்க முடியாமல் அவதூறு பொழிந்தவர்களே மறைமுகமாக எனது வளர்ச்சிக்கு உதவியவர்களாவர்.

● இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் ஒன்றுமே தெரியாமல் ஈழத்துத் தமிழர்களுக்காக நெருப்புக் கணை தொடுக்கும் தமிழக எழுத்தாளர்களைப் பற்றி — சஞ்சிகைகளைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

கோப்பாய். த. சிவலோகம்

நான் கூட இதைப் பற்றி ஆழமாக யோசித்துப் பார்ப்பதுண்டு. நமது காலத்தின் மிக விச்சம் ஆளுமையும் நிரம்பிய விமரிசகர் கைலாசபதி மறைந்

தார்: இப்பொழுது எமக்காக நெருப்புக் குரல் கொடுப்பதாகப் பாவலாப் பண்ணும் எழுத்தாளர்களோ சஞ்சிகைகளோ அவரது மறைவு பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட எழுதவில்லை; பேசவில்லை. நமது சகாப்தத்தின் உன்னத படைப்பாளி டானியல் அங்கேயே மறைந்தார். அதைப் பற்றிக் கூட இந்தப் பிரபல சஞ்சிகைகளோ எழுத்தாளர்களோ பேசவில்லை; எழுதவில்லை. உண்மையாகவே நமது இலக்கிய காரர்களின் இழப்பினால் துயரூற்று வேதனைப்பட்ட படைப்பாளிகள், பத்திரிகைகள் அங்கு பலவுண்டு. அவர்கள் 'பிஸினஸ்' நோக்கம் கொண்டவர்களல்ல என்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

● பல பழம்பெரும் எழுத்தாளர்கள் இன்று எழுத்துலகை விட்டு மறைந்து வாழுகின்றனரே, அவர்களைத் திரும்பவும் மல்லிகையில் எழுத வைத்தால் என்ன?

சுன்னாகம். ச. நவநிதன்

பழைய எழுத்தாளர்கள் மக்கள் மத்தியில் இருந்து மறக்கப்படுவது பெரிய துரதிர்ஷ்டம் தான். அப்படியானவர்களை நான் சந்திக்கும் வேளைகளில் அவர்களின் சமீபத்தைய படைப்புக்கள் ஒன்றைத் தந்துதவும்படி வேண்டிக் கொள்வது வழக்கம். இருந்தும் சிலர் அப்படியே ஒதுங்கிப் போவது நமது மொழிக்குப் பெரிய நஷ்டந்தான்.

● வளர்ந்துவரும் இளம் எழுத்தாளர்களைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

இளவாலை. ஐ. தவலிங்கம்

கெதியாகப் புகழ் அடைந்து விட வேண்டுமென அவசரமாகத் துடிக்கின்றனர். ஓர் அமைப்புக்குள் சட்டுப்பட்டு செழுமையாகத் தங்களை நெறிப்படுத்திக் கொள்ள விருப்பமற்றுள்ளனர். தமக்கு எல்லாம் தெரியும் என்பதுபோலப் பாவலாக் காட்டுகின்றனர். நன்றியுணர்வு கொஞ்சங் கூட அற்றவர்களாகப் பிஞ்சிலே வெதும்பிப் போய், அதைப் பழம் என நம்பவைக்க முனைந்து நடிக்கின்றனர். அதே சமயம் சில இளந் தலைமுறையினர் ஒழுங்காகத் தமது துறைகளில் வளர வேண்டுமென அபாரத் துணிச்சலுடன் காரியமாற்றுகின்றனர். இந்தச் சிலரைத்தான் நான் மனசார விசுவசிக்கின்றேன்.

● பல பேர்கள் உங்களைப் பற்றி புகழ்ந்து பேசும்போது உங்களை நேரில் ஒரு தடவை பார்த்துப் பேச வேண்டும் என்று ஆசையாக இருக்கிறது. நீங்கள் பெரிய கோபக்காரராம். நேரில் வந்தால் என்னுடன் சிறிது நேரம் கதைப்பீர்களா?
பை: எம். ரஞ்சன்

என்னுடன் கதைப்பதற்கென்று மனைக்கெட்டு வரவேண்டாம். வேறு ஏதாவது வேலையாக வரும்பொழுது வந்து பாருங்கள் நானும் பல சோலிக் காரன். நீங்கள் வரும் சமயத்தில் இருக்கவும்மாட்டேன். இருந்தால் இருவரும் கதைப்போமே.

● தமிழகத்திலிருந்து சிற்றிலக்கிய ஏடுகள் ஒழுங்காக உங்களுக்குக் கிடைக்கின்றதா? கதைடி. க. மகேந்திரம்

முன்னர் பல சிறு சஞ்சிகைகள் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தன. சமீப காலமாகக் கிடைப்பதில்லை. இலக்கியத் தகவல்களை அறிய முடியாமல் இருக்கின்றது. அவைகளைத் தொடர்ந்து பெற முயற்சிக்கின்றேன்.

● சோவியத் யூனியன் — அமெரிக்க ஆயுதக் குறைப்பு ஒப்பந்தம் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

அ' புரம். எம். எஸ். சலீம்

மனித குலம் நிம்மதியாக மூச்சு விடக் கூடிய ஒப்பந்தம். ஓர் அணு யுத்தம் மனிதனின் தலைமீது வலைவிரித்துக் கொண்டிருந்த கால கட்டத்தில் இந்த ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப் பெற்றது மனுக் குல சமாதான வெற்றியாகும்.

● கலைஞர் கருணாநிதி பற்றி என்ன அபிப்பிராயம் வைத்திருக்கிறீர்கள்?

பசறை. ச. சதாசிவன்

விடா முயற்சியுள்ள தலைவர். காமராஜருக்குப் பிறகு மக்கள் மனசைப் புரிந்து கொண்டு உழைப்பவர். தனி மனிதனை நின்று எத்தனையோ இடுக்களைக் களைச் சமாளித்து தலை நிமிர்ந்து வருபவர். அற்புதமான பேச்சாளர்.

●●

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS
FOR ALL YOUR
NEEDS

Wholesale & Retail

Dial: 26587

TO
E.SITTAMPALAM & SONS.

223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

இச் சஞ்சிகை 234 பி, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம். முகவரியில் வசிப்பவரும், ஆசிரியரும், வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களினால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் ஸ்ரீ லங்கா அச்சகத்திலும், அட்டை யாழ் புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சகத்திலும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

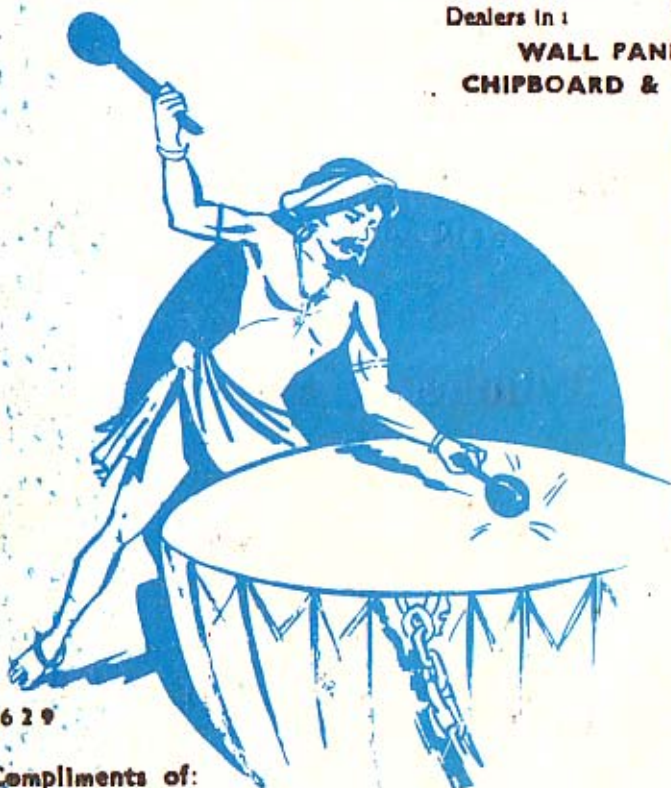

Mallikai Registered as a News Paper at G. P. O. Sri Lanka

K.V.J 101/NEWS/88

Dealers in :

**WALL PANELLING
CHIPBOARD & TIMBER**

Phone: 24629

With Best Compliments of:

PL.S.V.SEVUGANCHETTIAR

**140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.**

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org